శ్రీ గురుగీత

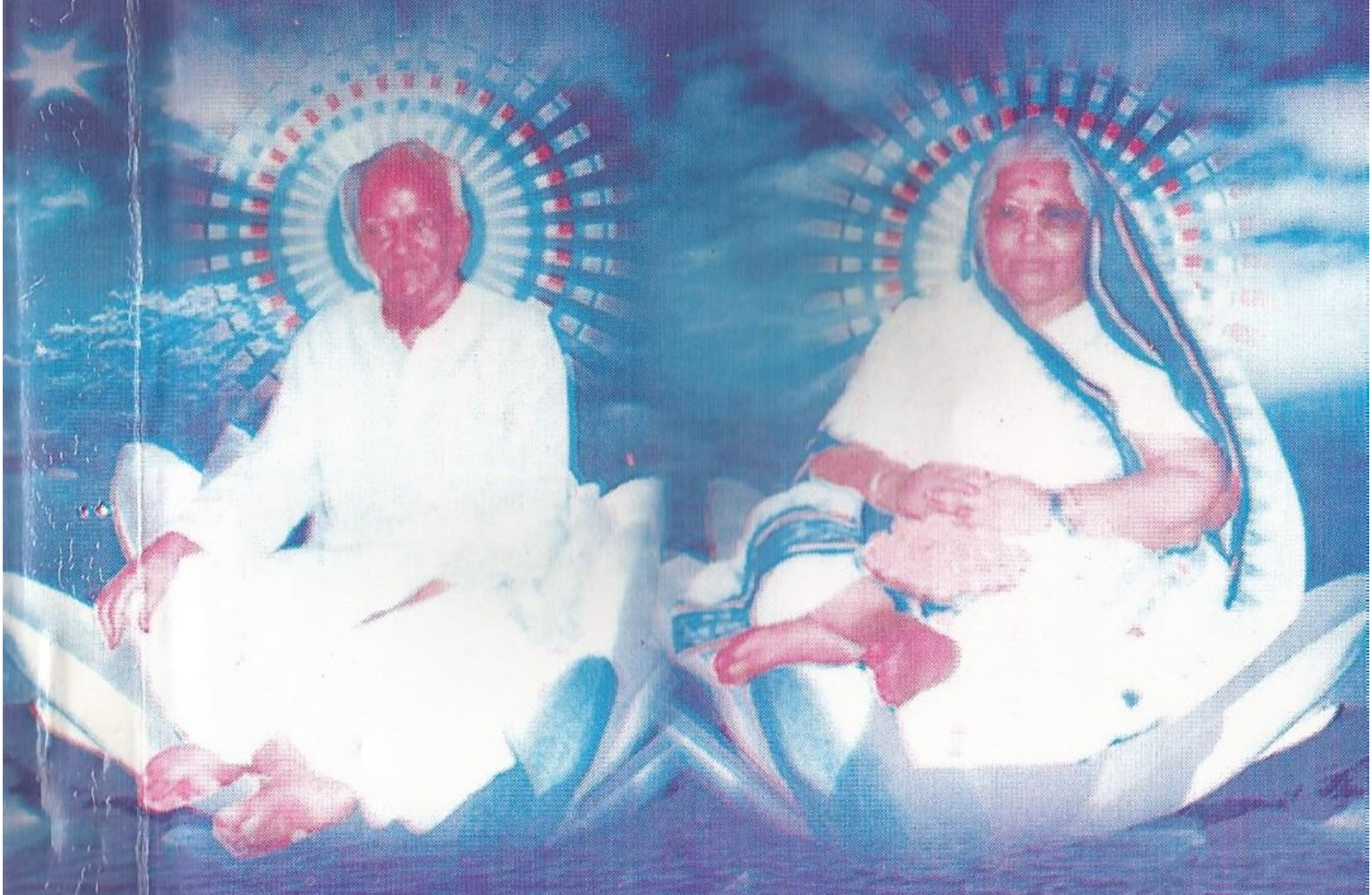

- పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

గురుగీత

రచయిత :

వేదమూర్తి , తపోనిష్ఠ, పండిత

శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

స్ఫూర్తితో

బ్రహ్మవర్చస్

యుగనిర్మాణ యోజన

గుంటూరు

అనువాదం : శ్రీ డి.వి.యన్.బి.విశ్వనాథ్

ప్రచురణ : యుగనిర్మాణయోజన
మథుర.

సమర్పణ : విశ్వమాత సమాఖ్య
గుంటూరు

ప్రతులు : వేదమాత గాయత్రీట్రస్ట్
గాయత్రీ శక్తిపీఠం
నారాకోడూరు, చేబ్రోలు మం॥
గుంటూరు జిల్లా
ఫోన్:9949111175

ముద్రణ : లక్ష్మీగణపతి ఆర్ట్ ప్రింటర్స్
2/4, బ్రాడీపేట,
గుంటూరు- 522 002
ఫోన్ : 0863-2235036

గురుపూర్ణిమా విశేషం - 1

తంత్రప్రయోగం ప్రజాసేవార్థమే

అఖండజ్యోతి పూర్వ సంచికలలో పరమపూజ్య గురుదేవుల జీవితంలోని వినూత్న రహస్యాలున్నాయి. జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమేవచ కనులకు కనిపిస్తుంది. ఆయన సేవాసాధన దర్శనమిస్తుంది. 1940 ఏప్రిల్, జూన్ నెలల అఖండజ్యోతి పేజీలలో అటువంటి రహస్యం మనకు తెలుస్తుంది. "ఆనంద ప్రతిష్ఠాన్" అనే ఒక సంస్థను ప్రారంభించారు. ఈ సంస్థ తంత్ర విజ్ఞాన సాధన శిక్షణ, ఉపయోగాలతో ప్రజాసేవ చేయాలని సంకల్పించబడింది. మహాయోగి పరమపూజ్య గురుదేవులు తంత్ర విద్యలో మహా పండితులు. అఖండజ్యోతి 1940 జూన్ సంచిక అందుకు ప్రమాణం చూపుతుంది.

వ్యక్తిగత చర్చలలో అప్పుడప్పుడు తంత్ర విద్యా రహస్యాలను కొన్నిటిని వెలువరించటం జరిగింది. అటువంటి ఒక సందర్భంలో ప్రస్తుతం విశ్వంలో దుర్లభమైన తంత్ర విజ్ఞాన స్థాయిలను (Dimensions) దాదా గురుదేవులు మన గురుదేవులకు నేర్పినట్లు చెప్పారు. ఒక యుగంలో విశ్వామిత్రమహర్షి ద్వారా ప్రవర్తితమైన ఈ సాధనలు లుప్తమై పోగా, గురుదేవుల మార్గ దర్శక సత్తా (దాదా గురుదేవులు) ఈ రహస్యమయ విజ్ఞానాన్ని బ్రహ్మర్షి విశ్వామిత్రుల కారణ సత్తా నుండి పొంది, మన గురుదేవులకు అందజేశారు. అనేక సంవత్సరాలపాటు సాధనచేసి గురుదేవులు ఈ విద్యలో పారంగతులు, ప్రవీణులు కాగలిగారు. అనేకానేక విద్యలలోనూ, సాధనలలోనూ తమ అతి కఠోర సాధనలవల్ల ఆచార్యత్వం పొందటంతోపాటు తంత్ర విజ్ఞానంలో సుప్రతిష్ఠితులైన ఆచార్యులైనారు. ఆనంద ప్రతిష్ఠానంలో ఆయన తంత్ర విద్యాసాధన గురించి అందరికీ తెలిసింది.

ఈ ఆనంద ప్రతిష్ఠానం ఉత్తరప్రదేశ్‌లో ఆగ్రా నగరంలో ఫ్రీ గంజ్ ముహల్లాలో స్థాపన చేయబడింది. ఇందులో పరమపూజ్య గురుదేవులు, ఆయనవద్ద శిక్షణ పొందిన సాధకులు తంత్ర విజ్ఞానంలో ఊహింపనలవిగాని కొన్ని క్రియలను చేసి పొందిన శక్తిని జనహితం కోసం పంచిపెట్ట సాగారు. గురుదేవులు నేర్పిన తంత్ర విద్యాసాధనలు, ప్రక్రియలు అత్యంత సూక్ష్మతరమైనవి. వాటి ప్రభావం గూడా విస్తృతంగానూ, దీర్ఘ కాలికంగానూ ఉంటుంది. వీటి గూఢమైన ప్రక్రియల ద్వారా ఉత్పత్తి చేయబడిన సూక్ష్మ కంపనలు అతి శక్తివంతంగా ఉండి, కొన్ని వేల

మైళ్లదూరాన ఉన్నవారికి గూడా అతి దగ్గరగా ఉన్న వారితో సమానంగా ప్రభావం చూపేవి. గుప్త మనస్సులోకి ప్రవేశించి శరీరంలో, మనస్సులో, ఆశ్చర్యకరమైన పరివర్తన కలిగించేవి.

ఆనంద ప్రతిష్ఠానం అతి కఠినమైన సాధనల ద్వారా లభించిన శక్తిని పీడిత జనుల సేవలో వినియోగించటం జరిగింది. అందులో బీదా, గొప్పా తేడా లేదు. ఎవరి దగ్గరా ఒక్కపైసాగూడా తీసుకునేవారు గాదు. వైద్యమంతా ఉచితమే. ఎవరైనా సాధకుల జీవన నిర్వహణకు ఇస్తే అభ్యంతరం లేదు. ఇక్కడ తంత్ర విద్యతో కఠినాతి కఠినమైన శారీరక రోగాలు, మానసికరోగాలు, దురలవాట్లు సంతానలేమి, గృహకలహాలు, చెడురోజులు అరిష్టాలభయం, భూత బాధ, అశాంతివంటి వాటిని సులభంగా నయం చేసేవారు.

మరీ కఠినమైన సమస్యలకే ప్రాధాన్యత

పూజ్యవరులు అఖండజ్యోతిలో తంత్ర విజ్ఞాన అద్భుత శక్తిని తెలుపుతూ మా సేవలను స్వీకరించమనే విజ్ఞాపనతో ఒక వ్యాసాన్ని వెలువరించారు. అందులో ఆయనంటారు, మరీ ప్రమాదంలో ఉంటేనే దీన్ని ఉపయోగించుకోమని చిన్న, చిన్న రోగాలకు వైద్యులను సంప్రదించమన్నారు. అసాధ్యమైన శారీరకరోగాలే గాక మతిమరుపు, చింత, ఉద్విగ్నత, హీనతాభావం చెడుపనులు చేయటంలో ఆసక్తి, కోపం, చెడలవాట్లు, మానసిక వ్యాధులు నయంచేస్తారు. ఆయన స్పష్టంగా చెప్పారు. మేము మారణ, మోహన, ఉచ్చాటన, వశీకరణ, స్తంభనాది పాపపు క్రియలను ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ చేయమని, అంతే గాకుండా ధరలలో హెచ్చు తగ్గులు, సట్టా వ్యాపారం, గుప్తనిధుల జోలికి గూడా పోమన్నారు.

ఆనంద ప్రతిష్ఠాన్ ఉద్దేశ్యం, తంత్ర విజ్ఞానంతో విశుద్ధమైన ప్రజాసేవను చేయటం. దుఃఖితుల, పీడితుల శారీరక, మానసిక బాధలను నివృత్తి చేయటం ఈ ప్రక్రియ పూర్తిగా వైజ్ఞానికమైనది. గురుదేవులు ప్రకటించారు. ఎటువంటి గుడ్డి నమ్మకాలు, భ్రమ, వ్యాపించనీయం. ఒక్క పైసాగూడా రుసుము తీసుకోం. ఈ కేంద్రంలో వైద్యప్రక్రియ అందరికీ సులభం. ఈ కేంద్రానికి, అంటించిన కవరులో తమ వ్యాధి, బాధల గురించి వివరాలు పంపాలి. నాలుగు వస్తువులు గూడా ముఖ్యంగా పంపాలి. 1) రోగకారణం ప్రస్తుత పరిస్థితి, పూర్తి వివరణతో 2) రోగిఫోటో, 3) రోగి తల వెంట్రుకలు 11 కావాలి. 4) ఎడమచేతి బొటనవ్రేలి నుండి సేకరించి బ్లాటింగ్ పేపరు మీదవేసిన ఒక రక్తపుబొట్టు ఈ నాలుగూ ఉంటే వైద్యం చాలా సులభంగా జరుగుతుంది. ఈ నాలుగూ లేకపోతే వైద్యం ఆలస్యమవుతుంది.

పలురోగాల సమర్ధవంతమైన, సార్థకమైన వైద్యంతోపాటు ఇక్కడ ఆధ్యాత్మిక విద్య, తంత్రవిద్య నేర్పుతారు. ఈ విద్యా విధానంలో అలౌకిక, రహస్య విషయాలను తెలుసుకునే యోగ్యతను పొందే శిక్షణగూడా ఉంటుంది. ఇతరులకు చికిత్సచేసే తాంత్రిక శిక్షణ గూడా ఉన్నది. కాని సాధకులు ఈ విద్యను పరోపకారంకోసం మాత్రమే వినియోగిస్తామని శపథం తీసుకోవాలి. గురుదేవులు తమ దివ్య దృష్టితో సాధకుల మంచి, చెడులను అంచనా వేయగలరు. నీచమైన శారీరిక వాంఛలకోసం, స్వార్థ ప్రయోజనాలకోసం వెంపర్లాడే వారికి ఇందులో స్థానం లేదు.

రోగులకు వైద్యం, సాధకుల శిక్షణల ఖర్చును స్వయంగా గురుదేవులే భరిస్తారు. ఆనంద ప్రతిష్ఠానం నుండి రామబాణం వంటి అమూల్యమైన మందులు, రసాయనాలు, వనమూలికలు, సాధనాయంత్రాలు, కవచాలు, రక్షావిధానం అన్నీ ఉచితంగానే పంపిస్తారు. పోస్టు ఖర్చులను మాత్రం భరించాలి. ఈ అద్భుతమైన కేంద్రంలో గురుదేవులు సంవత్సరాల తరబడిగా సేవలందించారు. తంత్ర విజ్ఞానం ఎంత వైజ్ఞానికమైనదో నిరూపించారు. ఎందరో బాగుపడ్డారు. అసాధ్య రోగాలు నయమైనాయి. దుఃఖం తీరింది. ఆనందంతో జీవితాలు నిండాయి. తరువాత గురుదేవులకు తీరికలేక ఇది మూతపడింది.

గురుపూర్ణిమా విశేషం - 2

గురు - శిష్యుల నిజమైన కలయిక

గురుపూర్ణిమ దగ్గర రావడుతున్నది. చిన్న, చిన్న జల్లులతో వేసవి కాలపు ఎండవేడి తగ్గుతున్నది. నాటిన విత్తులు మొలకెత్తి చిగుళ్ల వేస్తున్నాయి. ఇటువంటి బాహ్య వాతావరణంలో శిష్య, సాధకుల అంతఃకరణ ప్రఫుల్లంగా ఉన్నది. కఠోర సాధనలు, తపస్సు చేసినా గురుదేవుల కృపవల్ల కష్టమనిపించలేదు. నీరసం లేక రసమయంగా ఉన్నది. సాధనా బీజాలు వారి అంతఃకరణ అనే సారవంతమైన భూమిలో అంకురించటానికి తయారుగా ఉన్నాయి. గురుకృప ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో ప్రతి రహస్యాన్నీ విప్పిచెప్పే దివ్యశక్తి. కాని ఈ గురుకృప ఎలా కలుగుతుంది?

ఈ గొప్ప ప్రశ్నకు సమాధానం పరమపూజ్య గురుదేవులే చెప్పారు. ఆయన వార్తాపత్రిక చదువుతూ పరిజనుల వంకకు తిరిగి చిరునవ్వు నవ్వి తిరిగి పేపరు చదవసాగారు. అది 1981వ సంవత్సరం మార్చి నెల నవరాత్రి నుండీ గురుదేవులు బ్రహ్మ వర్చస్ కార్యకర్తలకు వ్రాయటం నేర్ప సాగారు. ఒక్కో గ్రూపులో ముగ్గురు లేక నలుగురు సభ్యులున్నారు. ఒక్కొక్క గ్రూపూ నిర్ధారిత సమయంలో గురుదేవుల వద్దకు పోయేవారు. ఒక్కోగ్రూపుకు వారానికి రెండుసార్లు అవకాశం దొరికేది. అందరూ లైబ్రరీలో కూర్చుని చదివుకోవాల్సిన విషయాలను వెదికి నోట్సు వ్రాసుకునే వారు. ఆ వ్రాసిన వాటిని గురుదేవులు చదివి దిద్దుతుండేవారు. వివరిస్తుండేవారు. వారి వివరణ చాలా అద్భుతంగా ఉండేది. ఈ రచనలు వ్యాసాలు గొప్పగా లేకపోయినాగానీ గురుదేవుల వివరణతో, వ్యాఖ్యానంతో గొప్పదనాన్ని సంతరించుకునేవి. ఎన్నో విషయాలలో ఆయన ఆలోచనా విధానంతో పరిచయం కలిగేది గాక ఎన్నో ఇతర విషయాలను గూడా గురుదేవులు చెప్పేవారు. శిష్యుల మనసు తెలిసి సందేహాలను తీర్చినట్లుగా ఉండేది. ఈ రోజుగూడా ఆయన చదివిన వార్తాపత్రికను మడిచి టేబుల్‌మీద పెట్టారు. కుర్చీమీద నించిలేచి తీరిగ్గా నడుస్తూ మంచంమీదికి వచ్చి కూర్చున్నారు. ఆయన కనులలో ఒక వంక కరుణతో గూడిన ఆర్ద్రత, మరొక వంక తపస్సు యొక్క తీక్షణ తొణికిసలాడుతున్నాయి. అది చూడటానికి అద్భుతంగా ఉన్నది. పెదవులమీద హాస్యరస తరంగాలు కదలాడుతున్నాయి. ఆయన ముఖమండలం తేజోవంతంగా, ఆహ్లాదకరంగా కనిపిస్తున్నది. ఆయన మంచంమీద కూర్చుని, ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారని కూర్చున్న వారినడిగారు. వాళ్లందరూ ఒక్కసారి ఆశ్చర్య చకితులైనారు. ఏం మాట్లాడాలో వారికి తెలియలేదు. గురుదేవులే స్వయంగా గురుకృపను ఎలా లభించేదీ వివరిస్తారులే అని వారి మనస్సులలో అనుకున్నారు. గురువుగారికి ప్రియశిష్యులు కావాలంటే ఏం చేయాలి? మనసంతా ప్రశ్నలతో నిండి ఉన్నా అవి నోరుదాటి వెలుపలికి రావటంలేదు. ఎవరికి ధైర్యం చాలటంలేదు. ఒకరి ముఖాలొకరు చూచుకుంటున్నారు. గురుదేవుల పెదవులు మందహాసంతో విచ్చుకున్నాయి. ప్రసంగం మొదలైంది. "ప్రకృతి సత్పాత్రులైన వారెవరిని వంచన చేయదు. ఇప్పుడు చూడండి, నేలను ఎండవేడిమితో తపింపజేశాడు సూర్య భగవానుడు. తరువాత వర్షం కురిసింది. జీవితంలో గూడా కొంత అదే జరుగుతుంది. తపస్సువల్ల పాత్రత కలుగుతుంది. పాత్రతవల్ల అనుదానం లభిస్తుంది. గురుకృపను పొందటానికేమి చేయాలి? అని అడగటానికి ఒక శిష్యుడు ధైర్యం చేశాడు. శిష్యుడు కావాలని గురుదేవుల జవాబు. మీలో శిష్యత్వమనేది

వ్యాపించాలి. అప్పుడు గురుదేవులే స్వయంగా వెతుక్కుంటూ వస్తారు. లేదా శిష్యుని తనవద్దకు పిలిపించుకుంటారు. రామకృష్ణపరమహంస వివేకానందుని ఈ విధఃగానే రప్పించుకున్నారు. చాణక్యుడు చంద్రగుప్తుని లాగే వెదకి పట్టుకున్నాడు.

నాయనలారా! నా గురుదేవులు గూడా నన్ను వెదుక్కుంటూ మా ఇంటికే వచ్చారు. అందుకు నేనుగా ఏ ప్రయత్నమూ చేయలేదు. నా మనస్సును నిలకడ చేసుకుని నా అంతరంగం, మనస్సులను భగవంతుని వంకకు ఆదర్శాల మీదకు మళ్లించాను. ప్రాపంచిక వాసనలు వెనుక కోరికల వెనుక పరుగెత్త వలదని మనసుకు నేర్పాను. జీవితాన్ని భగవంతుని కోసమే గడపాలి. భగవంతుడు అందరి మనస్సులనూ చదవగలడు. ఆ విధంగానే నామనసు తెలిసి, ఆయన ప్రతినిధిగా నా గురుదేవులనే నావద్దకు పంపించాడు. వస్తూనే ఆయన నామీద కృపావర్షాన్ని కురిపించారు. ఈనాటికీ కురిపిస్తూనే ఉన్నారు. నేను దానిని పొందుతూ అలసిపోతున్నానేమో గాని ఎంత ఇచ్చినా ఆయనకు అలసట కలగటంలేదు.

అందుకు మేమేం చేయాలని శిష్యులు వ్యాకులతతో ఆత్రంగా అడిగారు. వారు శిష్యరికం అంకురించే రహస్యజ్ఞానాన్ని పొందగోరుతున్నారు. గురుదేవులు గూడా ఆరోజున కరుణా స్వరూపులై శిష్యరికం మర్మాన్ని చెప్పటానికి తయారుగా ఉన్నారు. శిష్యులవంక గంభీరంగా చూస్తూ చెప్పసాగారు. నేను గురువును, భగవంతుని ఎప్పుడూ వేరుగా చూడలేదు. నా గురుదేవులే నాకు భగవంతుడు ఈ మాటను నేను నోటితో చెప్పటం కాదు. అనుభవించి జీవించాను. పాలుత్రాగే పసిపిల్లవాడు తల్లిమీద చూపినంతగా నా గురువు కృప, సామర్థ్యం, ప్రేమలను విశ్వసించాను. గురువునే నా సర్వస్వంగా భావించాను. ఆయనను నాజీవితా ధారంగా చేసుకున్నాను. నాయనలారా, నేను మరొక పనిచేశాను. నా గురుదేవులను నేనేదీ అడగలేదు. ఆయన చరణాలవద్ద నన్ను సమర్పించుకుని నేను ధన్యుడనైనట్లు భావించాను. నా గురుదేవుల మార్గదర్శనం లభించిన క్షణం నుండీ నేను నా చింతలను వదలివేశాను. నా భూత, భవిష్య, వర్తమానాలను ఆయన చేతులలో అప్పగించి నిశ్చింతగా ఉన్నాను. నాకేమి జరుగుతుంది? అనే విషయం ఆలోచించలేదు. చింతించలేదు, ఆందోళన పడలేదు. నా విశ్వాసం ఎప్పుడూ ఒకటే నా గురుదేవులు నాకేది అవసరమో ఆయనే చేస్తారు. ఇంక నేను ఆలోచించే అవసరమేమిటి?

జీవితమంతా ఆయన శిష్యునిగానే ఉన్నాను. ఆయన సేవకునిగానే గడిపాను. నా ఈ భావనలు గురుకృప కొరకు అయస్కాంతాలు గురుకృప అనే మేఘాలు, నాల్గుదిశల నుండీ పరుగులు తీస్తూ వచ్చి నామీద అమృతవర్షం కురిపిస్తూనే ఉన్నాయి. మెల్లగా నా హృదయం, నా అంతఃకరణ, నాగురుదేవుల నివాసంగా, గృహంగా తయారైనాయి. ఈ మాటలంటూ గురుదేవులు భావవిహ్వలులైనారు. నాయనలారా ఇప్పుడు నా అస్తిత్వమే నాకు కనిపించటంలేదు. నా గురుదేవులే నా రోమ - రోమాలలో, ప్రాణంలో, జీవితంలో నిండి ఉన్నారు. ఆయనే నా సర్వస్వం. ఆయనే నియంత, ఆయనే సూత్రధారి. ఆయనే సంచాలకులు. నా జీవితమంతా ఆయనయే. గురుదేవుల మాటలలో ఆయన ప్రగాఢభావనల ప్రకాశం ఉన్నది.

మాట్లాడుతునే ఆయన స్వరం మారిపోయింది. వేదనతో నిండి ఉన్నది. గంభీర స్వరంతో పలికారు. **"నాయనలారా, నేను మీకు ఎంతో చేయాలనుకుంటున్నా! కాని చేయలేకపోతున్నాను. ఎందుకంటే, మీరందరూ మీ తలుపు మూసిపెట్టుకుని కూర్చున్నారు."** మీ అహంకారమే మీకు అడ్డం వస్తున్నది. అన్ని రకాల క్షుద్రతలు, సంకీర్ణతలు దారిని మూసివేస్తున్నాయి. సూక్ష్మ రూపంతో మీ మాటలను వింటుంటే మీ తేలికతనం తెలుస్తున్నది. నా జీవితంలో జరిగిన చమత్కారాలు మీ జీవితంలో జరగాలంటే మీరు మాలా శిష్యులు కావాలి. నా దగ్గర కూర్చుని నా మాటలు వినటం మాత్రంతో సరిపోదు. నిజమైన కలయిక అంటే శిష్యుని అంతఃచేతన తన గురువు అంతశ్చేతనలో లీనం కావాలి. సమర్పణ, విసర్జన, విలయాల అనుభూతి కలగాలి. అప్పుడే జీవితంలో పూర్ణత్వం వస్తుంది. అదే గురుపూర్ణిమ.

గురుదేవుల స్వరంలో ఆరోజున ఆయన శాశ్వత ప్రాణం ఉన్నది. ఆయన మాటలు వినటంకాదు, అర్థం చేసుకుని వాటిని ఆచరణలో పెడితేనే మనకు సార్థకత లభిస్తుంది. పరమపూజ్య గురుదేవులకు వందన శతం.

గురుపద పద్మములకు వందనం

గురుచరణ భక్తిలో తపోసాధనల పూర్ణత్వం ఉన్నది. గోస్వామి తులసీదాస్ తన కావ్యవ్యంజనంలో దీని తాత్త్విక అభివ్యక్తిని ప్రసాదించారు. ఆయన శాశ్వత దైవీకృతి శ్రీరామచరిత మానస బాలకాండ ప్రారంభంలో మంగళాచరణ సప్తశ్లోకాలలో, వందన నాలుగుదోహాల తరువాత గురుచరణ మహిమను గానం

చేశారు. అది చాలా చిన్నదైనా భక్తి సంవేదన దృష్టిలోనైతే ఈ ప్రకరణం చాలా గొప్పది. ఇందులో సద్గురు చరణ స్వరూప దర్శనం మనకు కలుగుతుంది. ఇది ఆధ్యాత్మిక తత్త్వచింతనతోపాటు భక్తిసాధనా విజ్ఞానంగూడా. గురుభక్తిలో లీనమైపోయే సాధకులకు ఇది మహత్వ పూర్ణమైనది.

దీని చింతన, మనన, పారాయణ, నిదిధ్యాసం అనేకులకు తమ గురుదేవులతో సాంగత్యాన్ని ప్రసాదించింది. వారు దివ్యలోకాలలో నివశించే తమ సద్గురువుల చేతనా సంస్పర్శను పొంది ధన్యులైనారు. గోస్వామీజీ శబ్దాలలో మాంత్రిక మహత్వం ఉన్నది. అంతశ్చేతనలో దీని అర్థం వెలుగొందితే ఈ మహత్వం వేయిరెట్లు పెరుగుతుంది. గురుచరణ చరిత మంత్రద్రష్ట మహాకవి తులసీదాసస్వామి దీని ప్రారంభంలోనే అంటారు -

బందఉ గురుపదకంజ
కృపాసింధు నరరూపహరి
మహామోహ తమపుంజ
జాసువచనరవి కరనికర ॥

నేను సద్గురుచరణ కమలములకు వందనం చేస్తున్నాను, నా గురుదేవులు కృపాసాగరులు, నరరూపంలో ఉన్న నారాయణులు. ఆయన వచనములు మహామోహమనే నిబిడాంధకారాన్ని నాశనం చేసే సూర్యకిరణ సమూహాలు.

గోస్వామీజీ ఈ కావ్యపంక్తులలో సద్గురువు మనుష్యదేహాన్ని ధరించి ఉన్నా సామాన్య మానవులు కాదు. ఆయన నరరూపంలో ఉన్న నారాయణులు. ఆయనపట్ల గాఢమైన శ్రద్ధ కలిగి తనను తాను సమర్పణ చేసుకుంటే తత్త్వం తెలుస్తుంది. ఆయన జీవనంలో సద్గురు వచనములు సూర్యకిరణములవలె అవతరిస్తాయి. క్షణం నిబిడ మోహాంధకారం నశిస్తుంది. తరువాత మహాకవి తులసీ అంటారు, గురు మహాదేవుల చరణాలదాకా ఎందుకు, ఆయన పాద ధూళికే మహామహత్త్వం ఉన్నదని, దానికి గూడా వందనం చేస్తూ అంటారు -

"బందఉ గురుపదపదమ పరాగా
సురుచి సుబాస సరస అనురాగా
అమియ మూరిమయచూరన చారూ
సమన సకలభవరుజ పరివారూ ॥

సుకృతి సంభు తేనవిమల విభూతీ
మంజులమంగళమోద ప్రసూతీ
జనమనమంజు ముకర మలహరన
కియే తిలక గునగాన బసకరనీ।

సద్గురు చరణ ధూళికి నేను వందనం చేస్తున్నాను. ఈ చరణరజం సాధారణం కాదు. దీనిని శ్రద్ధగా ధరిస్తే దీనివల్ల జీవితంలో కొన్ని తత్వాలు ప్రకటితం అవుతాయి. మొదటి తత్వం సురుచి, ప్రస్తుతం మనం కురుచితో నిండి ఉన్నాం. మన రుచి మోహంమీద, ఇంద్రియ విషయాలలోనే ఉన్నది. సురుచిగనుక జాగృతమైతే అత్యున్నత జీవనంపట్ల జాగృతి కలుగుతుంది. రెండవది సువాసన, గురుచరణ ధూళియొక్క మహత్వం తెలిస్తే జీవితం సుగంధ భరితమవుతుంది. వాసనా, కామనలు, మలినం, దుర్గంధం సమసిపోతుంది. దాంతో మూడవతత్వం కనిపిస్తుంది. అది సరసత్వం, సంవేదన, నిష్ఠురత్వం విలీనమై సంవేదన జాగృతమవుతుంది. వీటన్నిటితోపాటు అనురాగం మన గురుదేవులపట్ల వికసితమవుతుంది. జీవితంలో గురుభక్తి తరంగిస్తుంది.

గురుచరణధూళి అమరమూలం, సంజీవనీ మూలికా చూర్ణాల కలయిక. దీనివల్ల సమస్త భవరోగాలు సమూలంగా నశిస్తాయి. ఈ పాదరజం మహాపుణ్యరూపుడైన శివమహాదేవుని శరీరం మీద శోభించే పవిత్ర విభూతి దీనివల్ల జీవితం మంగళమయంగా, ఆనందకందంగా ప్రకటిమవుతుంది. ఈ గురుపాదధూళి గురుభక్తుల మనస్సుకు పట్టిన మకిలను తొలగిస్తుంది. దీనిని ధరిస్తే చాలు సమస్త సద్గుణాలు తమంత తామే వశమైపోతాయి. గోస్వామీజీ ఈ కథనంలో కావ్యోక్తి ఉండవచ్చునేమోగాని అతిశయోక్తి మాత్రం లేదు. సద్గురు చరణముల నుండి తపోతేజం జాలువారుతుంటుంది. **ఆయన చరణ ధూళిని ధరించటమంటే అర్థం మనం మన గురుదేవ భగవానులు చెప్పిన జీవన నీతిని తలదాల్చి, అనుసరించి ఆచరణలో పెట్టటం.** దీనివల్ల జరగనిది అంటూ ఏదీ ఉండదు. మహాకవి అంటారు. "శ్రీ గురుపద నఖమణి గణజోతీ సుమిరత దివ్యదృష్టి హియంహోతీ దలనమోహతమసోసప్రకాసు బడేభాగ ఉర ఆవ ఇజాసు" అధరహిం విమలవిలోచన హీకే మిటహిం దోష దుఃఖభవ రజనీకే సూరుహిం రామ చరితమని మానిక గుపుత ప్రగటజహంజోజేహి ఖానిక"

సద్గురువు కాలిగోటి ప్రకాశజ్యోతి మణుల వెలుగుతో సమానం. దీని స్మరణ

మాత్రంతో హృదయంలో దివ్యదృష్టి ఉత్పన్నమవుతుంది. గురుదేవులచరణ స్మరణ, ధ్యానాలతో సాధనా జగత్తుయొక్క సహజ మహాసాక్షాత్కారం జరుగుతుంది. సాధకుని జీవితం ఒక అపూర్వమైన రూపాంతరణను పొందుతుంది. జీవనంయొక్క సంపూర్ణ అంధకారం ప్రకాశంగా పరివర్తన, రూపాంతరణ చెందుతుంది. సద్గురు చరణాల ధ్యానం హృదయంలో ప్రగాఢం కావటంతోనే హృదయంయొక్క నిర్మలమైన నేత్రం విప్పారుతుంది. ప్రపంచము యొక్క మహారాత్రి, కాళరాత్రి విలీనమై, విసర్జింపబడుతుంది. దుఃఖాలు, దోషాల నుండి నివృత్తి కలుగుతుంది. హృదయం యొక్క నిర్మలనేత్రం తెరుచుకుంటే ఈశ్వరతత్వం రామచరితం, పరమాత్మతత్వం తెలుస్తాయి. ఎక్కడ, ఏ విధంగా దాగియున్నా, సమస్త మణి, మాణిక్యాల రత్నభాండాగారాలు అన్నీ కనిపించటం మొదలుపెడతాయి. సద్గురుచరణ కృపవల్ల జీవితంలోని సమస్యలన్నీ పరిష్కారమవుతాయి. మానవ జీవన రహస్యం పూర్తిగా తెలిసిపోతుంది. గురుచరణ ధ్యానంవల్ల ఉత్పత్తి చెందిన దివ్యదృష్టి ప్రభావం వర్ణిస్తూ గోస్వామి తులసీదాస్ అంటారు.

జథా సు అంజన అంజి దృగ
సాధక సిద్ధి సుజాన
కౌతుక దేఖత సైలబన
భూతల భూమి నిధాన

గురుచరణ రజము, గురుచరణాల నుండి వెలువడే తపోతేజ కిరణాలను తన కనులలో కాటుకగా పెట్టుకుంటే దృష్టి దోషాలన్నీ నశించిపోతాయి. కనులతో అందరూ చూస్తూనే ఉంటారు. కాని అందులో వివేక దృష్టి ఉండదు. సత్, అసత్‌ల భేదం తెలుసుకోలేరు. జీవితానికి సరియైన దారి తెలుసుకోలేరు. ఈ దృష్టి దోషం సద్గురు చరణ ధూళితో, అంటే ఆయన తపోకిరణాల ప్రసాదం వల్లనే సరిదిద్దబడుతుంది. దానితోనే సాధకునికి అద్భుతమైన దృష్టి వరదానంగా లభిస్తుంది.

గోస్వామీజీ అంటారు, అది సాధకుడు కనులలో సిద్ధాంజన పెట్టుకోటం వంటిదని, ఈ సిద్ధాంజనం నాథయోగుల తాంత్రిక పరంపరలో తయారు చేయబడుతుంది. (గోరఖ నాథ పరంపర నాథ సంప్రదాయం) అది ఒక రకమైన కాటుక వంటిది. కళ్లకు ఆకాటుక పెట్టుకుంటే పర్వతాలు, వనాలు, భూమిలో దాగి ఉన్న గుప్త నిధులన్నీ కనులకు కట్టినట్లు కనిపిస్తాయి. గురుచరణ తత్వద్రష్ట తులసీదాసస్వామి అంటారు, గురుచరణ ధూళిని కనులకు కాటుకగా పెట్టుకుంటే

అదే జరుగుతుందని, దానివల్ల విశ్వమంతటా దాగియున్న ఈశ్వరతత్వం చక్కగా దర్శనమిస్తుందని, మంత్రద్రష్ట, మహాకవి తులసీదాసజీ మహారాజు యొక్క ఈ తత్వజ్ఞాన కథాసారం అత్యంత సూక్ష్మమేగాక గొప్ప ప్రభాశాలి గూడా. ఆయన అంటారు, గురుభక్తి వల్ల, గురుభక్తి సాధకుల జీవితంలో తపోసాధనయొక్క ఉపలబ్ధి సహజరూపంలో అవతరిస్తుంది. గురుచరణముల కృపవల్ల తత్వజ్ఞానమూ, బ్రహ్మాతాదాత్మ్యమూ, ఈశ్వరుని కృపా అన్నీ అతి సులభమవుతాయి. **మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ గురుపూర్ణిమరోజున గురుచరణాల కృపానుభూతి లభిస్తుంది అని ఆశిద్దాం.**

గురుకృపవల్ల దివ్యసంగీతం వినవచ్చు

అది కార్తీక పూర్ణిమా శుభదినం. వాతావరణం చల్లగా, సువాసనతో నిండి ఉన్నది. హృదయంలో కోమలమైన సంవేదనలు కలుగుతున్నాయి. ఎదురుగా విస్తరించి ఉన్న సముద్రంలో తరంగాలు ఎగిసిపడుతున్నాయి. నీలాకాశంలో చందమామ సంపూర్ణ సౌందర్యంతో నక్షత్రాల మధ్య వెలుగొందుతున్నది. మానస తరంగాలను, సముద్ర తరంగాలను ఆనందంగా వీక్షిస్తున్నాడు. రెండిటికీ ప్రేరణ నిచ్చేది ఆ చంద్రుడే. పున్నమి చంద్రుడు మనిషి మనసును, ప్రకృతిలో సాగరాన్ని ఉద్వేలితం చేస్తున్నాడు. ఈ సత్యం బాగా తెలిసిన ఆయన సాగర తీరంలో కూర్చుని ఉన్నారు. అంతరంగంలోని కోరిక ఆయనను అక్కడికి ఆకర్షించి తీసుకువచ్చింది. అది మహాపుణ్యక్షేత్రం ఆయన శాస్త్రాలను, పురాణాలను లోతుగా అధ్యయనం చేసినవారు. చాలాచోట్ల అగస్త్యమహర్షి గురించి, ఆయన దివ్య తపోభూమి గురించి వర్ణనలున్నాయి. మహాతేజస్వియైన ఆమహర్షికి సంబంధించి ఎన్నో కథలు కనిపిస్తాయి. ఆదివ్య తపోభూమి **వేదపురి** ఆయనను ఆకర్షించి తీసుకు వచ్చింది.

మరో కారణం, దివ్యజీవన మంత్రద్రష్ట యోగి అరవిందులు ఈ కేంద్రంలో ఉన్నారు. భారతదేశ స్వాతంత్ర్య కాలంలో ఆయన పుదుచ్చేరి నామంతో ప్రసిద్ధి చెందిన ఈ వేదపురిలో దివ్యజీవన అతి మానసిక మహామంత్ర సాధన ఇక్కడే చేశారు. కొన్ని గ్రంథాలలో ఈ పుణ్యక్షేత్రం గురించి వదంతులు ఉన్నాయి. అగస్త్యమహర్షి ఎంతో కాలం చేసిన తపోసాధన అనంతరం వేదపురి పరమాత్మ దేవాలయాల నగరమైంది. తరువాత ప్రకృతి వైపరీత్యాల కారణంగా ఈ నగరంలో ఎక్కువభాగం సముద్రంలో మునిగిపోతుంది. మరో విచిత్రం ఉన్నది. ఈ సముద్రంలో మునిగి ఉన్న దేవాలయాల గంటలు ఈ నాటికీ వినిపిస్తాయంటారు.

రాత్రిపూట నిశ్శబ్దంలోనే అవి వినిపిస్తాయని అంటారు. ఈనాటికీ రాత్రి నిశ్శబ్దంలో ఆ మధుర సంగీతాన్ని వినవచ్చు.

ఆ సంగీతాన్ని వినాలని కుతూహలం గురుదేవులకు. అందుకే ఆయన ఇక్కడికి వచ్చి కూర్చున్నారు. చీకటి పడింది. ఎగిసిపడే అలలమోత వినిపిస్తున్నది. కాని మందిరాల ఘంటానాదం ఏదీ వినిపించటంలేదు. ఆయన ఏకాగ్రతతో వింటూనే ఉన్నారు. ఏమీ మార్పులేదు. కాని ఆయన మొండిగా కూర్చునే ఉన్నారు. పున్నమి వెన్నెల ఆహ్లాదకరంగా ఉన్నది.

అనవసరంగా కాలాన్ని ఖర్చు చేస్తున్నానా? అని ఆయన పశ్చాత్తాపం చెందారు. ఆక్షణంలో ఆయనకు దాదా గురువులు గుర్తుకు వచ్చారు. **గురుచరణాలమీద మనసుపెట్టారు.** మనస్సు ప్రశాంతతను పొందింది. అప్పుడు ఆయనకు సముద్రంలో మునిగి ఉన్న మందిరాల నుండి **ఘంటానాదం** వినిపించింది. మధురమైన సంగీతం ఆయనను ఆనందంలో ముంచింది.

ఆ సంగీతాన్ని విని ఆయన అంతశ్చేతన అపూర్వ జాగృతిని పొందింది. అంతరంగంలో ఇంతవరకూ నిద్రాణంగా ఉన్న చేతనంతా మేలుకున్నది. అర్ధరాత్రి దాటిపోయింది. వేకువజాము దగ్గరవుతున్నది ఆ సంగీతం ఆయన ప్రతి అణువునూ ప్రభావితం చేసింది. కాని గురుదేవులంటారు, ప్రాచీన వేదపురిలో దేవాలయాలు మునిగి పోయాయన్న కథ ఎంత నిజమో కాని, ఆ దేవాలయాల ఘంటానాదం వినిపించటమనేది పగటికల మాత్రమే. కల్పన మాత్రమే. రాత్రంతా మేలుకుని కూర్చుని ఘంటానాదం వినాలనుకోటం మూర్ఖత్వం, అర్థం లేని పని నిరర్థకం.

మీరు నిజంగా ఘంటానాదాన్ని వినాలనుకుంటే మీ హృదయం లోపలే వినటానికి ప్రయత్నించాలని.

గురుగీత - 1

ఆది జిజ్ఞాస, శిష్యుని మొదటి ప్రశ్న :

గురుపూర్ణిమ పుణ్యపర్వం రోజున శిష్యులందరూ సద్గురు కృపకోసం ప్రార్థించాలి. సద్గురు చేతనను స్పృశించటానికి తగిన సాధన చేయాలి. గురు తత్వాన్ని తెలుసుకోవాలి. కుటుంబ బాధ్యతలను నిర్వరిస్తూనే గురుదేవుల కృపానుభూతిని పొందవచ్చు. దీనికి ప్రాచీన మహర్షులు గురుగీతాపారాయణ, అర్థమనన, చింతనలు చేసే విధానాన్ని రూపొందించారు. ఈ గురుగీతను కైలాస శిఖరాన ఆసీనులై సదాశివులు పార్వతీమాతకు ఉపదేశం చేశారు. తరువాత ఈ గురుగీతను నైమిశారణ్యతీర్థంలో సూతులవారు ఋషులకు వినిపించారు. వ్యాస భగవానులు స్కందపురాణం ఉత్తరఖండంలో దీని గురించి ప్రస్తావించారు. భావపూర్ణంగా వర్ణించారు.

శిష్య సాధకులు వేలాది సంవత్సరాలుగా దీనివల్ల లాభాన్వితులైనారు. గురుతత్వాన్ని తెలుసుకోటంతోపాటు ఇది ఒక రహస్యమైన సాధనా విధానంగూడా. అనుభవజ్ఞులైన సాధకుల మాటలను బట్టి గురువారవ్రతం చేస్తూనే గురుగీత పారాయణ చేయాలి. దానివల్ల మనకు తప్పనిసరిగా గురుదేవుల దివ్య సందేశం లభిస్తుంది. స్వప్నంలోనో, ధ్యానంలోనో సాక్షాత్తూ గురుదేవుల కృపానుభూతి కలుగుతుంది. శిష్యుని అనురాగం, ప్రగాఢ భక్తితో ప్రసన్నులై గురుదేవులు శిష్యుని ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక ప్రయోజనాలను నెరవేరుస్తారు. ఇది కల్పనగాదు, పచ్చినిజం.

మంత్రం - ఓం సౌః సర్వజ్ఞాయ జగుద్గరవే గీష్పతయే చ నమః స్వాహో

సంకల్పం :

మమ వాక్సిద్ధి ద్వారా భవిష్యద్భూత వర్తమాన కాలజ్ఞాన సిద్ధ్యర్థం జ్యోతిర్విజ్ఞానేన సకలప్రాణి శుభాశుభ పరిజ్ఞాన సిద్ధ్యర్థం సరస సాహిత్య కవితా సిద్ధిద్వారా శాపానుగ్రహ సామర్థ్య సిద్ధ్యర్థం బృహస్పతి ప్రసాదేన పాపనివృత్తి ద్వారా స్వర్గ భోగ సిద్ధ్యర్థం ఇహలోకే కీర్తి సన్మాన సుఖ సిద్ధ్యర్థం గురువారవ్రతం కరిష్యే.

శ్లో॥ బృహస్పతిః సురాచార్యో దయావాన్
శుభలక్షణః, లోకత్రయ గురుః శ్రీమాన్
సర్వజ్ఞః సర్వకోవిదః సర్వేశ స్సర్వదా
భీష్టః సర్వజిత్సర్వ పూజితః,

అక్రోధనో మునిశ్రేష్ఠో నీతికర్తా
గురుః పితా, విశ్వాత్మా విశ్వకర్తాచ
విశ్వయోని రయోనిజః, భూర్భువః
స్వరంచైవ భర్తాచైవ మహోబలః,
పంచవింశతి నామాని పుణ్యాని నియతాత్మనా
నందగోప గృహాసీన విష్ణునాకీర్తితానివై
ప్రాతరుత్థాయ పఠితా వర్తయే త్సు
సమాహితః, విపరీతో ఽభగవాన్
ప్రీతస్తస్య బృహస్పతిః యఃశ్రుణోతి
గురుస్యాత్రం చిరంజీవిం నసంశయః

గురుగీత పారాయణను శాస్త్రకారులు మంత్ర జపంతో సమానంగా పరిగణించారు. ఈ పారాయణను నెలలో ఏదో ఒక గురువారంనాడు ప్రారంభించాలంటారు. ఆరోజున సాధకుడు ఒకపూట మాత్రమే ఆస్వాదు (ఉప్పు, తీపి లేకుండా) భోజనం చేయాలి. ఈ ఉపవాసం మనస్సును శుద్ధిచేసి భక్తితో నింపుతుంది. తరువాత పవిత్రీకరణతో ప్రారంభించి షట్కర్మలు ఆచరించాలి. పూజావేదికమీద గురుదేవుల చిత్రపటం ఉంచి పంచోపచారపూజ చేయాలి. తరువాత కుడిచేతిలో నీరు తీసుకుని ఈ వినియోగ మంత్రాన్ని చదవాలి.

"ఓం అస్య శ్రీగురుగీతాస్తోత్ర మంత్రస్య భగవాన్ సదాశివ ఋషిః, నానావిధాని ఛందాంసి, శ్రీ సద్గురుదేవ పరమాత్మా దేవతా, హం బీజః, సః శక్తిః, క్రోం కీలకం, శ్రీ సద్గురు దేవ కృపాప్రాప్త్యర్థే జపే వినియోగః"

వినియోగ మంత్రాన్ని చదివిన తర్వాత చేతిలోని నీటిని ఒక పాత్రలో వదలాలి. ఈ వినియోగ మంత్రం సాధకునికి మంత్ర పవిత్రతను, మహిమను తెలియజేస్తుంది. మంత్ర ఋషి, బీజం, శక్తి, కీలకాలను గుర్తు చేస్తుంది. దాంతోపాటు సాధకుని మనస్సును ఏకాగ్రం చేస్తూ పఠించే స్తోత్రమంత్రాల శక్తిని జాగృతం చేస్తుంది. వినియోగ మంత్రార్థం ఇది.

ఓం = పరబ్రహ్మస్మరణం, ఈ గురుగీతా స్తోత్ర మంత్రద్రష్ట ఋషి సదాశివ మహాదేవులు. ఇందులో చాలా రకాల ఛందస్సులున్నాయి. ఇష్టదేవత పరమాత్మ స్వరూపులైన సద్గురుదేవులు. ఈ మహామంత్రబీజం "హం", శక్తి "సః" ఇది

జగజ్జనని భగవతీమాతకు ప్రతీక, "క్రోం" బీజంతో ఇది కీలితమై ఉన్నది (Locked) ఈ మంత్రపాఠం లేదా జపం సద్గురుదేవుల కృపను పొందటానికి చేయబడుతున్నది.

ఈ వినియోగం తరువాత గురుదేవుల ధ్యానం చేయాలి. ధ్యానమంత్రం –

ఓం యోగ పూర్ణం వేదమూర్తిం
తపోనిష్ఠం తేజస్వినం,
గౌరవర్ణం ప్రేమమూర్తిం
మాతాభగవతీ సహశోభితం

కారుణ్యామృతసాగరం
శిష్యభక్తాది సేవితం
ధ్యాయేత్ సద్గురుం తం
శ్రీరామం ఆచార్యవరం.

దీనిభావం, గౌర (తెలుపు) వర్ణం కలిగిన, ప్రేమకు సాకారమూర్తియైన, వందనీయమాతా భగవతీదేవీతో సుశోభితుడైన గురుదేవులు యోగముయొక్క సర్వసాధనలలో పరిపూర్ణులు, వేదసాకారమూర్తి, తపోనిష్ఠులు, తేజస్వి, శిష్య, భక్త సేవితుడైన గురుదేవులు కరుణామృత సాగరులు. ఆ ఆచార్య శ్రేష్ఠులైన శ్రీరామశర్మ ఆచార్యసద్గురు దేవులను సాధకుడు ధ్యానించాలి.

ధ్యాన ప్రగాఢతలో పరమపూజ్య గురుదేవులకు ఆత్మనివేదన చేసుకున్న తరువాత సాధకుడు గురుగీతా పారాయణ మొదలుపెట్టాలి. గురుగీత సమగ్రస్వరూపం చాలా విస్తృతమైనది. పారాయణతోపాటు అర్థంగూడా తెలుసుకోవాలి. దానివల్ల సాధకునికి గురుతత్వం బోధపడుతుంది.

గురుగీత ఋషుల జిజ్ఞాసతో మొదలవుతుంది.

శ్లో॥ గుహ్యాత్ గుహ్యతరావిద్యా
గురుగీతా విశేషతః
బ్రూహినః సూత కృపయా
శృణుమస్త్వత్ప్రసాదతః

నైమిశారణ్య తీర్థంలో ఒక విశేష సత్రయాగం జరుగుతున్నప్పుడు ఋషులు సూతమహర్షిని కోరతారు. మహర్షీ గురుగీత అతి రహస్యమైన విద్యగా చెప్తుకుంటారు. మీరు దయచేసి మాకు ఉపదేశించమని.

సూతమహర్షి అంటారు –

1) కైలాస శిఖరే రమ్యే భక్తిసంధాన నాయకం
ప్రణమ్యపార్వతీ భక్త్యా శంకరం పర్యపృచ్ఛత

కైలాస పర్వతంమీద ఆసీనులై ఉన్న పరమేశ్వరుని, ఆ అత్యంత రమణీయమైన వాతావరణంలో పార్వతీదేవి అడిగింది.

శ్రీదేవ్యువాచ –

2) ఓం నమో దేవదేవేశ పరాత్పర జగద్గురో
సదాశివ మహాదేవ గురుదీక్షాప్రదేహిమే॥

3) కేనమార్గేణభోః స్వామిన్ దేహీబ్రహ్మ మయోభవేత్
త్వం కృపాకురుమే స్వామిన్ నమామి చరణౌతవ॥

దేవి అంటున్నది "హే దేవాధిదేవ। హే పరాత్పర, జగద్గురో, హే సదాశివ, హేమహాదేవ! నాకు గురుదీక్షను ప్రసాదించండి! హే స్వామిన్, మీరు మాకు జీవుడు బ్రహ్మ స్వరూపాన్ని పొందే మార్గం చెప్పండి. నన్ను కరుణించండి, మీ చరణములకు నేను నమస్కరిస్తున్నాను".

ఇదే ఆది జిజ్ఞాస, ఇదే మొదటి ప్రశ్న. గురుతత్వ బోధనవృక్షం అంకురించే బీజం. శివ మహాదేవుని కృపతో పుష్పించి, పల్లవించిన మహావృక్షం. ఈ సుమధుర ప్రసంగంలో ఆదిశక్తి, జగన్మాత స్వయంగా శిష్యభావంతో ఈ ప్రశ్నను అడిగింది. చిచ్ఛక్తి తానే మొదటి శిష్యురాలైంది. జగత్ప్రభువైన మహాకాల, మహాదేవులే ఆదిగురువు. దీనిని పరమవందనీయ మాతాజీ, పరమపూజ్య గురుదేవుల సంవాదంతో పోల్చవచ్చు. ఈ పరమ విశాల, మహావ్యాపక గాయత్రీ పరివారజనని వందనీయ మాతాజీ గురుదేవుల ప్రథమ శిష్యురాలు. ఆమె శిష్యత్వం మనందరికీ గూడా ఉదాహరణ. ఆమె పార్వతీమాతగా మనందరికీ జ్ఞానసృష్టి జరిపించింది. అహంకారం లేశమంత్రంగా ఉన్నా జ్ఞాన, తపోసాధనలు ఫలించవు. పార్వతీమాతవలె గురుచరణాలకు తన్ను తాను సంపూర్ణంగా సమర్పణ చేసుకుంటేనే గురుకృప వరిస్తుంది. "వినయం దదాతి పాత్రతామే" అనే ఆదర్శాన్ని పాటించాలి.

ఈశ్వర ఉవాచ -

4) మమరూపాసి దేవిత్వం
త్వత్ ప్రీత్యర్థం వదామ్యహం
లోకోపకారః ప్రశ్నో
నకేనాఽపి కృతః పురా॥

5) దుర్లభం త్రిషులోకేషు
తదశృణుస్వ వదామ్యహం
గురుం వినాబ్రహ్మనాన్యత్
సత్యం సత్యం వరాననే॥

దేవీ! నీవు నాస్వరూపానివే. నీ ఈ ప్రశ్న లోకానికి ఎంతో ఉపకారం చేస్తుంది. ఇంత వరకూ ఈ ప్రశ్నను నాకెవరూ వేయలేదు. నీ ప్రీతికొరకు నేను తప్పక దీనికి జవాబిస్తున్నాను. మహాదేవీ! ఈ జవాబు గూడా మూడులోకాలలోనూ అత్యంత దుర్లభం అయినా నేను చెప్పబోతున్నాను. నీవు విను! సద్గురువు తప్పితే మరొక బ్రహ్మం (ఉత్తమతత్వం) లేదు. ఓ సుముఖీ! ఇది సత్యం, సత్యం.

ఇందులో గురు, శిష్యుల అనన్యత చెప్పబడింది. గురువు, శిష్యుడు వేరుకాదు. శరీరాలు వేరైనా అంతశ్చేతన ఒకటే. నిజమైన శిష్యుడు గురుస్వరూపమే అవుతాడు. అతడిలో సద్గురు చేతన వెలుగొందుతుంటుంది. శిష్యుని ప్రాణంలో గురువు తపస్సు ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. శిష్యుని హృదయంలో గురువు భావనలు ఉద్రేకిస్తూ ఉంటాయి. శిష్యుని ఆలోచనలలో గురువుయొక్క జ్ఞానం ప్రస్ఫుటితమవుతుంది. గురువుయొక్క అటువంటి ప్రాణప్రియ శిష్యుడు పొందలేనిదంటూ ఏదీ ఉండదు. సద్గురువు అతడికి దుర్లభతమమైన తత్వాన్నీ, సత్యాన్నీ చెప్పటానికి సదా సర్వదా (ఎల్లప్పుడూ) తయారుగా ఉంటాడు. శిష్యుని సమస్త కార్యకలాపాలూ గూడా తన సద్గురుని అంతశ్చేతన అభివ్యక్తి కొరకు మాత్రమే జరుగుతుంటాయి.

శివ మహాదేవుని కథనంలో చివరి సత్యం, గురువే బ్రహ్మము అని, ఈ చిన్నమాటలో ఎంతో సారం ఉన్నది. దీన్ని బుద్ధిబలంతోకాక లోతైన భావనల వల్లనే తెలుసుకోగలుగుతాం. ఇందుకు శిష్యుడు ప్రాణాన్ని సమర్పించాలి. గురుతత్వాన్ని తెలుసుకుంటే చాలు బ్రహ్మతత్వం తెలుస్తుందని చెప్పవచ్చు. సద్గురు కృపవల్ల కలిగిన దివ్యదృష్టితో బ్రహ్మమునే దర్శనం చేసుకోవచ్చు. ఈ అపూర్వ దర్శనంలో ద్రష్ట, దృష్టి, దర్శనం అన్నీ ఏకాకారమై పోతాయి. అంటే శిష్యుడు,

సద్గురు, బ్రహ్మతత్వం వీటిమధ్య భేదం నశించిపోతుంది. ఈ సత్యం సూర్యుని ప్రకాశం మాదిరిగా వెలుగొందుతుంది. సద్గురువే బ్రహ్మము. బ్రహ్మమే తన సద్గురుని రూపంలో సాకారమై కనిపిస్తున్నాడు, అని అర్థం.

సద్గురుని కృపాదృష్టి లేకపోవటం విషయంలో శివమహాదేవులంటారు.

6) "వేదశాస్త్ర పురాణాని ఇతిహాసాదికాని చ
మంత్ర యంత్రాది విద్యాశ్చ స్మృతిరుచ్చాటనాదికం

7) శైవశాక్తాగమాదీని, అన్యాని వివిధాని చ
అపభ్రంశ కరాణీహ జీవనం భ్రాంత చేతసాం ॥

వేద, శాస్త్ర, పురాణ, ఇతిహాస, స్మృతి, ఉచ్చాటనాది విద్యలు, శైవ, శాక్త, ఆగమాది వివిధ విద్యలు కేవలం జీవుని చిత్తాన్ని భ్రమితం చేసేవేనని బుజువవుతున్నది. విద్య లౌకికంగానీ, ఆధ్యాత్మికంగానీ, దాని సారతత్వాన్ని అవగాహన చేసుకోటానికి గురువు కావాలి. విద్యా విశేషజ్ఞుడైన గురువు మాత్రమే వాటిని నేర్పగల సమర్థుడు, శక్తివంతుడు. గురువు లేకపోతే అర్థవంతమైన విద్యలు గూడా అర్థహీనమవుతాయి. ఎంత ఎక్కువ చదివితే అంత ఎక్కువ భ్రాంతి కలుగుతుంది. గురువు కృప కలిగితే నల్లని అక్షరాలు తెల్లని కాంతితో మెరిసిపోతాయి.

చైనాలో శిన్ అని ఒక సంత్ సాధువు ఉండేవాడు. ఆయన చాలా కాలంగా సాధన చేశాడు. దేశ, విదేశాలన్నిటిలో తిరిగాడు. ఎన్నో శాస్త్రాలనూ, విద్యలనూ అధ్యయనం చేశాడు. కాని చిత్తశాంతి కలుగలేదు. అశాంతితో అల్లాడిపోయాడు. అప్పుడు బోధి ధర్ముల దర్శనం కలిగింది. ఆరోజుల్లో బోధి ధర్ములు భారతదేశం నుండి చైనా వెళ్లారు. వారిని కలిసినంతవే శిన్ హువా భ్రాంతులన్నీ నశించాయి. ఆయన వదనంలో అలౌకిక దీప్తి కలిగింది.

తన జీవితంలోని ఈ అద్భుతమైన సంఘటన గురించి శిన్‌హువా వ్రాశారు, మా గురుదేవుల బోధి ధర్ముల మాటల్లో

"విద్యలు, శాస్త్రాలు గోడమీది చిత్రాల వంటివి మాత్రమే. వాటిని ఎంత చదివినా ఉపయోగంలేదు. గోడమీది బొమ్మలలో వెలుతురుండదు. చీకటిలో చదివితే ఏమైనా కనిపిస్తుందా? చీకటే కనిపిస్తుంది. కాని సద్గురువు సమక్షంలో వాటన్నిటికీ వెలుతురు వస్తుంది. అన్నీ అర్థమవుతాయి."

శిన్‌హువా విషయంలో బోధిధర్ముల కృపవల్ల అదే జరిగింది. ఆ ప్రకాశంలో శిన్‌హువా భ్రాంతులన్నీ నశించాయి. అజ్ఞానాంధకారం తొలగిపోయింది.

3) సద్గురు ప్రాప్తే ఆత్మసాక్షాత్కారం

8) యజ్ఞోవ్రతం తపోదానం
జపస్తీర్థం తథైవచ
గురుతత్వమ విజ్ఞాయ
మూఢాస్తే చరతే జన॥

యజ్ఞాలు, వ్రతాలు, తపస్సు, దానం, తీర్థయాత్రలు మొదలైన వెన్ని చేసినా గురుతత్వం తెలియనివారు మూర్ఖులే. గురువులకు గురువు, పరమ గురువు శ్రీ సదాశివ భగవానులే చెప్పిందిది. ఎన్ని శ్రేష్ఠకర్మలు చేసినా సద్గురువు లేకపోతే అవన్నీ క్షుద్రకర్మలే అవుతాయి. శ్రేష్ఠత స్వార్థ, సంకీర్ణతగా మారుతుంది. యజ్ఞంలో ఆహుతులు వేసి ఇదం నమమ అంటాం గదా! అంటే ఇది నాకుకాదు, అందరిదీ అని. కాని గురువు లేకపోతే ఆ భావనగాక ఏదో స్వార్థ ప్రయోజనం కోసం చేసేదిగా మారిపోతుంది. **వ్రతం చేయటమంటే వ్రతశీలంగా జీవించటం.** కాని అందరూ వ్రతాలు చేసేది కోరికలను తీర్చుకోవటానికే అదేవిధంగా తపస్సు, దానాలివ్వటం, జపాలు చేయటం, తీర్థయాత్రలు చేయటం గురువు లేకపోతే అన్నీ స్వార్థానికే అవుతాయి.

9) గురుర్బుధ్యాత్మనే నాన్యత్
సత్యం సత్యం న సంశయః
తల్లాభార్థం ప్రయలస్తు
కర్తవ్యోహి మనీషిభిః

ప్రబుద్ధాత్మ, సద్గురువు ఒకరే. భిన్నం కాదు. ఇది సత్యం, సత్యం, సంశయంలేదు. అందువల్ల మనన శీలురైన మనీషులు ఆయనను పొందటానికి శ్రేష్ఠమైన కర్తవ్య కర్మ చేయాలి.

మహాదేవుల వచనంలో పైనచెప్పిన వచనాలకు పూర్ణత్వం ఉన్నది. గురుజ్ఞానం లేనప్పుడు యజ్ఞ, వ్రత, జప, తప, దాన, తీర్థయాత్రాది కర్మలు చేయటం కేవలం మూర్ఖత్వమని పొరపాటు పడతారు. కాని మహాదేవులు పార్వతీమాతకు ఈ అనుమానం తీరుస్తున్నారు. మనన శీలుడైన మానవుడు, మనిషి. తన జాగృతి చెందిన ఆత్మయే సద్గురువని తెలుసుకుంటాడు. మనీషి అంటే విశేషపరమైన

సాధనలనున చేసినవాడు. సద్గురుని కృపాశక్తితోనే ఆత్మచేతన జాగృతమవుతుంది. సద్గురు దేవుల కృపాచేతనయే తన ఆత్మచేతన. సద్గురుదేవుల సత్యస్వరూప సాక్షాత్కారమే ఆత్మసాక్షాత్కారం. సద్గురు ప్రాప్తియే ఆత్మప్రాప్తి, యజ్ఞాలు, వ్రతాలు, దానాలు, తపస్సు, జపాలు, తీర్థయాత్రలు మొదలైన శ్రేష్ఠకర్మలు చేయవలసిందే. కాని వీటితోపాటు సద్గురువును పొందాలనే గట్టి సంకల్పం గూడా ఉండాలి. సద్గురుప్రాప్తి కోసం సంలగ్నత, ఆయనను తప్పక పొందాలనే గాఢమైన వాంఛ, సంకల్పం, ఆయన చరణాలవద్ద తన సర్వస్వం సమర్పించాలనే ఆతురతల వల్లనే మనుష్య జీవనం సార్థకమవుతుంది. దాన్నే ఈ శ్లోకంలో వర్ణిస్తారు.

10) గూఢ విద్యాజగన్మాయా
దేహస్వా జ్ఞాన సంభవా
ఉదయః యత్ప్రకాశేన
గురుశబ్దేన కథ్యతే

మాయచేత ఆవరింపబడిన జగత్తు, అజ్ఞానంవల్ల ఉత్పన్నమైన శరీరముల కొరకు ఇది గూఢవిద్య. ఇది వెలుగొందటం వల్ల సత్యజ్ఞానం ఉదయిస్తుంది. ఈ తత్వాన్నే గురువంటారు. గు అంటే చీకటి, రు అంటే వెలుగు.

11) పరమ సిద్ధికి రాజమార్గం

సర్వపాపవిశుద్ధాత్మా
శ్రీగురోః పాదసేవనమ్
దేహీబ్రహ్మభవేద్యస్మాత్
త్వత్ కృపార్థం వదామితే ॥

ఈ శ్లోకంలో గురుచరణ మహిమను చెప్పటం జరిగింది. గురుచరణ కృపతో సాధకులకు అందరానిది అందుతుంది. గురుచరణ సేవవల్ల జీవుడు "అయమాత్మాబ్రహ్మ"ను సునాయాసంగా అర్థం చేసుకో గలుగుతాడు. సద్గురునికి సంపూర్ణంగా సమర్పించుకోవటం భవరోగాలను పోగొడుతుంది.

12) గురుపాదాంబుజం స్మృత్వా
జలం శిరసి ధారయేత్
సర్వదీర్థావగాహస్య
సంప్రాప్నోతి ఫలం నరః

13) శోషకం పాపపంకస్య
దీపనం జ్ఞాన తేజసామ్
గురుపాదోదకం సమ్యక్
సంసారార్ణవ తారకమ్

14) అజ్ఞాన మూలహరణం
జన్మకర్మ నివారణమ్
జ్ఞాన వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం
గురుపాదోదకం పిబేత్ ।

గురువు పాదాలను తలచుకుంటూ జలమును శిరస్సుమీద చల్లుకుంటే మనుష్యునికి సర్వతీర్థములలోనూ స్నానం చేసిన ఫలం కలుగుతుంది. శ్రీ గురుచరణముల జలం పాపపంకిలమును కడిగి వేయగలిగినది. జ్ఞాన తేజస్సనే దీపాన్ని ప్రకాశింప జేయగలిగినది. గురుచరణ జలం మహిమవల్ల మనిషి సంసార సాగరాన్ని అవలీలగా ఈదగలడు. గురుచరణ తీర్థం త్రాగి అంతర్యామిలో పేరుకున్న అజ్ఞానాన్ని పూర్తిగా తొలగించవచ్చు. జన్మ, కర్మ బంధములు తొలగిపోతాయి. గురుపాదోదకపానంవల్ల సాధకునికి జ్ఞాన, వైరాగ్యాల సహజసిద్ధి కలుగుతుంది. పాండిచేరి అరవిందాశ్రమంలోని శ్రేష్ఠ సాధకుడు గంగాధరన్ 17 సంవత్సరాల వయస్సులో అరవింద మహర్షి వద్దకు చేరాడు. అరవిందులు నీవెందు కిక్కడికి వచ్చావు? నీకేం కావాలని అడిగారు. నేను చాలా బీదవాడిని, కాని అన్నం కోసమే నేనిక్కడికి రాలేదని అన్నాడు. శ్రీ అరవిందులు ప్రసన్నులై మాతాజీతో ఈ పిల్లవాడు యోగానికి తగినవాడు అని చెప్పారు. అక్కడ ఆబాలునికి మురుగు కాల్వలు బాగుచేయటం, గోశాల శుద్ధి చేయటం వంటి పనులు అప్పగించారు. గంగాధరన్ అన్నారు, నేను నా పనులు చేసుకుంటూ శ్రీ అరవిందుల చరణాలను భక్తితో చింతన చేస్తూ ఉండేవాడిని. నెలలు, సంవత్సరాలు గడిచాయి. జన్మదినం సందర్భంగా అతడు మీరా మాతను కలిశాడు. ప్రేమగా ఆశీర్వదిస్తూ మాత నీకోరిక ఏమిటని అడిగారు. మీరు నాకేమైన ఇవ్వాలనుకుంటే మీది, శ్రీ అరవిందులది పాదధూళి, పాదతీర్థం ప్రసాదించమని అతి వినయంగా కోరాడు. గంగాధరణుని కోరిక తీరింది. చరణ రజాన్ని, చరణ తీర్థాన్ని వేదిక మీద ఉంచి నిత్యపూజ చేస్తుండేవాడు. అరవిందులు, మాతాజీ శరీరాన్ని వదలారు. పూజావేదిక మీద పాదధూళి, పాదతీర్థాలతోపాటు అరవిందుల మహారచనలు లైఫ్‌డివైన్,

సావిత్రి రెంటినీ గూడా ఉంచి పూజించేవాడు. ఒకనాడు సద్గురు చింతన చేస్తున్న గంగాధరణుని గుండె బరువెక్కింది. వయస్సు 80 ఏళ్లు సమీపిస్తున్నది, కాని ఇంతవరకూ నాకు ఎటువంటి అనుభూతీ కలుగలేదే, అని చింతించాడు. నాకు చెరువులేదు, అంతర్యామీ గురుదేవా నీకృప నాకు చాలునని ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నాడు. అరవిందులు, మాత తమ అతిమానస శరీరాలతో అతడి వద్దకు వచ్చాడు. వారి శరీరాలు వెలిగిపోతున్నాయి. శ్రీ అరవిందులు కృపతో గంగాధరణునికి అతి మానసిక జగత్తు దివ్యానుభూతి ప్రసాదించారు.

పరమపూజ్య గురుదేవుల వద్దకు ఒక పరిజనుడు వచ్చి నేను తీర్థయాత్రలు చేయాలనుకుంటున్నాను, అనుమతించండి అని కోరాడు. సరే మాతాజీని అడిగి డబ్బులు తీసుకుని రైలెక్కి ఋషికేశ్ వెళ్లిరా అన్నారు. కాదు గురువుగారూ నేను తీర్థయాత్రలు చేయాలని కోరిక, అనుమతించండి అని పట్టుబట్టాడు. గురుదేవులన్నారు, నాయనా నీవు తిరిగే తీర్థాలలో రాళ్లు, నీళ్లు తప్ప వేరే ఏమున్నాయి. చాదస్తాన్ని వదలి నేను చెప్పిన మాటలను విను. నేను ఇక్కడ కూర్చుని ఉన్నాను. నీవు నా చుట్టూ ఏడుసార్లు ప్రదక్షిణలు చేయి, నాకు ప్రదక్షిణ చేస్తే సమస్త భూమ్యాకాశాలకూ ఏడు ప్రదక్షిణలు చేసినట్లవుతుంది. సర్వదేవతలు, సర్వతీర్థములు నాలోనే ఉన్నాయి. నన్ను మించినది వేరేదీలేదు. నీ కోరిక తీరిపోతుంది.

సర్వరూపమయోగురోః
సర్వంగురుమయం జగత్
అతోఽహం విశ్వరూపాంతాం
నమామి గురువరమ్.

గురుదేవులు సర్వరూపమయులు. అలాగే సంపూర్ణజగత్తూ గురుమయం. కావున, నేను ఆ విశ్వరూపుడైన గురుదేవులకు ప్రణామం చేస్తున్నాను.

గురుదేవుల ఈ రహస్యమైన తత్వజ్ఞానంతో నిండిన మాటలను విని గురుదేవుల దివ్య స్వరూపాన్ని చింతిస్తూ తన్ను తాను మరచిపోయాడు. స్వయంగా అంతర్యామి స్వరూపుడైన సర్వవ్యాపకుడైన పరమేశ్వరుని దివ్యస్వరూపాన్ని దర్శించాడు. ఏడుసార్లు ప్రదక్షిణలు చేసి ధన్యుడైనాడు.

4) సద్గురువు సాక్షాత్తూ విశ్వనాథుడే

15) గురోః పాదోదకం పీత్వా
గురోరుచ్ఛిష్ట భోజనం
గురుమూర్తేః సదాధ్యానం
గురుమంత్రం సదాజపేత్॥

16) కాశీక్షేత్రం తన్నివాసో
జాహ్నవీ చరణోదకమ్
గురుః విశ్వేశ్వరః సాక్షాత్
తారకం బ్రహ్మ నిశ్చితమ్ ॥

17) గురోః పాదోదకం యత్తు
గయాఽసౌ సోఽక్షయోవటః
తీర్థరాజ ప్రయాగశ్చ
గురుమూర్త్యై నమోనమః ॥

గురుభక్త సాధకుని సమర్థసాధన ఇంతే. గురు చరణామృతాన్ని త్రాగాలి. గురువుకు సమర్పించిన తరువాత ఆహారాన్నే ప్రసాదంగా స్వీకరించాలి. గురు నివాసమే ముక్తినిచ్చే కాశీక్షేత్రం. ఆయన పాదోదకమే ఈ కాశీధామ ఆధ్యాత్మిక శక్తితో నిండిన గంగాజలం గురుదేవులే భగవానులైన విశ్వేశ్వరులు. ఆయనయే సాక్షాత్తుగా తారక బ్రహ్మము. గురుదేవుల పాదోదకమే గయాతీర్థం. ఆయనయే స్వయంగా అక్షయవటము, తీర్థరాజ ప్రయాగ, అటువంటి సద్గురు భగవానునికి నమస్కరించటం సాధకుని జీవిత సారసర్వస్వం.

మనుష్య శరీరంలో ఉన్నా సద్గురువు సామాన్యుడు కాదు. ఆయన పరమాత్మ చేతన ఘనీభూత రూపం ఆయన నివాసం. శిష్యులకు ముక్తి నొసగే కాశీక్షేత్రం ఎందుకంటే, సద్గురువు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ ఆయన తపోచేతన ఘనీభవించి ఉంటుంది. దేవతలు, ఋషులు, మహర్షులు, సిద్ధులు ఆయనను కలుసుకోటానికి వస్తుంటారు. వారి ఆధ్యాత్మిక శక్తితో ఆక్షేత్రం నిండిపోతుంది. గురువుపట్ల హృదయం భక్తితో నిండి, ఆయనచేతన పట్ల గ్రహణశీలుడైన శిష్యుడు తప్పకుండా మోక్షాన్ని పొందుతాడు. గురుపాదోదకం గంగాజలంవలె సమస్త పాపక్షయకరం. ఆయన పాదధూళి శిష్యుని త్రితాపాలను హరిస్తుంది. తనకే గాదు, శిష్యుడు ఎవరి గురించి తలుచుకుంటే వారికి గూడా శుభం, శ్రేయస్సు కలుగుతాయి.

5) నేను శిష్యుడనని చెప్పుకో

పరమ కృపాళువైన సద్గురుని దయవల్ల శిష్యుడు సమస్త దోషాలను పోగొట్టుకుంటారు. ఈ కృపను పొందే విధానాన్ని మహాదేవులు పార్వతీమాతకు ఈవిధంగా చెప్పారు.

18) గురుమూర్తిం స్మరేన్నిత్యం
గురునామం సదాజపేత్
గురోరాజ్ఞాం ప్రకుర్వీత
గురోరన్యత్ర భావయేత్

19) గురువక్త్ర స్థితం బ్రహ్మ
ప్రాప్యతే తత్ప్ర సాదతః
గురోర్ధ్యానం సదా కుర్యాత్
కులస్త్రీ స్వపతేర్యధా ॥

20) స్వాశ్రియం చ స్వజాతించ
స్వకీర్తిం పుష్టి వర్ధనమ్
ఏతత్సర్వం పరిత్యజ్య
గురోఽన్యత్ర భావయేత్ ॥

సద్గురు కృపవల్ల జీవితంలో భౌతిక ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక, అలౌకికములైన సమస్త అనుభూతులను పొందాలనుకునే సాధకుడు నిరంతరం తన గురుదేవుల ప్రకాశాన్ని స్మరిస్తూ ఉండాలి. గురు ఆజ్ఞను జీవితంలో ఎంతటి ప్రతికూలమైన పరిస్థితులు ఎదురైనా సంపూర్ణ నిష్ఠతో పాటించాలి. తమ జీవన కల్యాణాన్ని కోరుకునే సాధకునకు తన గురుదేవులు తప్ప ఇతర భావనలు రాగూడదు. గురువు నోటిలో బ్రహ్మ నివశిస్తుంటారు. కావున ఆయన నోటినుండి వెలువడే ప్రతిశబ్దం బ్రహ్మావాక్యమే. గురుకృపా ప్రసాదంతో మాత్రమే బ్రహ్మప్రాప్తి లభిస్తుంది. పరమ పతివ్రత ఏవిధంగా ఎల్లప్పుడూ తనపతినే స్మరిస్తుందో, అదేవిధంగా ఆధ్యాత్మ తత్వాన్ని కోరుకునే సాధకుడు తన గురువునే ధ్యానిస్తూ ఉండాలి. ఈ క్రమంలో తన జాతిని, కీర్తిని, పోషణను, వర్ధనను అన్నిటినీ మరచిపోవాలి. గురువుతప్ప మరొక భావన ఉండగూడదు.

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసకు ఎందరో శిష్యులుండేవారు. వివేకానందవంటి వారు విద్యావంతులు. కాని లాటూ మహరాజ్ ఏమీ చదువుకోలేదు. ఏమీ తెలియదు. హృదయం భక్తితో నిండి ఉంది. పాశ్చాత్య విజ్ఞానం అతడిని అంటలేదు.

ఆయన పరమహంస దేవులను ఒకసారి అడిగాడు. గురుదేవా నాగతి ఏమిటని. పరమహంస అన్నారు, నేనున్నాను గదా! ఎల్లప్పుడూ నానామస్మరణ చేస్తూ, నన్నే ధ్యానించు. అన్నీ జరిగిపోతాయి అని.

అప్పటి నుండీ లాటూ మహరాజ్ నియమంగా శ్రీరామకృష్ణపరమహంస నామస్మరణ, ధ్యానం, సేవచేస్తుండేవారు. ఠాకూర్ జీ ఆజ్ఞ ఆయనకు సర్వస్వం. అతడి జీవితంలో ఆశ్చర్య జనకమైన ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన జరిగింది. ఎన్నో దైవీ ఘటనలు, చమత్కారాలు కలిగాయి. ఆయన సాధన ధన్యమైంది. ఆధ్యాత్మిక జీవన వికాసాన్ని గమనించి వివేకానందస్వామి ఆయనకు అద్భుతానందస్వామి అని నామకరణం చేశారు. గురుస్మరణము, గురుసేవ, గుర్వాజ్ఞాపాలనల వలన ఏదైనా సంభవమేనని నిరూపించారు. జన్మ, జన్మాంతరాలవల్ల గూడా, ఘోర తపస్సు వల్లనైనా లభించనివి సద్గురు కృపవల్ల సహజంగా లభిస్తాయి.

సమర్పణ, విసర్జన, విలయం :

మహాదేవులు పార్వతీ మాతతో అంటారు.

21) అనన్యాశ్చింతయంతో మాం
సులభం పరమం పదం
తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన
గురోరారాధనం కురు

22) త్రైలోక్యే స్ఫుటవక్తారో
దేవాద్య సురపన్నగాః
గురువక్త్ర స్థితావిద్యా
గురుభక్త్యాతులభ్యతే

23) గుకార స్త్వంధకారశ్చ
రుకారస్తేజ ఉచ్యతే
అజ్ఞాన గ్రాసకంబ్రహ్మ
గురురేవ న సంశయః

24) గుకారః ప్రథమోవర్ణో
మాయాదిగుణ భాసకః
రుకారో ద్వితీయోబ్రహ్మ
మాయాభ్రాంతి వినాశనం

25) ఏవం గురుపదం శ్రేష్ఠం
దేవానామపి దుర్లభం
హాహాహూహూ గణైశ్చవ
గంధర్వైశ్చ ప్రపూజ్యతే ॥

సద్గురుని అనన్య చింతన నాయొక్క (సదాశివుని) చింతనయే అని శిష్యుడు అర్థం చేసుకోవాలి. దీనివల్ల పరమపదప్రాప్తి సులభమవుతుంది. కావున కల్యాణాన్ని కోరుకునే సాధకుడు ప్రయత్న పూర్వకంగా గురు ఆరాధన చేయాలి. మూడులోకాలలో ఉన్న దేవాసుర నాగాదులందరూ, బ్రహ్మవిద్య గురుముఖంలోనే ఉంటుందని చాలా స్పష్టంగా చెప్పబడింది. గురుశబ్దంలో "గు" అనే అక్షరం అంధకార వాచకం. "రు" అంటే ప్రకాశమని అర్థం. ఈవిధంగా గురువే అంధకారాన్ని నాశనంచేసే బ్రహ్మం అనటంలో సందేహంలేదు. గురుశబ్దంలో "గు"తో మాయ మొదలైన గుణములు ప్రకటితమవుతాయి, "రు"తో బ్రహ్మము ప్రకటితమవుతుందని శాస్త్రవచనం. దానితో మాయ, భ్రాంతి నశిస్తాయి. ఇది దేవతలకు గూడా దుర్లభమైనది. హా హా హూ హూ గణాలు, గంధర్వులు మొదలైనవారు ఆయనను పూజిస్తారు.

సాధకుడు సద్గురువులో సమర్పణ, విసర్జన, విలయం కావటం జరుగుతుంది. నిరంతరం, అనన్య గురుచింతన సాధకుని సద్గురువు నందలి సమర్పణ సుగమం అవుతుంది. సమర్పణ పరమావస్థలో సాధకుని సంపూర్ణ అస్థిత్వం విసర్జిత మవుతుంది. అప్పుడు విలీనావస్థ అనేది కలుగుతుంది. ఈ భావదశలో సాధకుని కాయ కళేబరం యథాప్రకారంగానే ఉన్నా అందులో చేతన ఉండదు. ఆ చేతన సద్గురు చేతనలో విలీనమైపోతుంది. సద్గురువు మాత్రమే మిగిలి ఉంటాడు. సద్గురువు శిష్యునిలో తన అంశను ప్రవేశపెడితే సాధకుడే సద్గురువవుతాడు.

సర్వమూ సద్గురునికి సమర్పితం కావాలి :

26) ధ్రువం తేషాం చ సర్వేషాం
నాస్తి తత్వం గురోః పరమ్
ఆసనం శయనం వస్త్రం
భూషణం వాహనాదికమ్.

27) సాధకేన ప్రదాతవ్యం
గురుసంతోష కారకమ్
గురోరారాధనం కార్యం
స్వజీవిత్వం నివేదయేత్.

28) కర్మణా మనసావాచా
నిత్యమారాధయేద్గురుమ్
దీర్ఘదండం నమస్కృత్య
నిర్లజ్జో గురుసన్నిధౌ.

29) శరీర మింద్రియం ప్రాణాన్
సద్గురుభ్యో నివేదయేత్
ఆత్మదారాదికం సర్వం
సద్గురుభ్యో నివేదయేత్.

30) క్రిమికీటభస్మవిష్ఠా
దుర్గంధ మలమూత్రకమ్
శ్లేష్మరక్తం త్వచామాంసం
వంచతేన్న వరాననే.

శ్రేష్ఠమైన ముఖమును కలిగిన పార్వతీ! గురువును మించిన శ్రేష్ఠు లెవరూ లేరనే అచంచలమైన సత్యాన్ని శిష్యుడెన్నడూ మరచిపోగూడదు. లోకకల్యాణ నిరతుడైన, పరమ కృపాళువైన గురునికి ఆసన, వస్త్ర, భూషణ, వాహనాదులను శిష్యుడు సమర్పిస్తూ ఉండాలి. దీనివల్ల గురువుకు సంతోషం కలుగుతుంది. గురుదేవులకు శిష్యుడు తన జీవితాన్ని మొత్తంగా సమర్పించాలని మహాదేవులంటారు. మనో, వాక్కాయ, కర్మలద్వారా తన గురువు నారాధించటం శిష్యుని కర్తవ్యం. గురువు చెప్పిన పనిచేసేటప్పుడు సిగ్గుపడగూడదు. గురువుకు సాష్టాంగ నమస్కారం చేయాలి. తన శరీరం, ఇంద్రియాలు, మనస్సు, ప్రాణం, సర్వస్వం గురువునకు సమర్పించాలి. తన భార్యను, కుటుంబ సభ్యులనూ గూడా గురుకార్యానికి సమర్పణ చేయించాలి. క్రిమి, కీటక, మల, మూత్ర, రక్త, మాంసాలతో కూడిన ఈ శరీరాన్ని గురుకార్యానికి సమర్పించటానికి మించి గొప్ప పని ఏమున్నది? గురుతత్వం ఎంతో గురుకార్యం గూడా అంతే శ్రేష్ఠమైనది. తాత్విక దృష్టిలో అవి రెండూ ఒకటే. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస శిష్యుడు శివానందజీ

మహారాజ్ అంటారు. Devotion to sangh is devotion to Thakur, అని మిషన్ పట్ల భక్తి ఠాకూర్ పట్ల భక్తితో సమానమని మనోవాక్కాయ కర్మలతో గురువునే గాక గురుదేవుల సంస్థకు గూడా, తన కుటుంబంతోసహా సేవచేయాలి. రండి! గురువుకు నమస్కరిద్దాం. సదాశివులు గురువందన మహిమను పార్వతీమాతకు తెలుపుతున్నారు.

31) సంసార వృక్షమారూఢా
పతంతో నరకార్ణవే
యేనచైవోర్ధృతాః సర్వే
తస్మైశ్రీ గురవే నమః ॥

32) గురుర్బ్రహ్మా గురుర్విష్ణో
గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురురేవ పరబ్రహ్మ
తస్మైశ్రీ గురవే నమః ॥

33) హేతవే జగతామేవ
సంసారార్ణవ సేతవే
ప్రభవే సర్వవిద్యానాం
శంభవే గురవే నమః ॥

34) అజ్ఞాన తిమిరాంధస్య
జ్ఞానాంజన శలాకయా
చక్షురున్మీలితం యేన
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

35) త్వం పితా త్వంచ మేమాతా
త్వంబంధు స్త్వం చ దేవతా
సంసార ప్రతిబోధార్థం
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

ఆ సద్గురుదేవ భగవానునికి నమస్కరిస్తున్నాడు. ఆ సద్గురువు సంసార వృక్షం మీద కూర్చుని ఉన్న, జీవుని నరకసాగరంలో పడకుండా రక్షిస్తారు. తన శిష్యునకు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు కావటంతోపాటు గురువు పరబ్రహ్మ పరమేశ్వరులు, శివరూపియైన ఆ సద్గురువునకు నమస్కారం. ఆయన సమస్త విద్యలకు

ఉద్గమస్థానం. ఈ సంసార ప్రపంచమునకు ఆదికారణము. సంసార సాగరాన్ని దాటించే సేతువు. అజ్ఞాన అంధకారంతో అంధుడైన జీవుని కనులకు జ్ఞానమనే కాటుక పెట్టే శలాకతో తెరుస్తాడు. తన శిష్యునికి తల్లి, తండ్రి, సోదరుడు, ఇష్టదేవత, సంసార సత్యాన్ని బోధచేసే మహామహుడు.

ఈ మహామంత్రాలలో సద్గురువుకు నమస్కారం చేసే విధి, విధానాలు, జ్ఞానం ఉన్నాయి. అది అభేద్యమైన కవచం. సమర్థ గురురాందాస్, ఆయన శిష్యుడు శివరాం గురించి సంఘటన ఇక్కడ మనం చెప్పుకోవాలి. సమర్ధ గురురాందాస్ తన 13 సంవత్సరాల కఠోర సాధనాక్రమంలో దేశమంతా తిరుగుతూ కాశీకి వెళ్లవలసి ఉన్నది. శిష్యులెవరినీ తన వెంట రావద్దన్నారు. కాని 12 సంవత్సరాల వయసు గలిగిన బాలభక్తుడు శివరాం తాను గూడా వెంటవస్తానని మొండిపట్టు పట్టాడు. వారించినా వినటంలేదు. సరే నీ తల్లి అనుమతిని తీసుకోవాలన్నాడు. ఆమె అనుమతించింది. శివరాం భక్తికి, అతడి తల్లి విశ్వాసానికి ముగ్ధులై గురురాందాస్ కాశీకి తీసుకుపోయారు. సమర్ధ రాముల శిష్యులందరికీ ఆయన ఒక నియమాన్ని విధించారు. రోజుకు మూడు గృహాలకేపోయి వాకిట్లో నిలబడి "జయ జయ రఘువీర సమర్ధ" అని పలికి భిక్ష అడగాలి. ఎవరూ వేయకపోతే ఆరోజు ఉపవాసమే. శివరాం అలాగే ఒక ఇంటికిపోయాడు. ఆ ఇల్లు మహాతాంత్రికుడైన భైరవానందునిది. ఆయన తాంత్రిక తామసక్రియలలో సిద్ధుడే గాక మహాకోపిష్టి గూడా. ఆయన వాకిట నిలబడి శివరాం "జయ జయ రఘువీర సమర్ధ" అనిపలికి భిక్ష నడిగాడు. భైరవానందుడు కోపంతో ఊగిపోతూ ఎవరినిరా సమర్ధ గురువంటున్నావు అని గర్జించాడు. శివరాం అదరలేదు, బెదరలేదు. "సమర్ధుడు నా గురువు, ఆయన సామర్థ్యానికి ఉద్గమ స్రోతం ఆయన ఆరాధ్యుడైన శ్రీరామచంద్రుడు" అని పలికాడు. భైరవానందుడు కోపంగా "తెల్లవారేసరికి నీవు చనిపోతున్నావు, చేతనైతే నీ గురువున రక్షించుమను" అన్నాడు. శివరాం గురువు దగ్గరకు వచ్చి విషయం చెప్పాడు. నాయనా రఘువీరుడు సర్వసమర్ధుడు. ఆయన నీకు అండగా ఉండగా నీకు భయమెందుకు? నీవు "గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః..." మంత్రజపం చేస్తూ నా కాళ్లు పడుతూ ఉండు అన్నారు సమర్ధులు. అదే చేశాడు శివరాం. భైరవానందుడు మహాకృత్యను ప్రయోగం చేశాడు. ఆ కృత్య ఎంతో ప్రయత్నించి విఫలమై తిరిగిపోయి భైరవానందుని మీద దాడిచేసింది. దిక్కుతోచక భైరవానందుడు పరుగు పెట్టుకుంటూ వచ్చి సమర్ధ రాములపాదాల మీదపడి శరణు వేడుకున్నాడు. సమర్ధ రాములు ప్రసన్నులై అతడికి అభయమిచ్చి కృత్యను

శమింపజేశారు. అప్పుడు సమర్ధగురు రామదాసస్వామి అంటారు, గురువందన మంత్రం సామాన్యంకాదు. గురుభక్తితో ఈ గురుమంత్రాన్ని జపిస్తే అతడు గురుకృప అనేకవచాన్ని ధరిస్తాడు. ఎటువంటి అభిచారక్రియలు ఏమీ చేయలేవు. సురక్షితంగా ఉంటాడు" అని.

శంకర రూపులైన సద్గురువునకు పదేపదే వందనం.

భోలానాథులు పార్వతీ మాతతో అంటారు.

36) యత్సత్యేన జగత్సత్యం
యత్ప్రకాశేన భాతితత్
యదా నందేన నందంతి
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

37) యస్యస్థిత్యా సత్యమిదం
యద్భాతి భానురూపతః
ప్రియం పుత్రాది యత్ప్రీత్యా
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

38) యేన చేతయతేహీదం
చిత్తం చేతయతే న యమ్
జాగ్రత్ స్వప్నసుషుప్త్యాది
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

39) యస్యజ్ఞానాదిదం విశ్వం
నదృశ్యం భిన్నమేదతః
సదేక రూపరూపాయ
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

40) యస్యామతం తస్యమతం
మతం యస్యనవేదసః
అనన్యభావ భావాయ
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

ఈ సద్గురు వందన మంత్రాలలో లోతైన తత్వ వివరణ కనిపిస్తుంది. గురుతత్వము, పరమాత్మ తత్వము ప్రకృతి లేదా సృష్టి తత్వము వేరు కాదు. ఇవన్నీ ఒకటేనని మహాదేవుల వచనం. దీన్ని శిష్యులర్ధం చేసుకోవాలి. ఏ సత్యంవల్ల

జగత్సత్యం దర్శనమిస్తున్నదో, అంటే ఏ సత్తాతో జగత్తు ఉనికి ప్రకాశిస్తున్నదో, ఎవరి ఆనందంతో జగత్తులో ఆనందం వ్యాపిస్తూ ఉన్నదో, ఆ సచ్చిదానంద రూపుడైన సద్గురువునకు నమస్కారము. ఎవని సత్యం మీద అవస్థితమై ఈ జగత్సత్యం ప్రతిభాసితం అవుతున్నదో, ఏది సూర్యునివలె అన్నిటినీ ప్రకాశింప జేస్తున్నదో ఎవరి ప్రేమవలన పుత్రాదులందరి సంబంధం ప్రీతికరమవుతున్నదో ఆ సద్గురువునకు నమస్కారము ఎవనివలన జ్ఞానం కలగటంవల్ల జగత్తుయొక్క భేదదృష్టి సమాప్తమవుతున్నదో ఆయన శివునియొక్క స్వరూపంగా దర్శనమిస్తున్నాడో, ఎవని స్వరూపము ఏకమాత్ర సత్యస్వరూపంగా ఉన్నదో, ఆ సద్గురునకు నమస్కారము. బ్రహ్మమును నేను ఎరుగను అని చెప్పేవాడే జ్ఞాని. బ్రహ్మము నాకు తెలుసునని చెప్పేవాడు అజ్ఞాని. ఎవరు తానే అభేద, భావపూర్ణ బ్రహ్మమో ఆ సద్గురు దేవునకు నమస్కారం.

ఈ గురువందన మంత్రాలలో లోతైన తత్వవిచారం ఉన్నది. వేదాంతం గురించి లోతైన అవగాహనను కలిగిస్తుంది. పాండిత్య మాత్రంతో ఇది అర్థంకాదు. శిష్య సాధకునికి శ్రద్ధ, విశ్వాసం, మహాతపస్వికున్న, నిర్మల చేతన అవసరం. పరిష్కృతం, పరిపక్వమూనైన గురుభక్తి కావాలి. గురుదేవులు మానవ శరీరాన్ని ధరించి కనిపిస్తున్నా ఆయనలో వెలుగొందేది పరమాత్మ చేతన. అది జగత్తుకు ఆదికారణం సచ్చిదానంద స్వరూపం. ఆయనకు చేసిన వందనం శివశక్తులకు చేసినట్లే.

శివభావంతో నిత్యం సద్గురుని ధ్యానించాలి :

సద్గురు వందన మహిమ అనంతం, అపరిమితం మహేశ్వరులు పార్వతీ మాతతో అంటున్నారు.

41) యస్య కారణ రూపస్య
కార్యరూపేణ భాతియత్
కార్యకారణ రూపాయ
తస్మై శ్రీగురవే నమః

42) నానా రూప మిదం సర్వం
నకేనాప్యస్తి భిన్నతా
కార్యకారణతాచైవ
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

43) యదంఘ్రి కమల ద్వంద్వం
ద్వంద్వ తాప నివారకమ్
తారకం సర్వదా౽౽పద్భ్యః
శ్రీగురుం ప్రణమామ్యహం ॥

44) శివే క్రుద్ధే గురుస్త్రాతా
గురౌక్రుద్ధే శివోనహి
తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన
శ్రీగురుం శరణం వ్రజేత్

45) వందే గురుపద ద్వంద్వం
వాఙ్మనశ్చిత్తగోచరమ్
శ్వేత రక్త ప్రభాభిన్నం
శివశక్త్యాత్మకంపరం

ఈ సద్గురు వందన మంత్రాలలో జీవన సాధన సారమంతా ఉన్నది. బ్రాహ్మీచేతనతో ఏకరూపులైన గురుదేవులు ఈ జగతికి పరమకారణం కావటంతోపాటు కారణరూపం ఈ జగత్తు కూడానని శ్రీ సదాశివులు శిష్యులకు బోధిస్తున్నారు. ఆయనయే మహాబీజం, ఆయనయే మహావటం గూడా. అటువంటి కార్యకారణ రూపుడైన సద్గురువుకు వందనం. ఈ ప్రపంచంలో బాహ్యంగా భేదం, భిన్నత్వం కనిపిస్తున్నా, తాత్విక దృష్టిలో అలా కాదు. ఈ దృష్టిలో కార్య - కారణాల పరమాత్మ చేతనా రూపంలో సద్గురు దేవులే అంతటా వ్యాపించి ఉన్నారు. అటువంటి సర్వవ్యాపకులైన సద్గురువుకు నమస్కారం. ఎవరి చరణ కమలములు శిష్యుని జీవితంలో వచ్చే అన్ని ద్వంద్వములును, సర్వతాపములను, అన్ని ఆపదలను నివారిస్తాయి, ఆ శ్రీగురుదేవుల పాదపద్మములకు నమస్కారము. భోలానాథ భగవానులంటారు, శివునికి కోపం వచ్చినా శిష్యుని సద్గురువు కాపాడగలడు కాని గురుదేవులకు కోపంవస్తే మహారుద్రులైన శివమహాదేవులు గూడా కాపాడలేరు.

అందువల్ల సర్వదా గురుదేవులను శరణు పొంది ఉండాలి. శ్రీ గురుచరణ మహిమ మనస్సు, వాక్కు, చిత్తము, ఇంద్రియముల జ్ఞానమునకు అతీతం. శ్వేతారుణ (తెలుపు, ఎరుపు) ప్రభాయుక్తమైన గురుచరణ పద్మాలు పరాశక్తితో కూడిన పరమశివుని సహజ నివాసస్థానాలు. కావున సద్గురు చరణములకు పదేపదే వందనములు.

మహామహిమాన్వితుడైన బెంగాలీసంత్ విజయకృష్ణ గోస్వామి శిష్యుడు కులదానంద బ్రహ్మచారి. ఆయన డయరీలో ఒక సంఘటన గురించి వ్రాసుకున్నారు. బ్రహ్మచారి కులదానంద ఆకాలంలో తీవ్రమైన సాధనలు చేస్తున్నారు. కాని ఆయన అంతఃకరణలో కామవాసన గాఢంగా నాటుకుని ఇబ్బంది పెడుతున్నది. కామాన్ని జయించటం సామాన్య విషయంకాదు. భరించలేక ఆయన తన గురుదేవులు విజయకృష్ణ గోస్వామీజీ పాదాలమీదపడి తన బాధను వెళ్లగక్కి కన్నుల నీరు కార్చాడు. గోస్వామీజీ కరిగిపోయారు. కుమారా ఏడుస్తావు ఎందుకు? గురువు దగ్గర ఉన్నప్పుడు నీవు అసహాయుడవు కాదు. అలా జరిగితే అందుకు రెండు కారణాలు ఉంటాయి. ఒకటి నీ శిష్యత్వం సత్యం కాకపోవటం, రెండవది నీ గురువు చేతన భగవంతునితో ఏకాకారం కాకపోవటం, అంటూ గోస్వామీజీ లేచి నిలబడి అలమారోలో నుండి తన ఫొటో నొకదాన్ని తీసి దాన్ని బ్రహ్మచారి చేతులోపెట్టి దీన్ని నీవు శివుడనే భావంతో భక్తితో రోజూ పూజ చేస్తుండమన్నారు. కులదానందజీ ఆవిధంగా పూజచేసి సాధన చేస్తుంటే ఒకరోజున ధ్యానంలో అంతరంగ దర్శనం కలిగింది. సుషుమ్నా నాడిలో తన చేతనలో ఒక అంశగా వచ్చి శిష్యుని చేతనమీద ఆసీనులైనారు. ఆ క్షణం నుండీ గురుకృపవల్ల అతనిలో కామవికారం అదృశ్యమై పోయింది. ఆ తరువాత ఒకరోజున బ్రహ్మచారి కులదానంద సాధన చేస్తుంటే అతడున్న గదిపై కప్పువిరిగి క్రింద పడబోతున్నది. తాను చనిపోవటం ఖాయమనుకున్నాడు. కాని ఆశ్చర్యం అది మధ్యలో ఆగిపోయింది. కులదానంద తన గురుదేవుల చిత్రపటాన్ని తీసుకుని బయటకు వచ్చారు. అంతే మొత్తం కప్పుకూలిపోయింది.

గురువును మించిన వారు మూడు లోకాలలోనూ లేరు.

46) గుకారం చ గుణాతీతం
రుకారం రూప వర్జితం
గుణాతీత స్వరూపంచ
యోదద్యాత్ స గురుః స్మృతః ॥

47) అత్రినేత్రః సర్వసాక్షీ
అ చతుర్బహి రుచ్యుతః
అ – చతుర్వదనో బ్రహ్మా
శ్రీగురుః కథితః ప్రియే ॥

48) అయం మయాంజలిర్బద్ధో
దయాసాగర వృద్ధయే
యత్ అనుగ్రహతో జంతుః
శ్చిత్ర సంసార ముక్తిభాక్ ॥

49) శ్రీగురోః పరమంరూపం
వివేక చక్షుషో ఽమృతమ్
మందభాగ్యా న పశ్యంతి
అంధాః సూర్యోదయం తథా ॥

50) శ్రీనాథ చరణ ద్వంద్వం
యస్యాం దిశి విరాజతే
తస్యై దిశే నమస్కుర్యాత్
భక్త్యాప్రతిదినం ప్రియే ॥

గురు తత్వానుభూతిని కలిగించే ఈ మహా మంత్రాలలో ఆధ్యాత్మిక జీవన విమర్శ ప్రకటితమవుతుంది. గురుదేవులు సాకారులైనా నిరాకారులే. గురుశబ్దంలో మొదటి అక్షరం "గు" ఈ సత్యాన్ని బోధిస్తుంది. త్రిగుణమయ కళేబరాన్ని ధరించినప్పటికీ గురుదేవులు త్రిగుణాతీతులుగానే ఉంటారు. రెండవ అక్షరం "రు"లో గల సత్యం, శిష్యులకొరకు రూపాన్ని కలిగిఉన్నా, గురువు రూపాతీతులు నిజానికి గురుదేవుల చేతన నిర్గుణము, నిరాకారము. శిష్యునికి ఆత్మ స్వరూప ప్రదానంచేసే గురుమహిమ అనంతం. ముక్కంటి కాకపోయినాగూడా ఆయన సర్వవ్యాపకుడైన విష్ణుమూర్తి. నాలుగు ముఖములు లేకపోయినా, ఆయన సృష్టికర్త బ్రహ్మ. అటువంటి దయాసాగరులైన గురుదేవులకు నేను చేతులు జోడించి నమస్కరిస్తున్నాను. ఆయన కృపవల్లనే జీవులకు భేద బుద్ధిగల సంసారం నుండి ముక్తి కలుగుతుంది. శ్రీసద్గురుని ఈ పరమరూపం ఆయనవలన వివేక నేత్రం లభించిన తరువాతనే దర్శనమిస్తుంది. అప్పుడాయన అమృతతుల్య స్పర్శ కలుగుతుంది. లేకపోతే అంధుడు సూర్యోదయాన్ని చూడటమే అవుతుంది. ఆ పరమసద్గురుని పాదాలు ఏదిక్కులో ఉన్నా ఆ దిక్కుకు తిరిగి ప్రతిరోజూ నమస్కారం చేసే శిష్యులకు, భక్తులకు పరమ కల్యాణం జరుగుతుంది.

గురుగీతలో వర్ణింపబడిన ఈ గురుతత్వం బుద్ధి గమ్యంకాదు. ధ్యానగమ్యం. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస శిష్యుడు లాటూ మహరాజ్ స్వామీ అద్భుతానంద

ఉదాహరణతో చెప్పారు. లాటూ జీ చదువులేనివాడు. గురుభక్తి మాత్రమే ఆయనసాధన. భక్త సముదాయంలో బాగా ప్రసిద్ధి చెందిన శ్రీరామకృష్ణదేవులు సమాధి స్థితిలో ఉన్న ఫొటో ఆయనవద్దకు వచ్చినప్పుడు ఆయన స్వయంగా ప్రణామం చేశారు. మీ ఫొటోకే మీరు ప్రణామం చేయటమేమిటని లాటూ మహరాజ్ ప్రశ్నించినపుడు, శ్రీరామకృష్ణులు నవ్వుతూ అన్నారట లేదురా! నా ఈ ప్రణామం రక్త, మాంసాలతో గూడిన దేహం కలిగిన చిత్రానికి కాదు. ఆ ప్రణామం రక్త, పరమవందనీయ గురుచేతనకు చేసే ప్రణామం, అని ఆ చేతన ఈ ఫొటోలోని భావముద్రలో ఉన్నదన్నారట. లాటూతో శ్రీరామకృష్ణులంటారు, భక్తితో, ధ్యానంతో అన్నీ జరుగుతాయి. నీ సద్గురు వచనాలను హృదయంలో నిలుపుకోమని లాటూ మహరాజ్ ప్రగాఢభక్తితో ధ్యాన సాధన చేశారు. ఒకనాడు శ్రీరామకృష్ణ గురుదేవులు ఒక దివ్యలోకంలో ఉన్నట్లు దర్శనమిచ్చారు, కళ్లు చెదిరే ప్రకాశంతో స్వర్గంలో దేవతలు, గ్రహాధి దేవతలు అందరూ ఆయనను స్తుతిస్తున్నారు. శ్రీరామకృష్ణుల పరాచేతన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులతో నిండి ఉన్నది. మహాకాళిగూడా ఆయనే సమాధి నుండి బయటికి వచ్చి గురుదేవులకు అంతా చెప్పారు. గురుదేవులన్నారు నాయనా శిష్యునికొరకు గురువును మించి అధికులు ఎవరూ మూడులోకాలలోను లేరని, గురుకృప మహాసిద్ధుని చేసింది

గురుదేవ భగవానుని మహిమామయరూపాన్ని, ఇతర రహస్యమయ ఆయామాలను పార్వతీమాతకు తెలుపుతూ మహాదేవులంటారు.

51) తస్యై దిశే సతత మంజలిరేష ఆర్యే
ప్రక్షిప్యతే ముఖరితోమధుపైర్బుధైశ్చ
జాగర్తి యత్రభగవాన్గురు చక్రవర్తీ
విశ్వోదయప్రళయ నిత్యనాటక నిత్యసాక్షీ ॥

52) శ్రీనాథాది గురుత్రయం
గణపతిం పీఠత్రయం భైరవం
సిద్ధౌఘం వటుకత్రయం పదయుగం
దూతీక్రమంమండలం
వీరాన్ ద్వ్యష్ట చతుష్కషష్టి
నవకం వీరావళీ పంచకమ్
శ్రీమన్మాలిని మంత్రరాజ సహితం
వందే గురోర్మండలమ్ ॥

గురుతత్త్వ రహస్యాన్ని తెలియజేసే ఈ మహామంత్రాలలో అనేక విధాల సాధనా రహస్యాల గూఢ సంకేతాల వర్ణన ఉన్నది. భోలానాథ శివులు శిష్యులకు ఆ రహస్యం తెలియజేస్తున్నారు. గురుదేవ భగవానునిలో సాధన, సాధ్య, సిద్ధుల సారమర్మం నిండి ఉన్నది. గురుదేవులు సృష్టిలో నడుస్తున్న ఉత్పత్తి, ప్రలయరూప నాటకానికి ప్రత్యక్షసాక్షి. ఆయనయే ఈ సంపూర్ణ సృష్టికి చక్రవర్తి, ప్రభువు అటువంటి గురుదేవ భగవానులు ఏదిశలో వెలుగొందుతున్నారో, ఆ దిశలో విద్వాంసుడైన శిష్యుడు మంత్రోచ్చారణ పూర్వకంగా సుగంధితములైన పుష్పాంజలిని సమర్పిస్తూ ఉండాలి. శ్రీ గురుదేవులే పరమగురువు, పరాత్పర గురువు. ఆయనలో ముగ్గురు నాధ గురువులైన ఆదినాథ, మత్స్యేంద్రనాథ, గోరక్షనాధులు కలిసి ఉన్నారు. ఆయనలో గణపతి నివాసం ఉన్నది. ఆ పరమ ప్రభువులోనే తంత్రసాధనలోని మూడు రహస్యమయ పీఠాలు కామరూప, పూర్ణగిరి, జలంధర పీఠాలు నిలిచి ఉన్నాయి. మన్మథాది అష్టభైరవులు, మహాసిద్ధులందరు, తంత్రసాధనలో అత్యున్నతమైన విరించి చక్రము వానిలో ఉన్నాయి. స్కందాది వటుకత్రయం, యోన్యాంబ మొదలైన దూతీ మండలం, అగ్ని మండలం, సూర్యమండలం, సోమమండలం, ఆదిమండలం, ప్రకాశ లేదా విమర్శయొక్క యుగళపద రహస్యము అందులో ఉన్నాయి. దశవీర, 64 యోగినులు, నవముద్రలు, పంచవీర, అ నుండి క్ష వరకు అందరూ మాతృకలు, మాలినీయంత్రం, గురుదేవుల చేతనా మండలాలకు నేను పదే, పదే వందనం చేస్తున్నాను. గొప్ప అఘోరీసంత్ కీనారాంబాబా సిద్ధులలో, సంత్‌లలో ఆయనపేరు ప్రముఖంగా వినిపిస్తుంది. ఆయన ఎక్కువకాలం కాశీలో గడిపారు. అఘోరీ తంత్రంలో ఆయన సిద్ధులు. ఆయన చమత్కారాలు సుప్రసిద్ధం కీనారాం బాబా ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని గాజీపూర్‌లో నివసించేవారు. ఆయనలో జన్మ జన్మాంతర సాధనా సంస్కారం ఉన్నది. వివేక సారమనే గ్రంథంలో ఆయన జీవితచరిత్ర విస్తారంగా వర్ణింపబడింది. ఆయన జునాగఢ్‌లోని పరమసిద్ధ పీఠం గిర్నార్‌ను దర్శించినపుడు దత్తాత్రేయస్వామి దర్శనమిచ్చి కీనారాం బాబాకు ఒక కొంకి కర్రనిచ్చి దీన్ని నీదగ్గర నుండి ఎవరు ఎప్పుడు లాక్కుంటే అక్కడ, అప్పుడు ఆయనను అఘోర గురువుగా స్వీకరించమన్నారట. దత్తాత్రేయస్వామి కీనారాం బాబాకు గురుగీతలో వర్ణింపబడిన తగిన మహామంత్రాలు రహస్యాలను వివరిస్తూ గురుమహిమను గురించి విశదీకరించారట.

కీనారాంబాబా కాశీకి చేరుకుని హరిశ్చంద్రఘాట్‌లో కాలూరాంబాబా దర్శనాన్ని పొందారు. మొదటిసారి కలిసినప్పుడు కాలూరాంబాబా కీనారాంబాబాకు చాలా పరీక్షలు పెట్టారట. గొప్ప కఠినమైన రహస్యమైన పరీక్షలుపెట్టిన తరువాత కాలూరాంబాబా కీనారాంను తాను శిష్యునిగా స్వీకరించారు. అప్పుడు తంత్ర సాధనలో పరమ దుర్లభమూ, అతిక్లిష్టమూనైన రహస్యమయ అనుష్ఠానం చేయవలసి వచ్చింది. ఈ అనుష్ఠానానికి కొన్ని రకాల సామగ్రి కావలసి వచ్చింది. అది దుర్లభం. ఏం చేయాలో తోచలేదు. ఈ తంత్ర అనుష్ఠానంలో ఎందరో దేవతలను, యోగినులను సంతృప్తి పరచాలి.

కీనారాం గురుదేవులు కాలూరాం కాళ్లమీదపడి మొత్తుకున్నాడు. శిష్య వాత్సల్యంతో కాలూరాం బాబా ద్రవించిపోయడు. చింతపడకు నేనున్నాను గదా! నావంక చూడు అన్నారు. గురుదేవులు కాలూరాం బాబా కీనారాం బాబా గురువుగారిని తదేకంగా చూచాడు. ఆశ్చర్యం! పరమాశ్చర్యం! తంత్ర సాధనలో అధిష్ఠాత్రీ దేవతాశక్తులందరూ కాలూరాం బాబా దేహంలోనే కనిపించారు. తంత్రపీఠాలు సమస్తం ఆయనలో కనిపించాయి. సద్గురు చేతనలో తంత్రసాధనలో సమస్త తత్త్వాలూ దర్శనమిచ్చాయి.

కాలూరాంబాబా శిష్యవాత్సల్యానికి ముగ్ధుడై "గురుకృపాకేవలం" అని కీనారాం ఆయన కాళ్లమీద పడ్డాడు. సద్గురు పూజతో సమస్తం లభించాయి.

గురుకృతో అసంభవం గూడా సంభవమవుతుంది.

సదాశివ మహాదేవులు పరమపూజ్య గురుదేవులను వదలి మరొక గురువును ఆశ్రయించవద్దని స్పష్టంగా నిర్దేశమిస్తున్నారు.

53) అభ్యస్తైః సకలైః సుదీర్ఘమనిలైః
వ్యాధిప్రదైర్దుష్కరైః, ప్రాణాయామ
శతైరనేక కరణై ర్దుఃఖ్యాత్మకై
ర్దుర్జయై, యస్మిన్నభ్యుదితే
వినాశయతి బలీవాయుః
స్వయం తక్షణాత్
ప్రాప్తుం తత్సహజం స్వభావ మనిశం
సేవధ్వమేకం గురుమ్ ॥

54) స్వదేశికస్యైవ శరీర చింతనం
భవేదనంతస్య శివస్య చింతనం
స్వదేశికస్యైవ చ నామ కీర్తనం
భవేదనంతస్య శివస్య కీర్తనం ॥

దేవీ! దుఃఖమును కలిగించు, రోగములను ఉత్పత్తి చేయు, ఇంద్రియ పీడను కలిగించు జయింపనలవిగాని వందల సంఖ్యలో దీర్ఘశ్వాసను క్రియారూపంలో ప్రాణాయామం చేసేవారు పొందే ఫలితమేమిటి? చేతన అంతఃకరణలో ఉదయించినంత మాత్రంతోనే బలవంతమైన వాయువు తక్షణం తనంతతానే ఉపశమిస్తుంది. ఆ విధంగా నిరంతరం గురుదేవులను సేవించాలి. ఎందుకంటే ఈ గురుసేవతోనే సహజంగా ఆత్మలాభాన్ని పొందవచ్చు. తన గురుదేవుల స్వరూపాన్ని స్వల్పంగానైనా చింతిస్తే శివభగవానుని స్వరూపాన్ని అనంతంగా చింతించినట్లే అవుతుంది.

ఆది శంకరాచార్యస్వామి అప్పుడు బదరీనాథ ధామంలో ఉంటూ వేదాంత దర్శనం మీద సుప్రసిద్ధమైన శారీరక భాష్యం వ్రాస్తున్నారు. ఇందులో ప్రతి పంక్తిలోనూ వేదాంత సాధన, బ్రహ్మజ్ఞానాల అద్భుత రహస్యాలు పొందుపరచి ఉన్నాయి. హిమగిరి శుభ్రధవళ శిఖరాల ఛాయలో నారాయణమూర్తి పావన తపోస్థలిలో శంకరుల రచన ప్రవాహంగా సాగిపోతున్నది. రోజంతా ఆయన ఇందులోనే నిమగ్నులై ఉండేవారు. సాయంత్రం శిష్యులకు వివరించి చెప్పేవారు.

ఆదిగురువు శంకరాచార్యస్వామి శిష్యులలో పద్మపాదులు, సురేశ్వరుల వంటి మహాపండితులుండేవారు. కాని అందులో ఒక చదువురాని, మూఢమతి ఉండేవాడు. బుద్ధి తీవ్రంకాకపోయినా హృదయం ఆచార్యులమీద ప్రగాఢమైన భక్తితో నిండి ఉండేది. ఆచార్యులే ఆయనకు సర్వస్వం. ఆచార్యుల సేవయే ఆయన జీవితం. మిగిలిన శిష్యులందరూ ఈయను ఎగతాళి చేస్తుండేవారు. కాని శంకరాచార్యులు మాత్రం ఈయనను సాయంకాల ప్రవచనానికి తప్పకుండా పిలుస్తుండేవారు.

ఒకనాడు ఆచార్యుల తరగతికి సమయం ఆసన్నమయింది. పద్మపాదులు, సురేశ్వరులు, హస్తామలకాచార్యులు మొదలైనవారు శంకరుల పాదాలవద్ద కూర్చుని ఉన్నారు. కాని ఎందుకో ఆసేవక శిష్యుడు రాలేరు. ఆయనకోసం శంకరులు ఎదురు చూస్తున్నారు. ఆలస్యమై పోతున్నది. ఉండబట్టలేక పద్మపాదాచార్యులు పాఠం మొదలు పెట్టమని శంకరాచార్యులను కోరారు. నాయనా నేను నాసేవక

శిష్యునికోసం ఎదురు చూస్తున్నానన్నారు ఆచార్యులు. భగవాన్, అతడికి చదువు రాదుగదా? ఎందుకు ఎదురు చూడటం అన్నారు పద్మపాదులు.

శంకరులకు వీరి అహంకారం గురించి తెలుసు. ఆయన ఒక్కక్షణం ధ్యానావస్థలోనికి పోయారు. అప్పుడాసేవక శిష్యుడు బట్టలుతుకుతున్నాడు. అప్పుడు ఆశ్చర్యకరంగా ఆయన అంతఃకరణలో సమస్తవిద్యలూ ప్రకాశించాయి. గురుకృపవల్ల క్షణంలో మహాపండితుడైనాడు. తోటక వృత్త ఛందస్సులో ఆచార్యులను ఆశువుగా స్తుతిచేశారు.

విదితాఖిల శాస్త్ర సుధాజలధే
మహితోపనిషత్కథితార్థనిధే
హృదయే కమలే విమలం చరణం
భవశంకర దేశికమం శరణం ॥

కరుణా వరుణాలయ పాలయమాం
భవసాగర దుఃఖ విదూన హృదమ్
రచయాఖిల దర్శన తత్త్వవిదం
భవ శంకరదేశికమం శరణం ॥

తోటక ఛందంలో ఆశువుగా వెలువడిన ఈ గురుస్తుతిని విని అక్కడ కూర్చున్న వారందరూ నిశ్చేష్టులైనారు. మరీ ఆశ్చర్యకరమైన విషయం, ఆచార్య దేవులు వత్సా! ఈరోజు నీవు నాస్థానంలో కూర్చుని బ్రహ్మసూత్రాలమీద నీవే వ్యాఖ్యానం చెప్పు, ఈరోజు నేను భాష్యం వ్రాయలేదు" అనటం. తమ ఆజ్ఞ గురుదేవా! అని ఆ తోటకాచార్యులు భాష్యం చెప్పారు. గురుదేవుల పాదాలకు ప్రణామం చేశారు. నాయనా నిరభిమానిగా ఉండవయ్యా అని ఆదేశించారు శంకర భగవత్పాదులు. గురుపాదపద్మముల మీది భక్తివల్ల సాధనలో సిద్ధి కలుగుతుంది. పార్వతీమాతతో మహాదేవులంటారు.

55) యత్పాదరేణు కణికా
కాపి సంసార వారిధేః
సేతు బంధాయతే నాథం
దేశికం తముపాస్మహే

56) యస్మాదనుగ్రహం లబ్ధ్వా
మహదజ్ఞానముత్సృజేత్
తస్మైశ్రీదేశికేంద్రాయ
నమశ్చాభీష్ట సిద్ధయే.

గురుదేవుల కృపను తెలియజేసే ఈ మంత్రాలలో అగణిత గుణ అనుభూతులు నిండి ఉన్నాయి.

లక్ష్మణ మల్లా సిద్ధ పురుషులైన స్వామీ భాస్కరానందుల శిష్యుడు. ఆయన పెద్దగా చదువుకోకపోయినా శ్రద్ధా, భక్తులు విశేషంగా ఉండేవి. గురునామ జపం, గురుసేవలలో సదా నిమగ్నుడై ఉండేవాడు. భాస్కరానంద స్వామి పాదధూళిని భరిణలో పెట్టుకుని పూజిస్తుండేవాడు. అదే బొట్టు పెట్టుకునే వాడు. ఆసనాలు, ప్రాణాయామాలూ అతనికి తెలియవు. ఒకరోజున అతడు మామూలుగా గురుచరణ ధూళిని మస్తకం మీద ధరించి గురునామజపం చేస్తున్నాడు. ఆయన కనుల ముందు ఆశ్చర్యకరమైన దృశ్యాలు కనిపించసాగాయి. కనుబొమలమధ్య వృత్తాకార ప్రకాశం మిరుమిట్లు కొలిపింది. అందులో విస్ఫోటనం జరిగి, రెండు శ్వేతపద్మ దళాలు ప్రత్యక్షమైనాయి. అందులో గురుదేవులు భాస్కరానంద స్వామి ధ్యానమగ్నులై కనిపించారు. నాయనా దీనిని ఆజ్ఞాచక్ర జాగరణ అంటారు. నీవు ఇప్పటి నుండీ నీ దృష్టిని ఆజ్ఞాచక్రం మీద కేంద్రీకరించి చూస్తే నీవు తలచుకున్న ఏ స్థానంలోని ఏవ్యక్తియైనా, వస్తువైనా నీకు కనిపిస్తారు అని చెప్పారు. స్వామీ, మీ దర్శనం తప్ప వేరే దర్శనం నాకు అక్కరలేదన్నాడు లక్ష్మణ్. గురుచరణ ధూళిని నొసటధరిస్తే సర్వం సిద్ధిస్తుందని నాకు అర్థమయిందన్నాడు.

57) పాదాబ్జం సర్వసంసార
దావానల వినాశకం
బ్రహ్మరంధ్రే సితాంభోజ
మధ్యస్థం చంద్రమండలే.

58) అకథాది త్రిరేఖాబ్జే
సహస్రదళ మండలే
హంసాపార్శ్వ త్రికోణేచ
స్మరేత్తన్మధ్యగం గురుమ్ ॥

గురుదేవుల కరుణను వ్యాఖ్యానించే ఈ మహామంత్రాలలో సాధనలో లోతైన రహస్యాలను గమనించాలి. మహాదేవు లంటారు, గురుదేవుల చరణ కమలము ప్రపంచంలో సమస్త దావానలాన్నీ నాశనం చేస్తుంది. గురు భక్త సాధకులు ఈ సద్గురు ధ్యానం బ్రహ్మరంధ్రంలో చేయాలి. ఈ ధ్యానం చంద్రమండలం లోపల శ్వేతకమలం మధ్యలో సహస్రదళ మండలంమీద అకథ మొదలైన మూడు రేఖలతో తయారైన హంస వర్ణంతో కూడిన త్రికోణంలో చేయాలి.

సద్గురు ధ్యానంయొక్క సర్వోన్నత విధానమిది. ఈ ధ్యానం జీవితానికి శివస్వరూపాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. అత్యంత ప్రభావశాలి, అతిగోపనీయం. అతి దుర్లభం, సమస్త ఆధ్యాత్మిక విభూతులనూ చూపేటటు వంటిది. ధ్యానం యొక్క ఈ రహస్యమయ ప్రయోగాన్ని శ్రీరామకృష్ణ **పరమహంసదేవుల శిష్యుడు శ్రీ దుర్గాచరణ నాగ్ (నాగ మహాశయులు)** చేస్తుండే వారు. శ్రీ రామకృష్ణులు తన శిష్యుని మీది పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో ఈ విధిని ప్రసాదించారు. ఈ గృహస్థ శిష్యుడు శ్రీరామకృష్ణుల జీవితకథ తెలిసిన వారందరికీ సుపరిచితుడు. ఆయన గొప్ప తపోసంపన్నుడు.

నాగ మహాశయులు బీదలకు చికిత్స, సేవచేస్తుండేవారు. స్వయంగా వైద్యులైనా అది వృత్తిగా పెట్టుకోలేదు. గంగాస్నానం చేస్తూ గంగ ఒడ్డున జపం చేస్తూ భావ సమాధిలో మునిగి పోయేవారు. ఆయనకు గురుదేవులే సర్వస్వం. ఒకరోజ రామకృష్ణులు సమాధి దశలోనికిపోయి నాగమహాశయుల వక్షస్థలం మీద తవ పాదాల నుంచారు. నాగ మహాశయులకు దివ్యానుభూతి కలిగింది. తమ అంత కరణలో సహస్రదళ కమలంలో సద్గురు ధ్యాన స్వరూపం ప్రత్యక్షమయింది అంతటా దివ్యజ్యోతి కనిపించింది.

ఈ అనుభూతిని పొందిన తరువాత నాగ మహాశయులు తమ గురుదేవుల చెప్పిన ధ్యాన విధాన ప్రయోగం మొదలుపెట్టారు. సహస్రదళ కమల ధ్యాన అందరూ చేయలేదు. ఆజ్ఞాచక్రం, అనాహత చక్రం సరిగా వికసిస్తేనే ఈసాధ చేయగలుగుతారు. పరమహంస సిద్ధిపొందిన వారికే ఇది సాధ్యం. అ తెలిసినందుననే శ్రీరామకృష్ణులు ఈ ధ్యానవిధిని నాగ మహాశయుల ప్రసాదించారు. నాగ మహాశయులు తమ గురుదేవుల సాకార, నిరాకార రూపాల దర్శించారు. గంగామాత ఆయన ప్రాంగణంలో ప్రత్యక్షమయింది. అనేక ద దుర్లభ చమత్కారాలు ఆయన జీవితంలో ప్రత్యక్షమైనాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలం

అసంభవం సంభవ మయింది. ఈ దీక్షనిచ్చే అధికారం కేవలం సద్గురువుకు మాత్రమే ఉంటుంది. దీన్ని పొందిన వారు పరమానందంలో మునిగిపోతారు.

సద్గురు కృపాదృష్టి మహిమ :

గురుకృపాసాధనా మహిమ గురించి మహాదేవులు పార్వతీమాతకు వివరిస్తారు.

59) సకల భువన సృష్టిః కల్పితాశేష పుష్టిర్
నిఖిల నిగమదృష్టిః సంపదాంవ్యర్థదృష్టిః
అవగుణ పరిమార్ష్టి తత్పదార్థేక దృష్టిర్
భవగుణ పరమేష్టిర్మోక్ష మార్గైక దృష్టిర్

60) సకల భువనరంగ స్థాపనాస్తంభయష్టిః
సకరుణ రసవృష్టిస్తత్త్వమాలా సమిష్టః
సమయసమయ సృష్టిః సచ్చిదానందదృష్టిర్
నివసతుమయి నిత్యం శ్రీగురోర్దివ్యదృష్టిః

గురుకృపాదృష్టి తనయందు నిరంతరం నివసింప జేసుకునే శిష్యుడు ధన్యుడు. శ్రీ గురుదేవుల కృపాదృష్టి వలననే ఈ సమస్త జగత్తూ గూడా సృష్టింపబడింది. సమస్త పదార్థాలకూ సృష్టి గలిగింది. సమస్తశాస్త్రముల మర్మం నిండి ఉన్నది. శ్రీ గురుదేవుల కృపాదృష్టి లభించిన తర్వాత సమస్త సంపదలూ వ్యర్థంగా అనిపిస్తాయి. ఈ కృపాదృష్టి శిష్యుని అవగుణములన్నిటిని కడిగి వేస్తుంది. దీనివల్లనే సాధకునిలో ఏకత్వంతో కూడిన సమత్వదృష్టి వికసిస్తుంది. మోక్షమార్గాన్ని ప్రకాశితం చేస్తుంది. సమస్త భువనముల రంగస్థల స్థాపనకు కారణమిదే. ఇదే పునాదిరాయి. కరుణారసాన్ని వర్షింపజేసెడి ఈ సద్గురు కృపాదృష్టిలో పురుష ప్రకృతులు, 24 తత్వాలు సమ్మిళితమై ఉన్నాయి. సమిష్టియొక్క రూపములు జీవితంలో సమస్త నియమాలూ, కాలం మొదలైన సర్వకారణాలు దీనిలో ఉన్నాయి. ఆ సచ్చిదానంద సద్గురు కృపాదృష్టి అదే. సద్గురుని కృపాదృష్టి మర్మం సాధన యొక్క గంభీర రహస్యం. ఇది పరమ యోగ్యుడైన శిష్యునికే ప్రత్యక్షమవుతుంది. సామాన్యులకు ఇది గగన కుసుమమే.

ఈ గురుగీతా మహామంత్ర మర్మం శ్రీరామానుజ భగవత్పాదుల గాథలో కనిపిస్తుంది. ఈయన విశిష్టాద్వైత సంప్రదాయ సంస్థాపకులు.

కూరేశ భట్టాచార్యులు మహామనీషి, పరమతపస్వి, విద్వాంసులు, తర్కంలో భట్టరుని మించిన వారు లేరు. ఈయనకు అనేక తంత్రాలు, యోగాలు తెలుసుగాని

యధార్థ తత్వం తెలియదు. పరమ విద్వాంసుడననీ, సిద్ధి సంపన్నుడుననీ అహంకారం ఉన్నది. ఆయన గురువుకోసం అన్వేషిస్తూ శ్రీరామానుజులను శరణు కోరాడు.

కూరేశభట్టర్ అహంకారం తెలిసిన శ్రీరామానుజులు ఇతడిని శిష్యునిగా అంగీకరించలేదు. ఒకరోజు ఆచార్యుల సోదరి అతులు వచ్చి సోదరా! అత్తవారింట నాకు రొట్టెలు చేసే పని చాలా కష్టంగా ఉంటున్నది. నీదగ్గర ఎవరైనా కష్టపడి పనిచేసే వారుంటే నాతో పంపించమని అడిగింది. కొంచెంసేపు ఆలోచించి ఆచార్యులు కూరేశునితో నాయనా నీవు నాకు శిష్యుడవు కాలేకపోయినావు వీలైతే ఈ సోదరి ఇంట్లో వంటచేసి పెట్టరాదా? అని అడిగారు. గొప్ప ధనవంతుడు మహావిద్వాంసుడు, ప్రచండ తపస్వియైన కూరేశుని ఈవిధంగా ఆదేశించటం అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచింది. కూరేశుడు అహంభావియైనా శాస్త్ర మర్మాలను తెలిసినవాడు. వెంటనే అందుకంగీకరించాడు. శిష్యుడిని కాకపోయినా మీసేవకునిగా అంగీకరించారు, అంతే చాలునని, అతుల వెంటపోయి కొన్ని సంవత్సరాలు వంటచేసి పెట్టాడు. గురువును తలుచుకోని క్షణంలేదు. గురుకృప కలిగింది ఆత్మజ్ఞానం, బ్రహ్మజ్ఞానం కలిగాయి. ఆచార్యులు శిష్యునిగా అంగీకరించారు ఆయన జీవితం సార్ధకమైపోయింది.

మంత్రరాజం - సద్గురు నామం

గురు కృప, గురునామాల మహిమను వర్ణిస్తూ సదాశివులంటారు.

61) అగ్ని శుద్ధ సమం తాత
జ్వాలాపరిచకా ధియా
మంత్రరాజ మిమంమన్యో ఽ
హర్నిశంపాతు మృత్యుతః

62) తదేజతి తన్నైజతి
తద్దూరే తత్సమీపికే
తదంతరస్య సర్వస్య
తదు సర్వస్య బాహ్యతః

63) అజోఽహ మజరోఽహం చ
అనాది నిధనః స్వయం
అవికారశ్చిదానందః
అణీయాన్ మహతోమహాన్

ఓ దేవీ! పార్వతీ! సద్గురునామము పరమ మంత్రం. ఇది మంత్రరాజము, దీనిని జపించటంవల్ల బుద్ధి అగ్నిలో తపింపజేసిన బంగారంవలె శుద్ధిని పొందుతుంది. దీని చింతన, స్మరణాలతో నిరంతరం మృత్యువు నుండి రక్ష కలుగుతుంది.

నడుస్తున్నా, కూర్చున్నా, దూరంగా ఉన్నా, దగ్గరగా ఉన్నా, బయట ఉన్నా, లోపలున్నా గురునామ మహామంత్రం సంపూర్ణ సామర్ధ్యంతో రక్షణ కలిగిస్తుంది. ఈ మంత్రరాజ సాధనచేసేవారు అజన్ములు, అమరులు, అనాది, మృత్యురహిత, నిర్వికార, చిదానందులు, అణువుకంటే సూక్ష్మము, మహత్తుకంటె విరాట్ ఆత్మతత్వముయొక్క అనుభూతిని నిరంతరం పొందుతుంటారు.

ఈ మంత్రం స్వరూపమేమిటి?

గురుభక్తులైన సిద్ధపురుషులంటారు. ఓం ఐం (నామం) ఆనంద నాథాయ గురవే నమః "ఓం" అనే మంత్రం జపించాలని అదే మన గురుదేవుల జపమంత్రం.

"ఓం ఐం శ్రీరామ ఆనంద నాథాయ గురవే నమః ఓం"

అనుభవజ్ఞులైన వారు చెప్పేది గాయత్రీమంత్ర జపంలో దశాంశం గురు నామమంత్ర జపం చేసినట్లయితే గాయత్రీ జపం పూర్ణమవుతుందని దీనివల్ల గాయత్రీమంత్ర జపం వెంటనే ఫలితాల నిస్తుంది.

గురుకృపవల్ల అసంభవం సంభవం అవుతుంది. కాని ఈ ప్రక్రియను మనం విధి పూర్వకంగా చేయాలి. అంతఃకరణ యందు ధారణ చేయాలి. అన్నివిధాల విఘ్నబాధలూ ఎగిరిపోతాయి. అసఫలత సాఫల్యంగా మారుతుంది.

గాయత్రీమంత్ర జపం 3 మాలలు చేస్తే ముందుగా దశాంశం అంటే 33 సార్లు గురుమంత్రజపం చేయాలి. 10 మాలలకైతే ఒకమాల చేయాలి. భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక ఉపలబ్ధులు రెండూ కలుగుతాయి. జీవితం కృతార్ధమవుతుంది.

భావనలను సద్గురుని పరాచేతనలో విసర్జించాలి :

శిష్యుని పరమాదర్శం సమర్పణం, విసర్జన, విలయం సంపూర్ణ కావటం. శిష్యుడు సకల శ్రద్ధను సాకారంచేసి ప్రఖర ప్రజ్ఞారూపుడైన గురుదేవులలో లయం చేయాలి.

64) అపూర్వాణాం పరం నిత్యం
స్వయం జ్యోతిర్నిరామయమ్
విరజం పరమాకాశం
ధ్రువమానందమవ్యయం ॥

65) శ్రుతిః ప్రత్యక్ష మైతిహ్య
మనుమానంచ తుష్టయమ్
యస్య చాత్మతపోవేద
దేశికంచ సదా స్మరేత్ ॥

66) మననం యద్భవం కార్యం
తద్దదామి మహామతే
సాధుత్వం చ మయాదృష్ట్వా
త్వయితిష్ఠతి సాంప్రతమ్ ॥

సద్గురు చేతనయొక్క ఈతత్త్వం అన్నివిధాలా అపూర్వం, నిత్యం, స్వయం, ప్రకాశితం, నిరామయం. ఇందులో ఎట్టి వికారమూ లేదు. ఇది పరమాకాశ రూపం, అచలం, అక్షయం, ఆనందస్రోతం, వేదస్తోత్రాలు గూడా అదే పేర్కొంటున్నాయి. శబ్దాది చతుః (4) ప్రమాణాలవల్ల గూడా ఈ సత్యం నిరూపితమవుతున్నది. గురుదేవుల ఆత్మచేతనను, తపశ్చేతనను సదా స్మరిస్తుండాలి. దీని మననం కంటే శ్రేష్ఠమైనదేదీ లేదు. నీ సాధుత్వాన్ని గమనించి నేను నీకీ సత్యాన్ని తెలుపుతున్నాను. గురుదేవులే స్మరణీయులు, చింతనీయులు, మననీయులు గూడా. శిష్య - సాధకులు బుద్ధితో దీన్ని బాగా తెలుసుకున్నా భావరూపంతో వారు ఇందులో మునిగిపోవటంలేదు. నిమగ్నం కావటంలేదు. దాని కారణం, వారి బుద్ధి ప్రాపంచిక విషయాలమీదనే లెక్కలు కడుతున్నది. ఈ బుద్ధినే భగవద్గీతలో వ్యవసాయాత్మికాబుద్ధిః అన్నారు. శ్రీరామకృష్ణపరమహంస దీనిని కరిణీకపు బుద్ధి (పట్వారీ బుద్ధి) అని పిలిచారు. ఇక్కడ మనం చెప్పుకోవలసింది శ్రీరామకృష్ణుల గృహస్త శిష్యుడైన శ్రీరామకృష్ణ చంద్రదత్తు జీవితం. ఆయనకు ధనగర్వం, విద్యావంతుడననే అహంకారం ఉండేవి. ఒకనాడు దత్తుగారు పరమహంస దేవులను దర్శించటానికి ఖరీదైన మిఠాయిలు, పండ్లు తీసుకుని వచ్చాడు. వాటిని శ్రీరామకృష్ణులు శిష్యులందరికీ పంచిపెట్టారు. దత్త మహాశయునికి బాధ కలిగింది. అంత ఖరీదైన వాటిని గురుదేవులే దాచిపెట్టుకుని నిదానంగా తినవచ్చుగదా అని రామకృష్ణులు గ్రహించారు. అది సాయం సమయం. దత్తుగారు రామకృష్ణుల పాదాలను వత్తుతున్నారు. అతడు తెచ్చిన స్వీట్లను, పండ్లను శ్రీరామకృష్ణులు విసిరి అతని ముఖానకొట్టి అక్కడి నించివెళ్లి పొమ్మన్నారు. నీవు తెచ్చిన వాటికి వెయ్యిరెట్లు కాళీమాత నీకు తిరిగి ఇస్తుంది. పొమ్మన్నారు. దత్తుగారు నివ్వెర పోయారు. తన

తప్పును తాను తెలుసుకుని పశ్చాత్తాపంతో ఆ రాత్రంతా కాళీమందిరంవద్ద కూర్చుని "ఓం నమోభగవతే రామ కృష్ణాయ" అని జపించారు. నిండు హృదయంతో చేసిన ఆప్రార్థనతో అతని ప్రాణం, హృదయం పులకించి, దివ్యగురువు చేతనలో లీనమై పోయాయి. శిష్యవత్సలుడైన శ్రీరామకృష్ణులు అతడివద్దకు వచ్చి నాయనా నీ పాపం పరిమార్జనమై పోయింది. అని ఆశీర్వదించారు దత్త మహాశయులు ఆయన పాదాలమీదపడి కన్నీరు కార్చాడు. అది సద్గురు నామమహిమ.

సద్గురువు కాఠిన్యంలో గూడా ప్రేమ దాగి ఉంటుంది.

సదాశివులు పార్వతీమాతతో అంటారు -

67) అఖండ మండలాకారం
వ్యాప్తం యేన చరాచరమ్
తత్పదం దర్శితం యేన
తస్మై శ్రీగురవే నమః

68) సర్వశ్రుతి శిరోరత్న
విరాజిత పదాంబుజః
వేదాంతాంబుజ సూర్యోయః
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

69) యస్య స్మరణ మాత్రేణ
జ్ఞానముత్పద్యతే స్వయమ్
య ఏవ సర్వసంప్రాప్తిః
తస్మై శ్రీ గురవే నమః

70) చైతన్యం శాశ్వతం శాంతం
వ్యోమాతీతం నిరంజనం
నాదబిందు కళాతీతం
తస్మైశ్రీగురవే నమః

అఖండ వలయాకారంలో ఉన్న చేతనా రూపంలో ఈ సంపూర్ణ చరాచర జగత్తులో వ్యాపించియున్న ఈ చేతన బ్రహ్మతత్వ, ఆత్మ తత్వముల రూపంలో ఆయన శ్రీచరణముల కృపతో దర్శనమిస్తుంది. అట్టి సద్గురువునకు నమస్కారము. వేద బుక్కులు, ఉపనిషద్వాక్యాలు అన్నీ ఆయన శ్రీచరణాలలో విరాజిల్లుతున్నాయి. ఆ గురుదేవుల చేతనవల్లనే సూర్యుని ప్రకాశాన్ని పొందినట్లు వేదాంతమనే కమలం

వికసిస్తున్నది. అట్టి సద్గురునకు నమస్కారము. ఎవరిని స్మరించినంత మాత్రాన జ్ఞానం తనంతట తానే ఉత్పన్నమవుతుందో, ఆధ్యాత్మిక సంపద సమస్తం లభిస్తుందో, అట్టి కృపాళువైన సద్గురునికి నమస్కారము. పరమచైతన్య, శాశ్వత, శాంత, గగనాతీతుడెవరో, ఎవరు మాయకు వెలుపల నున్నాడో, నాద, బిందు, కళల కెవరు అతీతుడో, అట్టి సద్గురువునకు నమస్కారము.

నిరాకారుడు, మాయాతీతుడు అయిన సద్గురువు తన శిష్యుని శ్రేయస్సు కోసం మాయను వశం చేసుకుని దానితో మనుష్య రూపాన్ని ధరించి వస్తాడు. ఆయన దేహ ధారియైనప్పటికినీ దేహాతీతుడు. ఆయనను తెలుసుకుంటే సర్వం తెలిసినట్లే. ఆయన శరణుజొచ్చిన వారు అంతటినీ పొందుతారు. అతడిలో భక్తి, జ్ఞాన, కర్మయోగ, ధ్యానాది సకల సత్యములు సంపూర్ణంగా ప్రకాశిస్తాయి. ఈ విషయాన్ని అంతఃకరణలో ధారణ చేసినవాడు ఆత్మవేత్త కాగలుగుతాడు. మనం సంత్ రామదాస్ కఠియా బాబా శిష్యుడు గరీబ్‌దాస్ కథ చెప్పుకోవాలి. గరీబ్ దాసజీకి చదవటం, వ్రాయటం రాదు. ఆయన హృదయంలో గురుదేవులపట్ల ప్రగాఢ భక్తి వున్నది. కాని శ్రీరామదాసజీ ఆయనపట్ల చాలా కఠినంగా వ్యవహరించేవారు. ఈ వ్యవహారం శిష్యులందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించేది. స్వతహాగా బాబారాందాస్ ప్రేమగా, తీయగా మాట్లాడేవారు కాని ఈ కాఠిన్యం గరీబ్‌దాసజీని ఏమీ విచలితుని చేయలేదు.

ఒకసారి బాబా కాఠిన్యం హద్దులు దాటిపోయింది. ఆరోజుల్లో ఆయన బృందావన ప్రదక్షిణ చేస్తున్నారు. 84 క్రోసుల దూరం గరీబ్‌దాస్ ఆయనతో సామానంతా నెత్తిన పెట్టుకుని నడవాలి. 40, 50 మందికి వంటచేసి పెడుతుండాలి. ఒకరోజు గరీబ్‌దాసజీ భోజనం తయారుచేసి అందరితోపాటు బాబాగారికి గూడా శ్రద్ధగా భోజనం వడ్డించారు. సిగ్గుమాలినవ్రాడా! నాకు పచ్చిరొట్టెలు పెడతావా? అని లాఠీతో గరీబ్‌దాస్‌ను తలమీద గట్టిగా మోదారు. తలనుండి రక్తం ధారలుగాకారి గరీబ్‌దాస్ స్పృహతప్పి పడిపోయారు. ఇది అందరికీ బాధ కలిగించింది. కాని బాబా పట్టించుకోలేదు.

గరీబ్‌దాస్ స్పృహలోకి వచ్చాడు. రామదాస్‌బాబా కాళ్లు పట్టుకుని క్షమించండి గురుదేవా తప్పుచేశానని ఏడ్చాడు. రామదాస్‌బాబా చిరునవ్వు నవ్వి వత్సా సద్గురువు కాఠిన్యంలోనే ప్రేమ ఉన్నది. నీకు పరమహంస గతిని ప్రసాదిస్తున్నానని ఆశీర్వదించారు. గురుకృప మహిమ అనంతం!

71. స్థావరం జంగమం చైవ
తథాచైవ చరాచరమ్
వ్యాప్తం యేన జగత్సర్వం
తస్మై శ్రీగురవే నమః

72. జ్ఞానశక్తి సమారూఢః
తత్త్వమాలా విభూషితః
భుక్తి ముక్తి ప్రదాతాయ
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

73. అనేక జన్మసంప్రాప్త
సర్వకర్మ విదాహినే
స్వాత్మజ్ఞాన ప్రభావేణ
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

74. న గురోరధికం తత్త్వం
నగురోరధికం తపః
తత్త్వం జ్ఞానాత్పరం నాస్తి
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

75. మన్నాథః శ్రీజగన్నాథో
మద్గురుః శ్రీజగద్గురుః
మమాత్మా సర్వభూతాత్మా
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

పరమారాధ్య జగద్గురువు ఈ జడ, చేతన, చరాచర సంపూర్ణ జగత్తులో వ్యాపించి ఉన్నాడు. జ్ఞాన శక్తి నధిరోహించి, సర్వతత్వములను మాలగా ధరించిన గురుదేవులు భోగ, మోక్షములు రెండింటి ఫలములను ప్రసాదిస్తారు. తన ఆత్మ జ్ఞానప్రభావంతో అనేక జన్మల సంచిత కర్మలనూ దహింపజేస్తారు. శ్రీగురుదేవులను మించి వేరొక తత్వము లేదు. శ్రీ గురుసేవను మించిన తపస్సు లేదు. నా గురుదేవులే జగత్ప్రభువు, నా గురుదేవులే జగద్గురువు, నా ఆత్మ స్వరూపులైన గురుదేవులు సమస్త ప్రాణుల అంతరాత్మ. అట్టి గురుదేవులకు నమస్కారము.

76. ధ్యానమూలం గురోర్మూర్తిః
పూజామూలం గురోః పదమ్
మంత్రమూలం గురోర్వాక్యం
మోక్షమూలం గురోః కృపా

77. గురురాదిరనాదిశ్చ
గురుః పరమదైవతం
గురోః పరతరం నాస్తి
తస్మైశ్రీ గురవే నమః

78. సప్తసాగర పర్యంతం
తీర్ధస్నానాదికం ఫలమ్
గురోరంఘ్రిపయోబిందు
సహస్రాంశేన దుర్లభమ్

79. హరౌరుష్టే గురుస్త్రాతా
గురౌరుష్టే నకశ్చన
తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన
శ్రీగురుః శరణం వ్రజేత్

80. గురుదేవ జగత్సర్వం
బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకమ్
గరోః పరతరం నాస్తి
తస్మాత్సం పూజయేద్గురుమ్

పరమపూజ్య గురుదేవుల భావమయమూర్తి ధ్యానము ధ్యానమునకు మూలము. ఆయన చరణ కమలములు పూజకు మూలములు. ఆయన మాటయే మహామంత్రం. ఆయన కృపయే మోక్షమూలం. గురుదేవులు ఆద్యంతములకు అతీతులు. ఆయన పరమ దేవులు. ఆయనకు మించిన దేదీలేదు. అట్టి గురువుకు నమస్కారం. సప్తసాగర పర్యంతమూ గల తీర్థాలన్నీంటిలో స్నానఫలం గురుదేవుల పాదప్రక్షాళన వల్ల లభించే ఫలితంలో వెయ్యవవంతుకు సాటిరాదు. శివుడు కోపిస్తే గురువు రక్షిస్తాడు. గురువు కోపిస్తే శివుడైనా కాపాడలేడు. అందువల్ల అన్నివేళలా సద్గురు శరణంలో ఉండాలి. బ్రహ్మ, విష్ణుమహేశ్వరులతో కూడిన

జగత్తు గురుస్వరూపం, గురుదేవులను మించినవారు లేరు. అందువల్ల సర్వవిధములా గురువు నర్చించాలి.

మహాసాధకుడైన సురేంద్రనాథ బెనర్జీ బెంగాలీ. ఆయన సర్వేయరుగా పనిచేస్తుండేవాడు. ఆయనకు అన్నీ సమస్యలే. కూతురు చనిపోయింది. భార్య ఆరోగ్యం బాగా చెడిపోయింది. తరువాత చనిపోయింది. ఎంతో దుఃఖంలో ఆయన సూర్యానందగిరి స్వామిని కలిసారు. ఆయన గొప్ప సిద్ధపురుషుడు. ఆయన సురేంద్రుని పీడితులైన వారికి సేవ చేయమని ఆదేశించారు. ఆయన మాటనే మంత్రంగా భావించి సురేంద్రుడు శిరసావహించాడు. ఆసుపత్రికి పోయి రోగులకు సేవచేస్తూ వారి ఆరాధ్య దైవమైనాడు. ఆయన సర్వస్వం ఖర్చుపెట్టి బీదవాడై పోయాడు. కూలిపని చేసి సంపాదించి సేవచేశాడు. ఆమధ్యకాలంలో స్వామీ సూర్యానందగిరి దర్శనం కలగలేదు. ఒకరోజు ఆయన జూట్‌మిల్‌లో కూలిపని చేస్తుంటే శ్రీ సూర్యానంద గురుదేవులు ప్రత్యక్షమైనారు. నాయనా! నీ పరీక్ష పూర్తయిపోయింది. నాతోరా! అన్నారు. సురేంద్రుడు ఆయన వెంట నడిచాడు. బెంగాల్, అస్సాం దాటివారు బర్మాలోని అడవులలో ప్రవేశించారు. సురేంద్రుడు అక్కడ సాధనచేసి సిద్ధపురుషుడైనాడు. గురుదేవులు ఆయనకు సన్యాసమిచ్చి మహానందగిరి అని పేరుపెట్టారు. ఆపేరుతో ఆయన గొప్ప సంత్‌గా ప్రసిద్ధి చెందాడు. మంత్రమూలం గురోర్వాక్యం నిజమయింది.

చేతనా రహస్యాల జ్ఞానం సద్గురువు :

సర్వవ్యాపకులైన గురుదేవుల చేతనయొక్క ఇతర రహస్యాలను భోలానాథులు జగదంబకు వివరిస్తారు.

81) జ్ఞానం విజ్ఞాన సహితం
లభ్యతే గురుభక్తితః
గురోః పరతరం నాస్తి
ధ్యేయోఽసౌ గురుమార్గిభిః

82) యస్మాత్పరతరం నాస్తి
నేతి నేతీతివై శ్రుతిః
మనసావచసా చైవ
నిత్యమారాధయేద్గురుమ్.

83) గురోః కృపాప్రసాదేన
బ్రహ్మ విష్ణు సదాశివాః
సమర్థాః ప్రభవాదౌచ
కేవలం గురుసేవయా ॥

84) దేవకిన్నర గంధర్వాః
పితరోయక్ష చారణాః
మునయోఒపినజానంతి
గురుశుశ్రూషణే విధిమ్.

85) మహాహంకార గర్వేణ
తపోవిద్యాబలాన్వితాః
సంసార కుహరావర్తే
ఘటయంత్రే యథాఘటాః

గురుభక్తితో జ్ఞాన, విజ్ఞాన సహితంగా సర్వం వాటంతటవే లభిస్తాయి. సద్గురుని కన్న శ్రేష్ఠమైన దేదీలేదు. అందువల్ల ఆయన చెప్పిన మార్గంలోనే నడవా ఆయన ధ్యానమే చేయాలి. శ్రుతులలో దీనినే పరాచేతనగా పేర్కొంటూ, నే నేతి అని నిరూపించారు. అందువల్ల మనో వాక్కులతో సద్గురుని నిత్యం ఆరాధించా బ్రహ్మ, విష్ణు, సదాశివులు గురుకృప ప్రభావంతోనే సమర్థులైనారు. అందు గురుసేవనే కర్తవ్యంగా భావించాలి. గురుసేవ గురించిన సరియైన విధా ఎవరికీ తెలియదు. మరి దేవ, కిన్నర, గంధర్వ, పితర, యక్ష, చారణ, (ముని గణములకు మాత్రమేమి తెలుసు! తపస్సు విద్య అంతా తెలుసు అహంకారంతో విర్రవీగే వారందరూ ఈ సంసార చక్రంలో పదే పదే తిరుగు ఉంటారు. గడియారం ముల్లు లాంటివాడు.

గురువు దేహం ఉన్నా దేహాతీతుడు. ఆయనలో మన అహంకారాన్ని లీనం పరమజ్ఞానం లభిస్తుంది. ఇది పరమసత్యం. జపతపాలు, కఠోర సాధన దురూహమైన విద్యలు అభ్యసిస్తూ అజ్ఞానాంధ కారంలో మునిగిపోతున్నారంద

ఈ సత్యాన్ని తెలియజేసే తీయని కథ ఒకటున్నది. అది కబీర్‌బాబా, ఆ శిష్యుడు పద్మనాభులకు సంబంధించింది. పద్మనాభుడు కబీర్‌బాబా దగ్గ ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలను తెలుసుకోవాలని వచ్చాడు. కబీర్ స్వీకరించాడు శిష్యు కాని పద్మనాభునికి కబీర్ పద్ధతులు నచ్చలేదు. ఈయనను వదలి శేఖ్‌త

ఆశ్రయించాడు పద్మనాభుడు. షేక్ గొప్ప విద్వాంసుడుగా పేరుపొందాడు. బాదుషా సికందర్‌లోడీ గూడా ఈ షేక్ తఖీ దర్శనానికి వస్తుండేవాడు. ఈ పుస్తక పండితుడు షేక్‌తఖీ జాలంలో పద్మనాభుడు చిక్కుకున్నాడు. నాకు సాధన నేర్పమని అడిగితే షేక్ అతడికి ఒక పెద్ద పుస్తకాన్నిచ్చి దాని ప్రకారం సాధన చేయమన్నారు. అది చదువుతూ పద్మనాభుడు సాధన మొదలుపెట్టాడు. ముద్రలు, ప్రాణాయామాలు చేస్తున్నాడు. ఒకరోజు పద్మనాభుని శరీరం బిగుసుకుపోయింది. చచ్చిపోయాడనుకుని షేక్ తఖీ అతడిని గంగలో పారవేశాడు. అప్పుడే కబీర్ అక్కడికి వచ్చి విషయం తెలుసుకుని పద్మనాభుని శరీరాన్ని తనవద్దకు తీసుకు రమ్మన్నాడు. షేక్ తఖీ అతడు చనిపోయాడని వాదించాడు. నవ్వుతు కబీర్ అతడి తల నిమిరాడు. అతడు లేచికూర్చుని ప్రాణరహస్యాన్ని తెలుసుకున్నాడు. కబీరుబాబా కాళ్లమీద పడ్డాడు. చేతనా రహస్యాలను తెలిసిన వాడే సద్గురువు గురుమహిమ అంత గొప్పదని తెలిసింది.

శ్రీ సద్గురుః శరణం మమ

86) న ముక్తా దేవ గంధర్వాః
పితరో యక్షకిన్నరాః
ఋషయః సర్వసిద్ధాశ్చ
గురుసేవా పరాఙ్ముఖాః

87) ధ్యానం శృణు మహాదేవి
సర్వానంద ప్రదాయకమ్
సర్వ సౌఖ్యకరం నిత్యం
భుక్తి ముక్తి విధాయకమ్

88) శ్రీమత్పరబ్రహ్మ గురుం స్మరామి
శ్రీమత్పరబ్రహ్మగురుం వదామి
శ్రీమత్పరబ్రహ్మ గురుం నమామి
శ్రీమత్పరబ్రహ్మ గురుం భజామి

89) బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం
కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగన సదృశం
తత్త్వమస్యాది లక్ష్యం

ఏకం నిత్యం విమలమచలం
సర్వధీసాక్షి భూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం
సద్గురుం తం నమామి

90) నిత్యంశుద్ధం నిరాభాసం నిరాకారం నిరంజనం
నిత్యబోధం చిదానందం గురుం బ్రహ్మనమామ్యహం॥

దేవతలుగానీ, గంధర్వులుగానీ, పితరులుగానీ, యక్షులుగానీ, కిన్నరు గానీ, సిద్ధులుగానీ, ఋషులుగానీ, గురుసేవలో విముఖులైతే వారికి మో లభించదు. మహాదేవులు అంటారు, హే మహాదేవీ! విను! గురుదేవుల ధ్యా అన్ని విధముల ఆనందాన్నిస్తుంది. సర్వసుఖములను కలిగిస్తుంది. ప్రాపం సుఖాలతో పాటు మోక్షాన్ని గూడా ఇస్తుంది. నిజమైన శిష్యుడు నేను గురుదే స్మరణ చేస్తాను, గురుదేవుల స్తుతి చేస్తాను, గురుదేవుల చరిత్ర పారాయణ చేస్తా అని సంకల్పించాలి. పరబ్రహ్మ చేతనా సాకార రూపం శ్రీ గురుదేవుల మనోవాక్కాయ కర్మలతో సేవ, ఆరాధన చేస్తాను. శ్రీ గురుదేవులు బ్రహ్మానందము పరమ సుఖమును ప్రసాదించు సాకార మూర్తి ఆయన ద్వంద్వాతీతవ చిదాకాశము. తత్త్వమస్యాది శ్రుతివాక్యములకు లక్ష్యం అయనే. ఆయన ప్రభు ఏకము నిత్యము, విమలము, అచలము సర్వకర్మలకు సాక్షి స్వరూపము. గురుదేవులు సర్వభావములకు పరము, ప్రకృతిలోని త్రిగుణములు ఆయన ఎన్నడూ ఉండవు. ఆయనకు భావపూర్వక నమస్కారము. శ్రీ గురుదేవులు ని శుద్ధ, నిరాభాస, నిరాకార, మాయాతీతులు. ఆయన నిత్యబోధమయులు, చిదాన మయులు. పరాత్పర బ్రహ్మరూప గురుదేవులకు నమస్కారము.

ఈ గురుగీతా మహామంత్రముల సారాన్ని తులసీదాసస్వామి శ్రీరామచ మానసలో వివరిస్తారు.

జో విరించ సంకర సమహో ఈ
గురుచినభవ నిధి తైరనకో ఈ ॥

బ్రహ్మశివులవలె సమర్థులై గూడా శ్రీ గురుదేవుల ఆశ్రయంలేక భవసాగరాన్ని ఎవరూ తరించలేరు.

శ్రీ టి.వి.కాపాలీశాస్త్రి దక్షిణ భారతదేశంలో చాలా గొప్ప విద్వాంసు వేద విద్యతోపాటు తంత్రశాస్త్రంలో గూడా దిట్ట. ఈయన శిష్యులలో ఒక ఖ్యాతి చెందిన ఎం.పి.పండిత్.

తపో విద్యా సిద్ధుల గనియైన కపాలీశాస్త్రి గారు అధ్యాత్మతత్వం మాత్రం గా తెలియక తంత్ర మహావిద్యలో అధిష్ఠాత్రియైన జగదంబా మాతను దారిచూపమని వేడుకున్నాడు. వరదాయినీమాత సద్గురువును శరణువేడమని ఆదేశించింది. ఎవరు నా సద్గురువని అడిగాడు. ఈ ప్రశ్నకు జవాబు పరావాణిలో వినిపించింది. పాండిచేరీలో తపస్సు చేస్తున్న మహాయోగి శ్రీ అరవిందులే నీ సద్గురువని.

జగదంబామాత ఆదేశాన్ని శిరసావహించి శ్రీ టి.వి.కపాలీశాస్త్రి తన సుయోగ్య శిష్యుడైన యం.పి. పండిత్‌తో కలిసి శ్రీ అరవిందాశ్రమాన్ని చేరుకున్నాడు. తపోవిద్వాంసుడు, పరమతపస్వి, అగణిత అలౌకిక సిద్ధులలో సంపన్నుడైన ఈ తపోసాధకుని రాకచూచి ఆశ్రమవాసులు చకితులైనారు. మహర్షి చిరునవ్వు నవ్వుతూ శాస్త్రీ! నా దగ్గర కెందుకు వచ్చానని అడిగారు. ప్రభూ! తపస్సు, విద్య వంటి క్షుద్రమైన విషయాలు నాదగ్గర ఉన్నాయి. ఆ అజ్ఞాన సంపదను మీ పాదాలవద్ద సమర్పిస్తున్నాను. అన్నాడు శాస్త్రి.

ఈ మాటలంటూ శాస్త్రి తన హృదయాన్ని అరవిందుల చరణాలవద్ద సమర్పించాడు శాస్త్రితోపాటు యం.పి.పండిత్ గూడా ప్రణమిల్లాడు. వేదపండితుడు, తపోనిధియైన మహాతంత్రవేత్త కపాలీశాస్త్రి ఇప్పుడు ఒకే ఒక సాధనను మొదలుపెట్టాడు. “శ్రీ సద్గురు శరణం” ఈ సాధనయే ఆయనకు ఆధ్యాత్మికతలో పరిపూర్ణతను సాధించి పెట్టింది. జీవితం సార్థకమయింది.

గురువే ఇష్టదేవత –

పరమకృపాళువైన సద్గురువును ఎలా ధ్యానించాలి? ఈ సాధనా విధానాన్ని స్పష్టం చేస్తూ శ్రీ శివమహాదేవులు భవానీమాతతో అంటారు.

91) హృదంబుజే కర్ణికామధ్య సంస్థే
సింహాసనే సంస్థిత దివ్యమూర్తిం
ధ్యాయేద్గురుం చంద్రకళాప్రకాశం
చిత్పుస్తకాభీష్ట వరందధానమ్.

92) శ్వేతాంబరం శ్వేత విలేపపుష్పం
ముక్తా విభూషం ముదితం ద్వినేత్రం
వామాంక పీఠస్థిత దివ్యశక్తిం
మందస్మితం సాంద్ర కృపానిధానం.

శిష్యుడు తన హృదయ కమలంలో కర్ణికమధ్య సింహాసనం మీద ఆసీనులైన తన గురుదేవుల దివ్యమూర్తిని ధారణ చేయాలి. ఈ దివ్యమూర్తి నుండి వెండి వెన్నెల వంటి ప్రకాశం వెలువడుతూ ఉంటుంది. ఈ సద్గురు దేవుల ఒకచేతిలో పుస్తకం మరొకచేత వరద ముద్ర ఉంటాయి. సద్గురు దేవులు శ్వేతవస్త్రాలను ధరించి శ్వేత విలేపమును పూసుకుని ఉంటారు. శ్వేత పుష్పమాలను, ముత్యాలమాలను ధరించి ఉంటారు. ఆయన రెండు కనులలోనూ ఆనందం జాలువారుతూ ఉంటుంది. ఆయన ఎడమ భాగంలో లీలాసహచరి, దివ్యశక్తిమాత విరాజిల్లుతూ ఉంటుంది. అట్టి మధుర, మధుమయ, మందహాస సుందర వదనార విందుడైన సద్గురుదేవుని ధ్యానం చేయాలి.

ఈ మంత్రాలలో సద్గురు దేవుల విశిష్ఠ ధ్యానవిధి ఉన్నది. ధ్యానం అంటే అర్థం తెలిసిన వారికి తెలుసు, ధ్యానమంటే ఏకాగ్రత మాత్రమే కాదు. ఆత్మశోధన ప్రక్రియతోపాటు తన కల్పనల, కామనల ననుసరించి బ్రహ్మాండీయ శక్తిని నియంత్రించి, ఉపయోగించుకునే విధి, విధానం మనకేం కావాలి? దాని ననుసరించి ధ్యాన విధానాన్ని రూపొందించుకోవాలి. శత్రు సంహారానికి ధ్యానముయొక్క ఉగ్రరూపం కావాలి. ధ్యానంలో రాజస భావ ప్రగాఢత వైభవాన్ని సమృద్ధిని కలిగిస్తుంది. ధ్యానముయొక్క పరమసాత్త్విక సౌమ్యరూపం జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. గురుగీతలో వర్ణితమైన ఈ ధ్యానవిధిలో సాత్త్విక, రాజసరూపాల మిశ్రిత భావం ఉన్నది. గురుదేవులు ధరించిన శ్వేతవస్త్రాలు సాత్త్విక భావాన్ని ప్రగాఢం చేస్తాయి. ముత్యాలమాల, పుష్పాలంకరణ రాజస భావాన్ని వృద్ధి చేస్తాయి ఈ రెంటి కలయికతో ధ్యానం చేసే ఈ స్వరూపం జ్ఞానం, మోక్షంతోపాటు లౌకికమైన, ప్రాపంచికమైన ఐశ్వర్యాన్ని గూడా ప్రసాదించ గల్గినది. ఇది ఈ విధానంలో ఉన్న సూక్ష్మజ్ఞానం.

బెంగాలులో అవధూత తారానాధులు ధ్యానంలో వేరు, వేరు 'టెక్నిక్‌లను వికసింపజేశారు. ఆయన మహాయోగి, గొప్ప తంత్ర సాధకులు గూడా. తంత్ర యోగాలను మిశ్రమంచేసి ధ్యాన సాధనలో పరిశోధనలు జరిపారు. ఆయన ఒక్కొక్క దేవతకు కొన్ని వందల మంత్రాలున్నాయన్నారు. కోరిక, కల్పన, సంకల్పాల ననుసరించి ప్రతి మంత్రదేవత స్వరూపం, డైమెన్షన్లు ఉంటాయంటారు. వీటిలో సాధకుడు ఏమంత్రాన్ని ఎన్నుకుంటే దాని ప్రకృతి ననుసరించి అతడిలో యోగైశ్వర్య వికసిస్తుందంటారు. ధ్యానంగూడా అంతే అవధూత తారానాధులు అన్ని

[illegible]క్రియల కంటే గురుధ్యానం విశేషమహత్వాన్ని కలిగి ఉన్నదంటారు. [illegible]దేవులు సర్వదేవ, దేవతామయులంటారు. ఆయనను ధ్యానిస్తే అందరినీ [illegible]ంచినట్లే నంటారు. సాధకుని జీవితం సఫలమవుతుందంటారు. ఆయన [illegible]ంగా ఇదే సాధన చేశారు. ఆయన బెంగాల్‌లో ఒక గ్రామంలో జన్మించారు. [illegible]లోనే తల్లిదండ్రులు గతించారు. అసహాయంగా అనాధగా బ్రతికారు.

అదృష్టవశాత్తూ తారామాత పరమభక్తులైన వామాఖేపాను కలిశారు. ఆయన [illegible] సదా తారామాతలో లీనమై ఉండేది, ఆయన తారానాధుని అమ్మ తారాదేవి [illegible]కోరమని సూచించారు. బాబా, మీకు తారామాతయే సర్వస్వం, కాని నాకు [illegible] సర్వస్వం, నేను మిమ్ములనే శరణం కోరుతున్నానన్నారు. అప్పటి నుండీ [illegible]నాధునికి తన గురువు వామాఖేపాయే సర్వస్వం, ఇష్టదేవత తారాదేవీ [illegible]దిరానికి కొద్దిదూరంలో ఆయన సాధన మొదలుపెట్టారు. గురుధ్యానం, [illegible]చింతన, గురుసేవ! ఆయన కర్మ, ఆలోచనా, భావనా ప్రవాహం నిత్యం, [illegible]తరం సద్గురువు దిశలోనే సాగింది. ఒక కార్తీకపౌర్ణమినాడు ఆకాశంలో [illegible] చందమామ ఉదయించాడు. అవధూత తారానాధుని అంతర్గగనంలో [illegible] పున్నమి చంద్రుడుదయించాడు. స్వయంగా వామాఖేపా గురుదేవులు [illegible]తరాకాశంలో నవ్వుతూ కనిపించారు. ఆయన పరావాణి స్వరం తారానాధుని [illegible]ణువునా ప్రతిధ్వనించింది. నాయనా! గురువే ఇష్టదైవం. ఇష్టదైవమే గురువు. [illegible] ధ్యానంతోనే అన్నీ లభిస్తాయి. ఇది సత్యం, సత్యం. సద్గురువు కృప తారానాధుని [illegible]తంలో ఘనీభూతమయింది. ఆయన గురుభక్తితో సాధనా జీవనసారం [illegible]ంచింది. అవధూత తారానాధులు ధన్యులైనారు. ఆయన మార్గదర్శనం మనకు [illegible] శరణ్యమే!

93. ఆనందమానందకరం ప్రసన్నం
జ్ఞానస్వరూపం నిజబోధయుక్తం
యోగీంద్రమీడ్యం భవరోగవైద్యం
శ్రీమద్గురుం నిత్యమహం నమామి

94. యస్మిన్ సృష్టిస్థితి ధ్వంస
నిగ్రహానుగ్రహ కారకమ్
కృత్యం పంచవిధం శాశ్వద్
భాసతేతం నమామ్యహమ్.

95. ప్రాతః శిరసి శుక్లాబ్జే
ద్వినేత్రం ద్విభుజం గురుమ్
వరాభయ యుతం శాంతమ్
స్మరేత్ తం నామ పూర్వకమ్.

గురుదేవులు ఆనందమయరూపులు. వారు శిష్యులకు ఆనందాన్ని ప్రసాదిస్తారు ఆ ప్రభువు ప్రసన్న వదనుడు, జ్ఞానమయుడు. ఆయన సదా ఆత్మబోధలో నిమగ్నులై ఉంటారు. యోగులు ఆయనను సదా స్తుతిస్తుంటారు. సంసార రూపమైన రోగాని ఆయన ఒకరే వైద్యులు. నేను నా గురుదేవులకు ప్రతినిత్యం వందనం చేస్తు ఉంటాను. ఎవరి చేతనలో ఉత్పత్తి, స్థితి, ధ్వంస, నిగ్రహం, అనుగ్రహాలనే ఐద పనులు ఎల్లప్పుడూ జరుగుతుంటాయో ఆ గురుదేవులకు నా నమస్కారము. ఈ భావంతో గురుదేవులకు నమస్కరిస్తూ ప్రాతః కాలంలో సహస్రదళ కమలంలో శాంత, వరద, అభయముద్రలు గలిగిన, కరుణ నిండిన రెండు కనులుగల రక్షణ, పోషణ రూపములైన రెండు భజములుగల గురుదేవులకు నామ సహితంగా స్మరణ చేస్తున్నాను. ఆ విధంగా చేసి సిద్ధులైనవారు మాధవదాస్ బాబా, ఆయన గాఢమైన సాధన చేశారు. ఆయన గ్రామంలోనికి వచ్చినపుడు ఆయన వయస్సు షుమారు 40 సంవత్సరాలు. ఆయన దగ్గర ఎటువంటి వస్తువులు లేవు. గ్రామ వెలుపల రావిచెట్టు క్రింద కూర్చున్నారు. తరువాత గ్రామస్తులు ఒక కుటీరాన్ని నిర్మించారు. ఆయన చేసిన సాధన గురుభక్తి ఒక్కటే. ఈ సాధనలో ఆయ శిఖరానికి చేరారు. గురుదేవులున్నంత వరకూ ఆయనకు సేవచేశారు. ఆయ శరీరాన్ని వదలిన తర్వాత ఈ గ్రామానికి వచ్చి చేరారు. ఆయన గురుదేవుల సాధువులుగూడా సమాజానికి ఋణపడి ఉంటారనీ, ఆ ఋణం తీర్చుకోవాల చెప్పేవారట. గ్రామ ప్రజలకు విద్యనేర్చి, ఆధ్యాత్మిక జీవన దృష్టిని కల్పించాల వారట. ఆయన గురుదేవుల ఆదేశాన్ని మన్నించి అదే చేసేవారు. శ్రద్ధ అం సమర్పణ అనేవారు. అహంకారంతో కూడిన భక్తి ఎన్నడూ పవిత్రం కాదనేవార యజ్ఞమంటే అహంకారాన్ని ఆహుతిగా సమర్పించటమనేవారు. తపస్సంటే తన తాను నిగ్రహించుకోవటమనేవారు. ఆయన జీవితమంతా గురువే సర్వస్వం గడిపి ప్రసిద్ధులైనారు.

సహస్రారంలో గురుమూర్తి ధ్యానం :

గురుగీతా మహామంత్రాలలో సద్గురు ధ్యాన సంగీతం వినవచ్చు. ఈ భా పూర్ణ ప్రక్రియను వర్ణిస్తూ పార్వతీమాతతో సదాశివులంటారు.

96) న గురోరధికం, నగురోరధికం
శివశాసనతః, శివశాసనతః
శివశాసనతః, శివశాసనతః
శివశాసనతః, శివశాసనతః ॥

97) ఇదమేవ శివం త్విదమేవ శివం
త్విదమేవశివం, త్విదమేవ శివం
మమ శాసనతో, మమ శాసనతో
మమశాసనతో, మమశాసనతః ॥

98) ఏవం విధం గురుం ధ్యాత్వా
జ్ఞానముత్పద్యతే స్వయమ్
తత్సద్గురు ప్రసాదేన
ముక్తోఽహమితి భావయేత్ ॥

గురుదేవులను మించినవారు లేరు. గురుదేవులకు మించినది లేదు. ఇది శివ మహాదేవుల ఆదేశం. శివమహాదేవు లంటారు, ఈ గురుతత్వం మంగళకరం, కళ్యాణకరం. ఇది నా ఆదేశమని. ఇంతకు ముందు చెప్పిన విధితో గురుదేవుల ధ్యానంచేస్తే స్వతహాగా జ్ఞానం ఉత్పన్నమవుతుంది. అకృపాళువైన సద్గురు దేవుల కృపతో నేను ముక్తుడను, అని చింతన చేయాలి. ఇందులో సద్గురు ధ్యానం ఫలశ్రుతి ఉన్నది. ఈ ధ్యానం అతి విశిష్టమైనది. ఇందులో సద్గురువే సదాశివుడుగా అనుభవంలోనికి వస్తుంది. దాంతో గురుదేవులను మించిన దేదీలేదని తెలుస్తుంది.

సద్గురు ధ్యానఫలం మహాతపస్విని జ్యోతిర్మయీమాత చరిత్రవల్ల మనకు బాగా తెలుస్తుంది. జ్యోతిర్మయీ మాత వివాహం చాలా చిన్నతనంలో జరిగింది. కాని అతి త్వరలోనే భర్త చనిపోయాడు. ఆ దుఃఖాన్ని భరించలేక అత్త, మామలు వెంటనే చనిపోయారు. తల్లి దండ్రుల ఏకపుత్రిక వేదన భరించలేక తల్లి, తండ్రి మరణించారు. అప్పటికామె వయస్సు 12 ఏళ్లు. అనాధ బాలిక గతేమిటి? నిరాశతో గంగానదిలో మునిగి చనిపోవాలని దూకబోతుంటే, ఒక వృద్ధసన్యాసి చేతులు పట్టుకుని ఆపాడు. అమ్మా దిక్కులేని వారికి దేవుడే దిక్కు. భగవంతుడు నీకు తప్పకుండా సహాయం చేస్తాడు, నాతో రమ్మని ఎంతో ప్రేమగా వెంట బెట్టుకుపోయాడు.

అంతే, ఆ వృద్ధసన్యాసి తనకు గురువు, తన సర్వస్వం. ప్రాతః స్నానం కాగానే ఆమె సద్గురు ధ్యానంలో మైమరచిపోయేది. సహస్రదళ కమలంమీద కూర్చున్న

సద్గురుమూర్తి ధ్యానమే ఆమెసాధన. నియమిత అభ్యాస ప్రభావంతో ఆమె ప్రాణప్రవాహం ఊర్ధ్వగతి చెందింది. శక్తి కేంద్రాలన్నీ మెల్లగా జాగృతి చెందసాగాయి. చక్రజాగరణ, వేధన, ప్రస్ఫుటన క్రియలు జరిగాయి. సర్వకాల సర్వావస్థలలో ఆమె ధ్యానం మాత్రం సహస్రకమల స్థిత భవ్య గురుమూర్తి మీద మాత్రమే. గురుదేవులు స్థూల శరీరాన్ని వీడినా సూక్ష్మచేతన జ్యోతిర్మయిని వదలలేదు. సమస్త ఆధ్యాత్మిక శక్తులకూ, విభూతులకూ, శక్తిలకూ ఆమె వ్యక్తిత్వంకు భాండాగారమయింది. ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పరాకాష్టకు చేరింది. హిమాలయాలలో మహాతపస్వి యోరిరాజ్ మహానందులు జ్యోతిర్మయీ మాత మహాసిద్ధురాలని కొనియాడితేగాని ఆమె గొప్పదనం అందరికీ తెలియలేదు. సద్గురు మహిమ అనంతం.

గురువాక్యమే బ్రహ్మవాక్యం :

99) గురుదర్శిత మార్గేణ
మనః శుద్ధితు కారయేత్
అనిత్యం ఖండయేత్సర్వం
యత్కించి దాత్మగోచరమ్ ॥

100) జ్ఞేయం సర్వ స్వరూపంచ
జ్ఞానం చ మన ఉచ్యతే
జ్ఞానం జ్ఞేయ సమంకుర్యా
న్నాన్యః పంథా ద్వితీయకః॥

మహాదేవులు భవానీమాతతో అంటారు. గురుదేవులు చూపిన దారిలో నడుస్తూ మనస్సును శుద్ధి చేసుకోటం కర్తవ్యం. శిష్యుడు మనస్సుతోనూ, ఇంద్రియాలతోనూ అనుభవించే భోగాలన్నిటినీ, అనిత్య పదార్థాల నన్నిటినీ త్యాగం చేయాలి. అన్నిటా ఆత్మస్వరూపాన్ని అనుభవించాలి అదే జ్ఞానం. దేనివల్ల జ్ఞానం కలుగుతుందో, ఆ రెండూ సమానమే. అంటే ఈ సంపూర్ణ జగత్తూ తన ఆత్మయొక్క విస్తరణయే. అట్టి అనుభవమే మోక్షాన్ని కలిగిస్తుంది. ఇది తప్ప వేరే మార్గంలేదు.

గురుగీత రూపంలో ఈ శివుని మాటలలో సాధనా, సాధ్య, సిద్ధుల మర్మం ఉన్నది. దేని వంక నడవాలో అది సాధ్యం. ఎందులో తన ఆత్మతత్వాన్ని విస్తార రూపంలో అనుభవం చేస్తాడో అది సిద్ధి. ఈ సంపూర్ణ జగత్తులో ఉన్నది. ఒకే తత్వం, ఒకే సత్యం. ఈ ఆత్మతత్వాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకున్నవాడే జ్ఞాని.

జ్ఞాన, జ్ఞాతా, జ్ఞేయములకు భేదంలేదు. అదంతా ఒకే విస్తరణ. గురువు చూపిన మార్గంలో పయనించే శిష్యునికిది అనుభవం కలుగుతుంది.

ఈ సందర్భంగా బెంగాల్‌లోని సిద్ధేశ్వరుని, ఆయన గురుదేవులు పరమహంస బాబా సోమేశ్వరులు ఇనుమును బంగారం చేసిన విధానం తెలుసుకోవాలి. ఎవరు ఎంత పీడించినా పట్టించుకోక వారికే సేవచేయాలనేది గురువు శిష్యుని కుపదేశించిన మహామంత్రం. అంతే, దాంతోనే కుండలినీ జాగరణ జరిగి సిద్ధపురుషుడైనాడు. గురువు చెప్పిన మాట బ్రహ్మవాక్యం. దాన్ని ఆచరణలో పెట్టటమే శిష్యుడు చేయవలసిన పని. అంతే!

నిజమైన సిద్ధి గురుభక్తి

101) ఏవం శ్రుత్వా మహాదేవి
గురునిందాం కరోతియః
సయాతినరకం ఘోరం
యావ చ్చంద్ర దివాకరౌ ॥

102) యావత్కల్పాంతకోదేహ
స్తావదేవ గురుం స్మరేత్
గురులోపో న కర్తవ్యః
స్వచ్ఛంతో యది వాభవేత్ ॥

103) హుంకారేణ న వక్తవ్యం
ప్రాజ్ఞైః శిష్యైః కథంచన
గురోరగ్రేన వక్తవ్య
మసత్యం చ కదాచన ॥

104) గురుం త్వక్కృత్య హుంకృత్య
గురుం నిర్జిత్య వాదతః
అరణ్యే నిర్జనేదేశే
సభవేద్బ్రహ్మ రాక్షసః ॥

105) మునిభిర్పన్నగైర్వాపి
సురైర్వా శాపితోయది
కాల మృత్యు భయాద్వాపి
గురుర్రక్షతి పార్వతి॥

106) అశక్తాహి సురాధ్యాశ్చ
అశక్తా మునయ స్తథా
గురుశాపేన తే శీఘ్రం
క్షయం యాంతి న సంశయః ॥

గురు మహిమను నేను ఎంతగానో వర్ణించాను. పార్వతీ! అది తెలిసిగూ ఎవరైనా గురునింద చేసినట్లయితే వాడు చంద్ర, సూర్యులున్నంత వరకూ ఘో నరకంలో పడి ఉంటాడు. కావున దేహమున్నంత వరకూ, కల్పాంతం వరకు కల్పాంతమైనంత వరకూ గూడా గురుదేవుల స్మరణ చేస్తూనే ఉండాలి. ము చెందినా గూడా గురుస్మరణ మానరాదు. వివేకవంతుడు, తెలివిగలవాడునైన శిష్యుడైనా గురువు ముందు కటువుగా మాట్లాడగూడదు. అసత్యం పలుకరాద ముని, నాగ దేవతల శాపం నుండి, కాల, మృత్యు భయం నుండి రక్షిం గలిగేది, గురుదేవుల అండ మాత్రమే. గురువు శపిస్తే దేవతలు, మునులు గూ రక్షించలేరు. అట్టివాడు నశించక తప్పదు. ఒక అఘోరీ ఎంతో సాధన చేసి ఎని సిద్ధులు పొందినప్పటికీ తన గురువు వెయ్యి సంవత్సరాలు దారితప్పి తిరగవ శపిస్తే ఆశాప ఫలితం తప్పలేదు. అన్నిటికంటె గొప్పసిద్ధి గురుభక్తి మాత్ర నంటాడు అఘోరీ బాబా.

గురుసేవయే నిజమైన సాధన

మహేశ్వర భగవాను లంటారు.

107) మంత్ర రాజమిదం దేవి!
గురురిత్యక్షర ద్వయం
స్మృతి వేదార్ధ వాక్యేన
గురుః సాక్షాత్పరం పదమ్ ॥

108) శ్రుతి స్మృతి రవిజ్ఞాయ
కేవలం గురుసేవకాః
తేవై సంన్యాసినః ప్రోక్తా
ఇతరే వేషధారిణః

109) నిత్యం బ్రహ్మ నిరాకారం
నిర్గుణం బోధయేత్పరమ్
సర్వం బ్రహ్మ నిరాభాసం
దీపో దీపాంతరం యథా ॥

110) గురోః కృపాప్రసాదేన
ఆత్మారామం నిరీక్షయేత్
అనేన గురుమార్గేణ
స్వాత్మ జ్ఞానం ప్రవర్తతే ॥

"గురు" అనే రెండక్షరాలూ తమంతట తామే మహామంత్రం ఈ మంత్రం ...మంత్రములలో మహారాజు. సర్వ స్మృతి వేదవాక్యాల మర్మం ఇదే. గురువే ...పదం. వేద, వేదాంగ విద్యలేవీ తెలియకపోయినా, గురుసేవా తత్పరుడైన ...దే నిజమైన సంన్యాసి. గురుసేవ చేయనివాడు సంన్యాసి వేషం వేసుకున్న ... సంన్యాసి. వాడిలో అధ్యాత్మ తత్వం లేశం గూడా ఉండదు. నిత్య, నిరాకార, ... బ్రహ్మ జ్ఞానం కేవలం గురుకృపవలననే లభిస్తుంది. దీపాన్ని దీపంతో ...గించినట్లు గురువు శిష్యుని అంతరంగంలో బ్రహ్మజ్ఞానమనే జ్యోతిని వెలిగిస్తాడు. ...రు కృపనీడలో శిష్యుడు ఆత్మతత్త్వ చింతనచేస్తే గురుదేవులే మార్గం చూపి ...జ్ఞానిని చేస్తారు.

...భక్తే సాధన, అదే సిద్ధి :

...లకంఠ మహాదేవులంటారు.

111) ఆ బ్రహ్మస్తంబ పర్యంతం
పరమాత్మ స్వరూపకం
స్థావరం జంగమం చైవ
ప్రణమామి జగన్మయమ్ ॥

112) వందే ఽహం సచ్చిదానందం
భేదాతీతం సదా గురుమ్
నిత్యం పూర్ణం నిరాకారం
నిర్గుణం స్వాత్మ సంజితమ్

113) పరాత్పర తరం ధ్యేయం
నిత్య మానంద కారకమ్
హృదయాకాశ మధ్యస్థం
శుద్ధ స్ఫటిక సన్నిభమ్ ॥

114) స్ఫటిక ప్రతిమారూపం
దృశ్యతే దర్పణే యథా
తదాత్మని చిదాకార
మానందం సోऽహ మిత్యుత ॥

బ్రహ్మము నుండి గడ్డిపరక వరకు గల సమస్త చరాచర జగత్తు పరమాత్మ స్వరూపమే. సద్గురువు పరమాత్మమయమే. అందువలన సంపూర్ణ జగత్తు ఆయన స్వరూపమే. ఈ విధంగా తెలిసి ఆయనకు ప్రణామం చేస్తున్నాను, అని శిష్యుడు భావించారు.

గురుగీతా సాధనలో సద్గురు ధ్యానంలో అనేక విధానాలున్నాయి. వాటిలో ప్రతిదీ మహత్వం గలిగిందే. కాని సాధకులకు దృఢ విశ్వాసం, గురుభక్తి ఉండి తీరాలి. నిజమైన సాధకునికి గురు భక్తియే సాధన.

శిష్యుడు తప్పుదారి పడుతుంటే గురువే తిరిగి దారిలో పెట్టగల సమర్ధుడు

సద్గురువు సచ్చిదానంద మయుడు

మహేశ్వర మహాదేవులంటారు.

115) అంగుష్ఠ మాత్ర పురుషం
ధ్యాయతశ్చిన్మయం హృది
తత్ర స్ఫురతి భావోయః
శృణుతం కథయామ్యహమ్.

116) అగోచరం తథాऽగమ్యం
నామరూప వివర్జితం
నిశ్శబ్దం తద్విజానీయాత్
స్వభావం బ్రహ్మపార్వతి!

117) యథా గంధః స్వభావేన
కర్పూర కుసుమాదిషు
శీతోష్ణాది స్వభావేన
తథా బ్రహ్మచ శాశ్వతమ్ ॥

118) స్వయం తథా విధో భూత్వా
స్థాతవ్యం యత్రకుత్రచిత్
కీటభ్రమర వత్తత్ర
ధ్యానం భవతి తాదృశం

119) గురుధ్యానం తథాకృత్వా
స్వయం బ్రహ్మమయోభవేత్
పిండే పదే తథారూపే
ముక్తోऽసౌ నాత్ర సంశయః ॥

హృదయంలో చిన్మయమైన ఆత్మజ్యోతియొక్క అంగుష్టమాత్ర స్వరూపాన్ని ధ్యానం చేయాలి. ఈ ధ్యానం యొక్క గాంభీర్యం, ఘనత, ప్రగాఢతలవల్ల ఎట్టి [illegible] స్ఫురిస్తుందో దాన్ని వింటుండాలి. ఇంద్రియములకు పరము, అన్నివిధాల [illegible]ము, నామ, రూప, విశేషాలకు పరమైన శబ్ద రహితమైన బ్రహ్మము యొక్క అనుభవము తన స్వరూపంలోనే జరుగుతుంది. కర్పూర, పుష్పాది సుగంధిత పదార్థాలలో స్వభావ సిద్ధంగానే సుగంధం వ్యాపించినట్లు చలి, వేడి స్వాభావిక [illegible]ట్లుగానే బ్రహ్మము శాశ్వతము. తన ఆత్మ చేతనలో ధ్యానం చేస్తూ ఉండటంవల్ల భ్రమర సాన్నిధ్యంలో కీటకంవలె ఈ జీవాత్మ బ్రహ్మమును ధ్యానించటంవల్ల [illegible] బ్రహ్మమే అవుతుంది. ఈ బ్రహ్మధ్యానం యధార్థంగా గురుధ్యానమే. శిష్యుడు [illegible] చిత్తంలో గురుధ్యానం చేయటంవల్ల గురుని నిరాకార జ్యోతిని ధ్యానించటంవల్ల ముక్తిని పొంది, బ్రహ్మమయ మవుతాడు.

ఈ ధ్యాన విధానం అపూర్వం. సద్గురు ధ్యానం హృదయంలో చేయాలని చెప్పబడింది. అంగుష్ఠ మాత్రమైన చిన్మయ జ్యోతిరూపంలో అనుభవం పొందాలి. అందువల్ల బ్రహ్మానుభూతి కలుగుతుంది. మామూలుగా హృదయంలో భావమయ భగవానుని సగుణరూపాన్ని ధ్యానిస్తాం. నిరాకార జ్యోతి ధ్యానాన్ని ఆజ్ఞాచక్రంలో చేస్తాం. కాని ఇక్కడ అంగుష్ఠ మాత్ర జ్యోతి పురుషుని హృదయంలో ధ్యానం చేయాలని నిర్దేశింపబడింది.

సద్గురు తత్వాన్ని తెలుసుకునే మర్మం :

పార్వతీమాత పరమశివుల నడుగుతున్నది.

120) పిండం కిం ను మహాదేవ
పదం కిం సముదాహతమ్
రూపాతీతం చ రూపం
కిమేతతాఖ్యాహి శంకర!

పిండమంటే ఏమిటి? పదమని దేని నంటారు? రూపమేమిటి
రూపాతీతమేమిటి? దీనిని నాకు వివరించమని పార్వతీమాత పరమశివు నడిగింది

భవానీమాత ఈ తెలుసుకోవాలనే కోరిక జీవుని తత్వాన్ని బోధిస్తుంది. త
మాత్రమే తన సంతానం గురించి ఎక్కువగా చింతిస్తుంది. తల్లికంటె తన సంతాన
హితాన్ని ఎక్కువగా కోరేదెవరు? ఈ ప్రశ్నలు అధ్యాత్మ మూల మర్మాలు. ఆత్మజ్ఞాన
గురించిన గొప్ప ప్రశ్నలివి. వీటిని తెలుసుకుంటే జీవితాన్ని గురించి సంపూర్ణం
తెలుస్తుంది.

మొదటి ప్రశ్న పిండమంటే ఏమిటి? మామూలుగా దేహాన్నే పిండమంటారు
దేహానుభూతి అందరికీ ఉంటుంది. విశేషం తెలిసినవారు దీనిరచన, క్రియ
వికృతులను, సమాధానాన్ని తెలుసుకోగలరు. వైద్య నిపుణులు జీవితమంతా దీ
పరిశోధించి అనుసంధానం చేస్తారు. కాని వారికి తెలిసేది సగమే. దేహజ్ఞాన
వేరు, పిండ తత్వజ్ఞానం వేరు. పిండం అనేది చికిత్సా విజ్ఞానం కాదు. ఇది యో
విజ్ఞానానికి సంబంధించిన శబ్దం. అందువల్ల దీని అర్థాన్ని యోగవిజ్ఞానపరం
తెలుసుకోవాలి. జీవునికి పిండం లభించేదాని కారణం అతడి వాసనలు, కోరికల
సంకల్పాలు, వాసనలు చుట్టుముట్టి ఉన్నతంవరకూ జీవునికి పిండం నుండి విము
అనేది కలుగదు. అప్పటి వరకు తాను ఆ పిండమే (శరీరమే) నని భావిస్తుంటాడు
గ్రామీణులు పిండాన్ని వదలమంటుంటారు. కాని దానికి లోతైన అర్థం ఉన్న
యోగులు చెప్పేది పిండాన్ని వదలటమంటే తమ వాసనలను వదలిపెట్టమ
వాసనల వల్ల కర్మబీజాలు ఉత్పన్నమవుతాయి. అది తెలిస్తే పిండతత్వం తెలుస్తుం
జీవభావం నుండి విముక్తి కలిగితేనే యోగసాధనలో ఆత్మతత్వానుభూ
కలుగుతుంది.

ఇక రెండవ ప్రశ్న, ప్రభూ, పదం అంటే ఏమిటి? యోగపరిభాష
పదమంటే జీవాత్మ దీనికి మరోపేరు హంస అని గూడా. ఈ హంసయొక్క జ్ఞాన
సామాన్యులకు ఉండదు. వాసనలతో చంచలమైన ప్రాణాలలో ఈ అనుభూ
ఉండదు. వాసనల వేగం తగ్గితే ప్రాణం స్థిరమై హంస అనుభవంలోనికి వస్తుం
ఈ అనుభవం కలిగేది జీవాత్మకు. జీవాత్మ అంటే ప్రకృతి బంధనాల వ
జీవభావాన్ని స్వీకరించిన ఆత్మచేతన స్వరూపం. జీవభావం వదలితే ఆత్మతత్వా
భూతి లభిస్తుంది.

ప్రభూ రూపం అంటే ఏమిటి? రూపం అంటే ఆత్మయొక్క రూపం. ఆత్మజ్యో

నీల బిందువు. ఆత్మజ్యోతియొక్క అనుభవం కలిగితే సాధకునికి ఆత్మరూప
కలుగుతుంది. జప, యోగ, తపస్సుల ఫలం ఇదే. యోగ సాధనలో
దర్శనము, రూపముక్తి అని రెండు క్రమాలున్నాయి. వీటిని పూర్తిచేస్తే
తానుభూతి. ఇది ఆధ్యాత్మ విద్యలో పెద్ద తరగతి. దీనిలో ప్రవేశం జన్మ
జన్మాంతరాల సాధనా ఫలితం.

రూపాతీతమంటే ఏమిటి? రూపాతీతమంటే బ్రాహ్మీ చేతన. రూపాలన్నీ దీని
ఉదయిస్తాయి, ఇందులోనే అన్ని విలీనమవుతాయి. ఈ అనుభూతి
యమైనది. జన్మ – జన్మాంతరాల సాధనవల్లనే సాధకునికిది లభిస్తుంది.
పొందితే శోకం ఉండదు, మోహం ఉండదు. మాయకు పరమైన అగమ –
ప్రభు అనుభూతి అతి సాధారణమైన అనుభవం. ఈ అనుభవమే సార్థకత.
జీవుడు శివుడవుతాడు. ఈ శివతత్వప్రాప్తి గురుసేవకు సాఫల్యం. ఇది
వరదానం. ఇది లభిస్తే అన్నీ లభించినట్లే. ఈ సాధనను పిండ బోధతో
ప్రారంభించి క్రమంలో చేయాలి. తరువాత ఆత్మజ్యోతి సాక్షాత్కారం తరువాత
చేతనా సాయుజ్యం. అదే గురుచేతన.

కృపవల్లనే ముక్తి లభిస్తుంది.
మహాదేవులంటారు.

121) పిండం కుండలినీ శక్తిః
పదం హంస ముదాహృతమ్
రూపం బిందురితి జ్ఞేయం
రూపాతీతం నిరంజనమ్ ॥

122) పిండే ముక్తా పదే ముక్తా
రూపే ముక్తా వరాననే
రూపాతీతే చ యే ముక్తా
స్తే ముక్తా నాత్ర సంశయః ॥

దేవీ! కుండలినీ శక్తి పిండము, హంస పదము, బిందువే రూపము, నిరంజన,
నిరాకారము రూపాతీతము. పిండము నుండి, పదము నుండి, రూపము నుండి,
రూపాతీతము నుండి క్రమంగా ముక్తుడైన వాడే ముక్తుడు. ఇందులో ఎటువంటి
సంశయములేదు. ఈ మంత్రములు యోగిజనుల సమస్త యోగసాధనాసారం.
సాధనా సిద్ధులే ఈ అనుభూతిని పొందగలరు. యోగ సాధకునిలో కుండలినీశక్తి

కావచ్చుకాని అతడి అంతఃచేతన సదావిరాట్‌లో విలీనమై ఉంటుంది.

128. ఉపదేశస్తథాదేవి
గురుమార్గేణ ముక్తిదః
గురుభక్తి స్తథా ధ్యానం
సకలం తవకీర్తితమ్

129. అనేనయద్భవే త్కార్యం
తద్దదామి మహామతే
లోకోపకారకం దేవి
లౌకికంతు న భావయేత్

130. లౌకికాత్కర్మణోయాంతి
జ్ఞానహీనా భవార్ణవం
జ్ఞానీతు భావయేత్సర్వం
కర్మ నిష్కర్మ యత్కృతమ్.

దేవీ! ఉపదేశింపబడిన గురుమార్గం ముక్తిదాయకం. గురుభక్తి, గురు ధ్యా గురించి ఏదైతే నేను చెప్పానో, దానినంతటినీ సాధకుడు లోక కల్యాణం కో మాత్రమే చేయాలి. కోరికలు తీర్చుకోటానికి కానేకాదు. అజ్ఞానులు స్వార్థంకో సాధనచేస్తే వారు భవసాగరంలో పడిపోతారు. నిష్కామ భావంతో చేసిన యోగ భవబంధాల నుండి ముక్తిని పొందగలరు.

కుంతీమాత శ్రీకృష్ణుని మేనత్త. ఆయన భగవంతుడని ఆమెకు తెలుసు. జీవితమంతా కష్టాలనే అనుభవించింది. పాండురాజుతో వివాహం, శాపం ఆయనతో అడవికి పోవటం, పిల్లలు కలిగిన తర్వాత భర్త మరణం, సవతిప మరణం, చాలా కాలం పిల్లలతోపాటు కష్టాలు పడటం, చివరికి భీష్మ పితామహ ఆహ్వానంతో హస్తినకు చేరటం, అప్పటి నుండీ కౌరవులకుట్రలు, కుతంత్ర లక్క ఇంటి దహనం, అక్కడ తప్పించుకోటం, పాండవులు ద్రౌప వివాహమాడటం, ఇంద్రప్రస్థ నిర్మాణం, తిరిగి కౌరవుల కుటిల నీతితో పన్నెం వనవాసం, సంవత్సరం అజ్ఞాతవాసం, కురుక్షేత్ర సంగ్రామం, తిరిగి కుంతీ వనవాసానికి పోవటం. కాని ఆమె కృష్ణభగవానుని కోరిన దొక్కటే. దుఃఖాలను ప్రసాదించమని శ్రీకృష్ణుడు చకితుడైనాడు. ఇప్పటివరకూ అనుభవి

...లేదా? ఇంకా ఎందుకని అడిగాడు. కేశవా! నేను దుఃఖంగా ఉంటేనే ... గుర్తుంటావు అన్నది కుంతీమాత. ఇదీ నిజమైన శిష్యుని భక్తి, శ్రద్ధ.

గురుగీతలో ప్రతి అక్షరమూ గూడా మంత్రరాజమే :

భోలానాధ భగవానుడు మాత భవానితో అంటాడు –

131) ఇదంతు భక్తి భావేన
పఠతే శృణుతేయది
లిఖిత్వా తత్ప్రదాతవ్యం
తత్సర్వం సఫలం భవేత్ ॥

132) గురుగీతాత్మకం దేవి
శుద్ధతత్త్వం మయోదితమ్
భవవ్యాధి వినాశార్థం
స్వయమేవజపేత్సదా ॥

133) గురుగీతాక్షరైకంతు
మంత్రరాజమిమంజపేత్
అన్యేచ వివిధా మంత్రాః
కళాం నార్హంతి షోడశీమ్.

134) అనంతఫల మాప్నోతి
గురుగీతా జపేనతు
సర్వపాపప్రశమనం
సర్వదారిద్ర్య నాశనమ్ ॥

గురుగీతను భక్తిపూర్వకంగా పఠించటం, వినటం, వ్రాయటం, ఇతరులకు ...టంవల్ల సర్వసుఫల ప్రాప్తి లభిస్తుంది. మహాదేవులంటారు, దేవీ! గురుగీత ...మైన ఈ శుద్ధ తత్త్వాన్ని నీముందుంచుతున్నాను. దీన్ని విధి పూర్వకంగా ...ంచేస్తే కష్టాలన్నీ తీరిపోతాయి. గురుగీతలో ప్రతి అక్షరం మంత్ర రాజమే. ... ఇతర మంత్రాలనూ కలిపినా దీనిలో పదహారో వంతుకు గూడా సాటిరావు. గురుగీతా మంత్రమాలా జపం అనంత ఫలదాయకమైనది. దీన్ని పఠించిన ...కి అనంతఫలం కలుగుతుంది. సర్వపాపములూ, దరిద్రం తొలగిపోతాయి. ...గీతను సాక్షాత్తూ యోగేశ్వరేశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణ భగవానుడు చెప్పాడు. గురుగీతను ...త్తూ యోగీశ్వరేశ్వర, ఆరాధ్యదైవం శివభగవాను డుపదేశించాడు. గురుగీత

మందిరం, గోశాల, లేదా ఏదో ఒక దేవాలయం, మఱ్ఱిచెట్టు ఉసిరిచెట్టు వ[illegible] తులసీవనంలో పవిత్ర, నిర్మల స్థానంలో మౌనంగా అనుష్ఠించాలి. శ్మశాన[illegible] (ఉమ్మెత్త), ఆమ్ర (మామిడి) వృక్షాల దగ్గర గూడా శ్రేష్ఠమే.

గురుగీత వలన జ్ఞానము యొక్క పరమ ప్రకాశం లభిస్తుంది :

156) గురుపుత్రో వరం మూర్ఖ
స్తస్యసిద్ధ్యంతి నాన్యథా
శుభకర్మాణి సర్వాణి
దీక్షావ్రత తపాంసి చ ॥

157) సంసారమల నాశార్థం
భవపాశ నివృత్తయే
గురుగీతాంభసి స్నానం
తత్వజ్ఞః కురుతే సదా ॥

158) స ఏవచ గురుః సాక్షాత్
సదాసద్బ్రహ్మ విత్తమః
తస్య స్థానాని సర్వాణి
పవిత్రాణి న సంశయః.

159) సర్వశుద్ధః పవిత్రోఽసౌ
స్వభావాద్యత్ర తిష్ఠతి
తత్రదేవ గణాః సర్వే
క్షేత్రే పీఠే వసంతి హి.

160) ఆసనస్థః శయనోవా
గచ్ఛం స్తిష్ఠన్ వదన్నపి
అశ్వారూఢో గజారూఢః
సుప్తోవా జాగృతోఽపివా

161) శుచిమంశ్చ సదాజ్ఞానీ
గురుగీతా జపేనతు
తస్య దర్శనమాత్రేణ
పునర్జన్మ నవిద్యతే ॥

గురుపుత్రుడు మూర్ఖుడైనాసరే వరింపదగినవాడే. అతనిచేత చేయబడిన దీక్ష, [illegible] వ్రతం మొదలైన శుభకర్మలన్నీ ఫలిస్తాయి. గురుగీతా మహామంత్రాలతో [illegible] సంసారమలాన్ని కడిగివేసి, భవపాశముల నుండి విముక్తి కలుగుతుంది. [illegible] బ్రహ్మవేత్తలలో శ్రేష్ఠుడు, సదా గురువు అవుతాడు. అతడెక్కడుంటే ఆస్థానం [illegible] తుంది. సంశయంలేదు. సర్వశుద్ధుడు, పవిత్రుడునైన గురుదేవుడు [illegible]ంటే అక్కడ దేవతలు నివాసం చేస్తారు. గురుగీతను జపించే పవిత్రుడైన [illegible] కూర్చున్నా, నిద్రిస్తున్నా, నిలచి ఉన్నా, మాట్లాడుతున్నా, గుర్రంమీద గానీ, [illegible]మీదగానీ కూర్చుని ఉన్నా, నిద్రిస్తున్నా, మేల్కొని ఉన్నా, అతడెప్పుడూ [illegible]. ఎప్పుడు ఆయనను దర్శించినా పునర్జన్మ ఉండదు.

గురుగీతా పారాయణ వల్ల భక్తురాలైన గంగాబాయికి పరమేశ్వరుని దర్శనం [illegible].

గురుగీతా పారాయణ మహిమ అపారం :

162) సముద్రే చ యథా తోయం
క్షీరేక్షీర ఘృతే ఘృతమ్
భిన్నే కుంభే యథాకాశః
తథాత్మా పరమాత్మని

163) తథైవ జ్ఞానీ జీవాత్మా
పరమాత్మని విలీయతే
ఐక్యేన రమతే జ్ఞానీ
యత్రతత్ర దివానిశమ్.

164) ఏవం విధో మహాముక్తః
సర్వదా వర్తతే బుధః
తస్య సర్వ ప్రయత్నేన
భావ భక్తిం కరోతి యః ॥

165) సర్వ సందేహ రహితో
ముక్తో భవతి పార్వతి
భుక్తి ముక్తి ద్వయం తస్య
జిహ్వాగ్రే చ సరస్వత ॥

[illegible]ంగానైతే సముద్రంలో నీరు, పాలలో పాలు, నేతిలో నేయి, ఘటంలో

ఆకాశం (ఘటం పగిలితే బాహ్యాకాశంలో) కలిసి పోతాయో అటులనే జీవాత్మ పరమాత్మలో లీనమైపోతుంది. అటులనే జ్ఞానులైన జీవాత్మలు, పరమాత్మ చేతనలలో లీనమైనట్లు అనుభవాన్ని పొందుతారు. ఈ ఐక్యత కారణంగానే జ్ఞాని రాత్రి, పగలు గూడా ఆనందంలో మునిగి ఉంటాడు. ఈ విధంగా జ్ఞాని సర్వదా జీవన్ముక్తుడై నివసిస్తూ ఉంటాడు. ఏ సాధకుడైతే ప్రయత్న పూర్వకంగా భావభక్తిలో మునిగి ఉంటాడో, అతడు నిస్సందేహంగా ముక్తుడవుతాడు. అతడికి భోగం, మోక్షం రెండూ దక్కుతాయి. అతడి నాలుకమీద సరస్వతి నివసిస్తుంది.

దక్షిణ భారతదేశంలో కృష్ణానదీ తీరంలో త్ర్యంగమ గ్రామంలో మురళీకృష్ణ నివసించేవాడు. జన్మచే బ్రాహ్మణుడు పెద్దగా చదువులేదు. తండ్రి శత్రువులవల్ల చనిపోగా తల్లి, ఇద్దరు సోదరీమణులతో బ్రతుకుతుంటే వారిమీద జమీందారు పాపదృష్టి పడింది. ఏకాకి, నిస్సహాయుడు, ఎవరూ దారిచూపేవారు లేరు. ఒకరోజు మురళీకృష్ణ తన తల్లితో, అమ్మా, సద్గురువు భగవంతుడు. ఆయన శరణు వేడుదాం అనిచెప్పి ప్రతిరోజూ గాయత్రీమంత్ర జపంచేసి, గురుగీత పారాయణ చేయటం మొదలుపెట్టాడు. ఆస్వామి వ్రతాన్ని గూడా అవలంబించాడు. **11 మాలల గాయత్రీమంత్ర జపానికి గంట, విధి పూర్వకంగా గురు అర్చన, గురుగీత పారాయణలకు ఒక గంటపట్టేది.** మూడు నెలల తరువాత సాధనా ప్రభావం కనిపించింది. గ్రామప్రజలలో ఈ కుటుంబంపట్ల ప్రేమ పెరిగింది. వ్యవసాయంతో కుటుంబ ఖర్చులు సర్దుబాటయ్యేవి. ఈవిధంగా మురళీకృష్ణ మూడు సంవత్సరాల సాధన చేసిన తరువాత అంతశ్చేతనలో పార్వతీ పరమేశ్వరుల దర్శనం కాసాగింది. ఒకరోజు పరమశివులే స్వయంగా తన దగ్గరకు చేర్చుకుని వత్సా! నేనే గురుతత్త్వాన్ని ఈ ప్రపంచంలో వేరు, వేరు రూపాలతో గురువుగా కనిపించేది నేనే! అందువల్ల గురుగీతను పారాయణ ఎవరైతే నిత్యం చేస్తుంటారో, వారిని నేను అక్కున చేర్చుకుంటాను అని చెప్పారు. ఇది సాధకులందరికీ వర్తించే విషయం. గురుగీత పారాయణ మాత్రమే గాదు, పారాయణ చేసే సాధకులందరికీ గూడా మహత్త్వం కలుగుతుంది.

సర్వసంకటహారిణి గురుగీతా మంత్ర సాధన :

166) అనేన ప్రాణినః సర్వే
గురుగీతా జపేనతు
సర్వసిద్ధిం ప్రాప్నువంతి
భుక్తిం ముక్తిం న సంశయః.

167) సత్యం సత్యం పునః సత్యం
ధర్మ్యం సాంఖ్యం మయోదితమ్
గురుగీతాసమంనాస్తి
సత్యం సత్యం వరాననే.

168) ఏకోదేవ ఏక ధర్మ
ఏక నిష్ఠాపరంతపః
గురోః పరతరం నాన్యత్
నాస్తి తత్వం గురోః పరమ్.

169) మాతా ధన్యాపితా ధన్యో
ధన్యో వంశః కులం తథా
ధన్యా చ వసుధా దేవి!
గురుభక్తిః సుదుర్లభా.

170) శరీర మింద్రియం ప్రాణా
శ్చార్థ స్వజన బాంధవాః
మాతా పితా కులం దేవి!
గురురేవ న సంశయః.

గురుగీతా జపానుష్ఠానాలతో సర్వప్రాణులూ సర్వసిద్ధులనూ, భోగ, మోక్షాలనూ పొందగలగటంలో సంశయంలేదు. ఇది నావల్ల పొందగలిగిన ధర్మయుక్తమైన [illegible] ఇది సత్యం, సత్యం, పూర్ణ సత్యం. గురుగీతతో సమానమైనది వేరేదీ [illegible] దేవుడొక్కడే, ధర్మమొక్కటే, నిష్ఠ ఒకటే, తపస్సు ఒక్కటే. గురువును మించి తత్త్వంలేదు. దేవీ! గురుభక్తి కలిగిన వారి మాతా, పితలు, కులము, వంశము ధన్యమవుతాయి. శరీరం, ఇంద్రియములు, ప్రాణం, ధనం, మాత, పిత, కులము, [illegible], బంధు బాంధవులు అందరూ సద్గురు చేతనయొక్క విస్తరణయే, [illegible]లేదు. ఏ సాధనైనా ఏదో ఒక కోరికను తీర్చుకోటానికి చేస్తారు. కాని గురుగీతా సాధనవల్ల కోరిన కోరికలు తీరటమే గాకుండా ప్రవృత్తులు గూడా [illegible]తాయి. చివరికి సద్గురువును, పరమాత్మను ఇద్దరినీ పొందగలరు.

మహారాష్ట్రలో విష్ణు శంకరుడని ఒక పరమ భక్తుడుండేవారు. జీవితం, [illegible]తోపాటు సుఖంగా గడచిపోతుండేది. కాని హఠాత్తుగా అంతా [illegible], హాని, అవమానం చుట్టుముట్టాయి. చివరికి ఆత్మహత్య గూడా

చేసుకునే స్థితికి వచ్చాడు. ఇంతలో ఒక రోజు స్వప్నంలో తెల్లని గడ్డం, మీసాల[illegible] దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్న ఒక ఋషి దర్శనమిచ్చి "వత్సా! కలవరపడ[illegible] పూర్వజన్మ కర్మఫలం వల్ల నీకీ కష్టాలు వచ్చాయి, నీవు కఠినమైన తపస్సు చేయా[illegible] గురుగీత స్వయంగా శివ భగవానుల నోటినుండి వచ్చింది. అది పరమతంత్ర[illegible] నీవు చాంద్రాయణ వ్రతం, నియమిత గాయత్రీజపం, సాత్విక భోజనంతోపా[illegible] గురుగీతా పారాయణ చేస్తుండమని తలమీద చేయిపెట్టి ఆశీర్వదించా[illegible] గురువారం, పుణ్యనక్షత్రం, మరురోజు సాధన మొదలుపెట్టాడు. ఆరునెలల్లో అం[illegible] మారిపోయింది. జీవితంలో ఆనందం వెల్లివిరిసింది. ఇదంతా గురుగీ[illegible] పారాయణ మహత్వం. అన్ని కష్టాలు తీరిపోయాయి –

సర్వతీర్థాలు దర్శనమిస్తాయి :

171) ఆకల్ప జన్మనా కోట్యా
జపవ్రత తపః క్రియాః
తత్సర్వం సఫలం దేవి!
గురుసంతోష మాత్రతః.

172) విద్యాతపోబలేనైవ
మందభాగ్యాశ్చయే నరాః
గురుసేవాం నకుర్వంతి
సత్యం సత్యం వరాననే ॥

173) బ్రహ్మా విష్ణు మహేశాశ్చ
దేవర్షి పితృ కిన్నరాః
సిద్ధ చారణ యక్షశ్చ
అన్యే ఽపి మునయోజనాః.

174) గురుభావః పరం తీర్థం
అన్య తీర్థం నిరర్థకమ్
సర్వతీర్థా శ్రయం దేవి
పాదాం గుష్ఠం చ వర్తతే.

175) జపేన జయమాప్నోతి
చానంత ఫల మాప్నుయాత్
హీన కర్మత్యజన్ సర్వం
స్థానాని చాధమాని చ.

[illegible]దేవీ! సద్గురువు సంతోషించిన మాత్రాననే, కోటిజన్మల జప, తపాలు, [illegible] క్రియాలు సఫలమవుతాయి. విద్యాబలంతో, తపోబలంతో గర్వించి [illegible] చేయకపోతే వాడు అభాగ్యుడు. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులైనా, దేవ, [illegible]తర, కిన్నర, సిద్ధ, చారణ, యక్ష గణాలైనా, మునులైనా హత భాగ్యులేనని [illegible]. గురుభావమే పరమతీర్థం. అది లేక సకల తీర్థములు నిరర్థకములు. [illegible]ములు గురుదేవుల కాలిగోటినే ఆశ్రయిస్తాయి. గురుగీతను జపిస్తే మనిషి [illegible], లాభాన్నీ, తప్పనిసరిగా పొందుతాడు. గురుగీతా సాధనవలన అనంత [illegible] లభిస్తుంది. అందువలన సమస్త హీన కర్మలనూ త్యజించి, సకల అధమ [illegible]లనూ పరత్యజించి ఈ శ్రేష్ఠమైన జపం చేయాలి.

ఈ విషయంలో గురుభక్తి సాధకుడు, మహాయోగి, అనంత బాబా రహస్యకథను [illegible]కోవాలి. అప్పుడు బాబా ఒక ఆదివాసీ గ్రామంలో (గిరిజన) నివసిస్తూ [illegible]వారు. గిరిజనులు ఆయనను ఒక దేవతగా భావించి శ్రద్ధగా పూజించేవారు. [illegible]కి ఆయనయే తల్లి, తండ్రి, భగవంతుడు. ఆయన పెద్దగా చదువుకోకపోయినా [illegible]కి చదువు నేర్పేవాడు. ఆయనకు గొప్ప శక్తులుండేవి. అవి ఆయనకు ఎలా [illegible]చాయని అడిగితే, జోలెలో చేయిపెట్టి ఒక శిథిలమైన పుస్తకాన్ని తీసి [illegible]ంచారు. అది గురుగీత. దాన్ని కళ్లకద్దుకుని కనుల నీరు పెట్టుకున్నారు. [illegible]ప్పుడు ఆయన ఎన్నోకష్టాలు పడ్డారు. ఘాఘురా నదికి వరదలువచ్చి సర్వస్వాన్నీ [illegible]ోయారు. ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతూ అలసి మూర్ఛపోయారు. కనులు తెరచి [illegible]స్తే ఆయన ఒక మహాత్ముల ఒడిలో తలపెట్టుకుని ఉన్నారు. తినటానికి తిండిపెట్టి, [illegible] మహాత్ములు సంస్కృతం, హిందీ నేర్పారు. ఒకరోజు ఆయన గురుగీతను [illegible]లో పెట్టి, నాయనా ఇది నాకు కల్యాణం కలిగించింది. నీకు గూడా కలిగిస్తుంది. [illegible]వరూ శిష్యులు లేరు. నీవూ శిష్యుడవుకాదు. నీకు, నాకు ఆ శివ భగవానులే [illegible]రువు. ఈ గురుగీత ఆయన వాణి. దీనిని సాధనచేసి పరమేశ్వరులను ప్రసన్నం [illegible]సుకో! అనిచెప్పి, దానితోపాటు గురుగీతా పారాయణ విధిని గూడా నేర్పారు.

నాయనా! ఏ సాధనైనా కఠినమైన తపస్సుతో, పవిత్రమైన భావనతో చేస్తేనే [illegible]ఫలమవుతుంది అన్నారు. ఆ తరువాత ఆయన సాన్నిధ్యంలోనే అనంత బాబా [illegible]రుగీతా సాధన చేశారు. అంతఃకరణ ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశంతో నిండిపోయింది. [illegible]రుకృపవల్ల సర్వస్వం లభించింది. గురుగీత రహస్యం తెలిస్తే అన్నీ లభిస్తాయి.

సంకట విమోచకం, మోక్షదాయకం :

గురుగీతాపారాయణ

176) జపం హీనాసనం కుర్వన్
హీన కర్మఫలప్రదమ్
గురుగీతా ప్రయాణేవా
సంగ్రామే రిపు సంకటే.

177) జపన్ జయమవాప్నోతి
మరణే ముక్తి దాయకమ్
సర్వ కర్మ చ సర్వత్ర
గురుపుత్రస్య సిద్ధ్యతి.

178) ఇదం రహస్యం నోవాచ్యం
తవాగ్రే కథితం మయా
సుగోప్యం చ ప్రయత్నేన
మమత్వం చ ప్రియాత్వితి.

గురుగీతను హీనమైన ఆసనంలో కూర్చుని పఠిస్తే, హీనమైన ఫలమే లభిస్తు[illegible] ప్రయాణం చేసేటప్పుడు, యుద్ధం చేసేటప్పుడు, శత్రు సంకటం కలిగినప్పు[illegible] ప్రయోగం చేస్తే (చదివితే) నిశ్చయంగా జపలాభం కలుగుతుంది. గురుగీ[illegible] గురుపుత్రుడు చేసిన సకల ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియలూ గూడా సర్వ విధముల[illegible] సిద్ధుల నిస్తాయి.

దేవీ! నీవు నాకు ప్రియం కలిగించే దానివి. అందువల్ల గురుగీతయొక్క రహస్యమయ జ్ఞానాన్ని నీకు ప్రసాదించాను. దీనిని ఎవరికీ చెప్పకుండా రహస్[illegible] అట్టిపెట్టాలి.

విద్యారణ్యస్వామి వారికి శిష్యులు హరిహర రాయలు, బుక్కరాయలు సోదర[illegible] గురుకృప చేతనే వీరు విజయనగర సామ్రాజ్య స్థాపన చేశారు. ఒకసారి వీ[illegible] యుద్ధంలో శత్రుసేన మధ్యలో ఈ ఇద్దరూ ముట్టడింపబడ్డారు. వీరివద్ద కొద్ది[illegible] అంగరక్షకులు మాత్రమే తోడున్నారు. హరిహర రాయలు అందరికీ ధైర్యం చెప్[illegible] "మనకు పరమ సమర్థులైన విద్యారణ్య గురుదేవుల అండ ఉన్నది. గురు[illegible] చమత్కారం చూడండి అని. తమ మెడలో ఉన్న తావీజును తీసి పట్[illegible] గురుదేవులను స్మరించారు సోదరులు. గురుగీతా మంత్ర పఠనం చేయసా[illegible]

[illegible]త్తుగా ఆకాశం మబ్బులతో నిండిపోయింది. అంతటా చీకట్లు [illegible]తున్నాయి. గాలీ వానా తోడైన జోరులో శత్రుసేన సంకటంలో పడింది. [illegible] ప్రకోపమే విజయనగర సోదరులకు దారి చూపింది. అంగరక్షకులతోపాటు [illegible] ఇద్దరూ తప్పించుకున్నారు. అప్పుడు హరిహరుడన్నాడు, మా గురుదేవులు [illegible] గురుగీతా నిత్యపారాయణ చేయించారు. కొన్ని మంత్రాలతో హవనంచేసి [illegible] మంత్ర కవచాన్ని తయారు చేసి ఇచ్చారు. ఈ బంగారు తావీజే ఆ మంత్ర [illegible]. దీని మహిమతోనే, గురుకృపతోనే మన మందరమూ రక్షింపబడ్డాం. [illegible] కదా, అని.

179) స్వామి ముఖ్య గణేశాతి
విష్ణ్వాతీ నాం చ పార్వతి!
మనసాపి న వక్తవ్యం
సత్యం సత్యం వదామ్యహమ్.

180) అతీవ పక్వ చిత్తాయ
శ్రద్ధా భక్తియుతాయ చ
ప్రవక్తవ్యమిదం దేవి!
మమాత్మాకసి సదాప్రియే.

ఓ పార్వతీ! గురుతత్వం ఎంత రహస్యమైనదంటే, ఇది కార్తికేయ, గణేశ, [illegible]ది దేవతలకు గూడా చెప్పనలవి గానిది. నేను నీకు నిజం చెప్పుతున్నాను. [illegible] చిత్తం పరిపూర్ణంగా పరిపక్వమై, శ్రద్ధా, భక్తులతో నిండిన వారికి మాత్రమే గురుగీతను ఉపదేశం చేయాలి. హే ప్రియే! నీవు నా ఆత్మవు. అందువల్లనే నేను [illegible] గోపనీయమైన ఈ గురుగీతా రహస్యాలను వివరించాను.

అని శివమహాదేవులు పార్వతీమాతకు గురుగీత మహత్వాన్ని తెలియజెప్పారు. గురుగీతలో శ్లోకాలు, ఛందస్సు మాత్రమే గాక, మంత్రమహత్వం, యోగమహత్వం గూడా ఉన్నాయి. ఇందులో మొదటి ఆయామం (డైమెన్షన్)లో గురుభక్తికి సంబంధించి ఉన్నది. రెండవ ఆయామంలో గురుతత్త్వ కథాజ్ఞానం, జ్ఞానయోగ ఉపదేశమూ, చింతనా, వేదాంత సత్యాలు అపూర్వంగా వివరింపబడగా, మూడవ ఆయామంలో యోగ రహస్యాలున్నాయి. చక్రాలగురించి, కుండలినీ జాగరణ గురించి ప్రయోగవిధి - విధానం చెప్పబడింది. కాని ఈ రహస్యాలను అర్హులు, [illegible]లైనవారు మాత్రమే తెలుసుకోగలుగుతారు.

గురుగీత నాల్గవ ఆయామం మంత్ర రహస్యాలకు సంబంధించినది. దీని ప్రయోగవిధి జటిలమైనది. రహస్యమయం గూడా. దీనిని తెలిసికొని, కొన్ని లౌకిక, ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగాలను చేయవచ్చు. ఈ జ్ఞానం గురుపరంపర ద్వారా మాత్రమే కలుగుతుంది.

పరమహంస నీలరత్నదేవులు అటువంటి అపూర్వమైన, అద్భుతమైన సాధకులు. ఆయన యోగంలోనూ, మంత్రంలోనూ పారంగతులు. ఈయన హఠయోగ ప్రక్రియలు, ఎంతో సుగమంగా, సులభంగా చేసేవారు. రాజయోగంలో చెప్పబడిన సమాధులు అన్నిరకాలనూ అనుభవించారు. తంత్రంలో జటిల ప్రక్రియలు గూడా ఈయనకు కరతలా మలకం. దశమహావిద్యలలో సిద్ధ సాధకులీయన. భగవతి ప్రత్యంగిర, మహామాయా ప్రచండ, చండికల అనేక దుర్లభ ప్రయోగాలు ఆయనకు సులభం. అధర్వణ మంత్రంలో సిద్ధహస్తులు. భారతదేశంలో ఎందరో మహారాజులు. ఈయనవద్ద పాదాక్రాంతులైనారు.

పరమహంస నీలరత్న దేవులకు సుజాన్‌గఢ్ సంస్థానం చాలా ప్రీతి. రాజు, రాణి నీలమణి ఆయన భక్తులు. వారిమీద ఎన్ని ప్రయోగాలు జరిగినా పరమహంస నీలరత్నదేవులు కాపాడేవారు.

కాని పరమహంస దేవులు నెలల తరబడి సమాధిలో ఉన్న సమయంచూచి రాజకుటుంబం మీద గొప్ప తాంత్రిక ప్రయోగాలు చేయించారు. కాని రాజు బలభద్ర సింహునికి, రాణి నీలమతికి నీలరత్న దేవులు గురుగీత దుర్లభ ప్రయోగాలు నేర్పారు. భాద్రపద కృష్ణాష్టమి రోజు భయంకరమైన నాగచండీ ప్రయోగం జరిగింది. దానిని తిప్పి కొట్టటం దాదాపు అసాధ్యం. ఇక్కడ రాజు, రాణితోపాటు గురుగీత విశిష్ఠ సాధన చేస్తున్నారు. వారికి ఎటువంటి హానీ కలుగకపోగా, శత్రు తాంత్రికుడు తెల్లవారేసరికి తన ఆసనం మీదనే చనిపోయి ఉన్నాడు. నీలరత్న పరమహంస అది తెలిసి నవ్వుకున్నారు. గురుగీతా అపూర్వ మంత్రశాస్త్ర ప్రయోగంవల్లనే ఇది జరిగిందని ఆయన చెప్పారు.

181) అభక్తో వంచకే ధూర్తే
పాఖండే నాస్తికే నరే
మనసాఽపి నవక్తవ్యా
గురుగీతా కదాచన

182) సంసార సాగర సముద్ధరణైకమంత్రం
బ్రహ్మాది దేవ మునిపూజిత సిద్ధ మంత్రం
దారిద్ర్య దుఃఖ భవరోగ వినాశమంత్రం
వందే మహాభయహరం గురురాజ మంత్రం.

భక్తి హీనులు, వంచకులు, ధూర్తులు, పాషండులు నాస్తికులు మొదలైనవారు గురుగీతా పారాయణకు అనర్హులు. సంసార సాగరము నుండి ఉద్ధరించెడి ఏకైక మంత్రం గురుగీత. బ్రహ్మాది దేవతలు, మునులు పూజించే సిద్ధ మంత్ర మిదియే. ఇది దారిద్ర్య, దుఃఖ భవరోగాలను నాశనం చేసే మంత్రం. మృత్యుభయాన్ని హరిస్తుందిది. సర్వశ్రేష్ఠ భవరోగ హారిణియైన ఈ గురుగీతా రూప గురుమంత్రానికి నమస్కారం. శివమహాదేవులు స్వయంగా దీనిని మహామంత్రరాజమని కొనియాడిన ఈ మహామంత్రం, మహిమ, ప్రభావం సాటిలేనిది. కాశ్మీరుకు చెందిన నాగగంధ అనే బాలిక వివాహం చేసుకుని అత్తవారింట అష్టకష్టాలు పడింది. ఒకరోజు కలలో ఆమెకు ఒక స్త్రీ కనిపించి, నేను నీ తల్లిని, నీ కష్టాలు తీరతాయి. రోజూ గురుగీతా పారాయణ చేయమన్నది. ఎలా చేయాలి? తెలియదు. ఆరోజు సాయంత్రం నాగగంధ వితస్తానదికి పోయి బిందెలు నీరుపట్టుకున్నది. అప్పుడామెకు ఒక వృద్ధబ్రాహ్మణుడు కనిపించి, తల్లీ వైష్ణవీమాత ఆదేశిస్తే నేను నీదగ్గరికి వచ్చాను, ఇదుగో గురుగీత, తీసుకోమని గురుగీతా పారాయణ విధి, విధానాన్ని విశదీకరించాడు. ఆయన గొప్ప సిద్ధ సాధకుడు. ఆమె అలా చేయసాగింది. క్రొంత కాలానికి ఆమె జీవితం మారిపోయింది. ఒకరోజు ఆమెకు స్వప్నంలో గురుదేవులు కనిపించారు. ఆయన ఎన్నో రహస్య ప్రక్రియలను నేర్పారు. వాటిని ఆచరించి ఆమె యోగ, తంత్రాలలో ప్రావీణ్యతను పొందింది. సంసార బంధాలు మెల్లగా విడిపోయాయి. ఒక సామాన్య బాలిక కష్టాకడలిలో నుండి మహా సాధికగా మారింది.

ఓం జయజయశ్రీ స్కందపురాణే
ఉత్తరఖండే ఈశ్వర పార్వతీ సంవాదే
గురుగీతా సంపూర్ణమ్.
ఓం తత్సత్ సత్యాసంతు మమ అభీష్ట కామా శ్రీ సద్గురు
సమర్పణమస్తు

శ్రీ గుర్వష్టకమ్

1. శరీరం సురూపం తథావాకళత్రం
యశశ్చారు చిత్రం ధనం మేరుతుల్యం
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్న లగ్నం
తతః కిం తతః కింతతః కింతతః కిం

2. కళత్రం ధనం పుత్ర పౌత్రాది సర్వం
గృహంబాంధవాస్సర్వమేత ద్విజాతం
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్న లగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కిం తతః కిం

3. షడంగాది వేదోముఖే శాస్త్రవిద్యా
కవిత్వాది గద్యం సుపద్యం కరోతి
గురోరంఘ్రిపద్మేమనశ్చేన్నలగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కింతతః కిం

4. విదేశేషు మాన్యః స్వదేశేషుధన్యః
సదాచార వృత్తేషుమత్తోన చాన్యః
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్న లగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కిం తతః కిం

5. క్షమామండలే భూపభూపాలబృందైః ।
సదాసేవితం యస్యపాదారవిందం
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్నలగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కింతతః కిం

6. యశోమే గతం దిక్షుదానప్రతాపాత్
జగద్వస్తు సర్వంకరేయత్ప్రసాదాత్
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్నలగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కింతతః కిం

7. నభోగే నయోగే నవావాజిరాజౌ
నకాంతాముఖేనైవ విత్తేషు చిత్తం
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్నలగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కింతతః కిం

8. అరణ్యే నివాసః స్వగేహేచ కార్యః
నదేహేమనోవర్తతేమే అనార్యే
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్నలగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కింతతః కిం

9. అనర్ఘాణి రత్నానిముక్తాని సమ్యక్
సమాలింగితా కామినీ యామినీషు
గురోరంఘ్రిపద్మే మనశ్చేన్నలగ్నం
తతః కింతతః కింతతః కింతతః కిం

10. గురోరష్టకం యః పఠేత్పుణ్యదేహీ
యతిర్భూపతిర్బ్రహ్మచారీచ గేహీ
లభేద్వాంఛి తార్థం పరబ్రహ్మసౌఖ్యం
గురోరుక్తమార్గే మనోయస్యలగ్నం.

త్రిపదా గాయత్రి

భవబంధాల నుండి ముక్తి - బ్రహ్మావర్చోప్రాప్తి

జీవుడు మూడు భవబంధాలకు కట్టుబడి ఉంటాడని భావిస్తారు. దొంగలకు, ఖైదీలకు కాళ్లకు చేతులకు, సంకెళ్లువేస్తారు. గుర్రానికి కళ్లెం బిగిస్తారు. భవబంధాలు గూడా వాసన, తృష్ణ, అహంత అనేవి మూడు. వీటి మూలంగా నిరంతరం ఖిన్నంగా, ఉద్విగ్నంగానూ (Sadness, Tension) ఉండవలసి వస్తుంది. జీవితంలో అశాంతి నిండటానికి వేరే కారణాలేవీ ఉండవు. వీటినే కామ, క్రోధ, లోభాలని గూడా చెప్పవచ్చు. ఈ మూడింటి కలయికవల్ల మనో వికారాలు కలుగుతాయి. వీటిప్రేరణవల్లనే మనిషి అనేక పాపకర్మలు చేస్తాడు. ఈ మూడు బంధాలను విడదీస్తే బంధవిముక్తి అనే సౌభాగ్యం కలిగినట్లే. సాధనా విజ్ఞానంలో ఈ మూడు బంధాలనూ విడదీస్తే మూడు దివ్యశక్తుల దర్శనం, అనుగ్రహం లభిస్తాయి.

సాధనా విజ్ఞాన తత్వదర్శనులైన వైజ్ఞానికులు మూడుగ్రంథుల విస్తృతమైన వివేచన, నిరూపణ చేశారు. వాటిని తెరిచే సాధన, విధి విధానాలను వర్ణించారు. వాటిపేర్లు బ్రహ్మగ్రంథి, విష్ణుగ్రంథి, రుద్రగ్రంథి. రుద్రగ్రంథి నాభిస్థానంలో ఉన్నది. దీన్నే అగ్ని చక్రం అనిగూడా పిలుస్తారు. తల్లి శరీరం నుండి శిశువు శరీరంలోనికి రస, రక్త, ధాతువులు ఈ నాభిస్థానం ద్వారానే ప్రవేశిస్తాయి. ప్రసవానంతరం బొడ్డుతాడు కోసివేయగానే తల్లి, బిడ్డల శరీరాలమధ్యగల బంధం తెగిపోతుంది. ఈ నాభిచక్రం ద్వారానే శరీరానికి తగిన వేడిని కలిగించే అగ్ని విశ్వబ్రహ్మాండం నుండి ప్రవేశించి బ్రతికిస్తుంది. సూక్ష్మశరీరాన్ని ప్రభావితం చేసే ప్రాణశక్తికి కేంద్రం ఇదే. శరీరశాస్త్ర ప్రకారం కాకుండా, అధ్యాత్మశాస్త్ర సూక్ష్మవిజ్ఞానం ప్రకారం ప్రాణ ధారణకు కేంద్రం ఇదే. కుండలినీ శక్తి ఈ నాభిచక్రం వెనుక అధోభాగంలో నిలిచి ఉంటుంది. మూలాధారచక్ర ముఖద్వారం నాభిస్థానంలో ఉన్నది. అధోభాగంలో మల, మూత్ర ఛిద్రాల మధ్య కేంద్రం ఉన్నది. ఈ కేంద్ర జాగరణ, అనావరణ విధానం త్రిపదాగాయత్రిలోని మొదటి చరణం యొక్క క్షేత్రం తెలుపుతుంది.

రెండవది విష్ణుగ్రంథి. ఇది మస్తిష్క మధ్యంలో బ్రహ్మరంధ్రంలో ఉన్నది. అజ్ఞాచక్రంగా, తృతీయ నేత్రంగా దీన్నే పిలుస్తారు. పిట్యూటరీ, పీనియల్ హార్మోన్ గ్రంథుల శక్తిచక్రం ఇక్కడే ఏర్పడుతుంది. మస్తిష్కరంధ్రాన్నే విష్ణులోకమంటారు. ఇందులో నిండిఉన్న బూడిదరంగు పదార్థమే (Grey Matter) క్షీరసాగరంగా వర్ణిస్తారు. సహస్రార చక్రాన్నే వేయిపడగలుగల శేషసర్పమంటారు. ఈ శేషతల్పంమీద

విష్ణుభగవానుడు శయనించి ఉంటాడు. బ్రహ్మరంధ్రం భూమి ధృవప్రదేశంతో పోల్చబడింది. అనంతమైన అంతరిక్షంలో అంతర్గ్రహ ప్రచండ శక్తుల వర్షం నిరంతరం కురుస్తుంటుంది. ధృవాలలో ఉండే అయస్కాంత శక్తి ఈ అంతర్గ్రహశక్తి వర్షం నుండి కావలసిన సంపదలను ఆకర్షిస్తూ ఉంటుంది. పృధ్వియొక్క వైభవం మూలం ఈ ధృవప్రదేశంలోనే ఉంటుంది. అక్కడ నుండి అవసరమైన పోషణ నిఖిల బ్రహ్మాండం యొక్క సంపదలో నుండి లభిస్తూ ఉంటుంది. సరిగా ఇదేవిధంగా మానవదేహం ఒక స్వతంత్రమైన పృథ్వి. దాని మహత్వపూర్ణమైన ఆవశ్యకతలను పొందే అవకాశం ఈ బ్రహ్మరంధ్ర మాధ్యమం ద్వారా లభిస్తూ ఉంటుంది. ఈ ధృవప్రదేశం అవరుద్ధమై ఉండటంవల్ల, మూర్ఛితంగా పడి ఉండటంవల్ల సూక్ష్మజగత్తుయొక్క అభీష్ట అనుదానాన్ని పొందలేక పోతున్నది. కాబట్టి వెనుకబడిన తనంయొక్క ఆత్మిక దారిద్ర్యం ఆవరించి ఉంటున్నది. విష్ణుగ్రంథి జాగృతమైన తరువాతనే ఆ ద్వారం తెరుచుకుంటుంది. దూరదృష్టి, దూరశ్రవణం, భవిష్యజ్ఞానం, విచార సంచాలనం, ప్రాణప్రహారం మొదలైన యోగ, తంత్ర శాస్త్రాలలో వర్ణింపబడిన అనేక అద్భుత శక్తులకు ఇదియే నివాసస్థానం. సిద్ధులయొక్క అరువది నాలుగు యోగినులు ఇక్కడ సమాధి స్థితిలో ఉంటాయి. వాటిని గనుక జాగృతం చేసుకుంటే మనిషి సహజంగానే సిద్ధ పురుషుడు కాగలుగుతాడు. అతడి అవిజ్ఞాతమైన సామర్థ్యం, శక్తి, వికసితమై దేవతుల్యుడుగా మారగలుగుతాడు.

మనిషి దారితప్పటం, భ్రష్టుడు కావటం తనకు దక్కిన అనుపమ సౌభాగ్యాన్ని వ్యర్థం చేసుకోవటం స్వయంకృతం. ఈ విపత్తి నుండి విముక్తి పొందటానికి గాను సాధనాత్మకమైన ఉపాయం విష్ణుగ్రంథిని చిక్కుతీయటం. ఈ తలుపు తెరుచుకుంటే అనంతాకాశంలో చెల్లాచదరుగా ఉన్న అతి మూల్యమైన జ్ఞానసంపదను చేజిక్కించుకోవచ్చు. మామూలు చదువుతో పొందే జ్ఞానానికి మించిన సువిశాలమైన, పరిష్కరింపబడిన జ్ఞానం జాగృతమైన మనస్సులో సునాయాసంగా లభిస్తుంది. విష్ణుగ్రంథి జాగరణతో లభించే సాఫల్యం ఇతర సాధనలకు మించినది. త్రిపదా గాయత్రి రెండవచరణం విష్ణుగ్రంథి జాగరణకు సంబంధించినది. త్రిపదాగాయత్రి మూడవచరణం బ్రహ్మగ్రంథికి సంబంధించింది. దీన్ని బ్రహ్మచక్రమని గూడా అంటారు. బ్రహ్మ అంటే పరమాత్మ. భావశ్రద్ధ, సంవేదనల, ఆకాంక్షల క్షేత్రం ఇదే. శరీర శాస్త్రాన్ననుసరించి రక్త సంచార, సంశోధనల కేంద్రం గూడా ఇదే. గుండె గడియారం లోలకం లాగా కొట్టుకుంటుంది. అధ్యాత్మశాస్త్రమాన్యత దీనికి మించినది. దాన్నిబట్టి హృదయగుహలో ప్రకాశజ్యోతి రీతిగా ఇది ఆత్మకు నివాసం. పరమాత్మ భావరూపంలోనే మనుషులకు తనను పరిచయం చేసుకుంటాడు. శ్రద్ధా, భక్తుల సహాయంతోనే ఈయనను పట్టుకోగలుగుతాము. దాని సంపూర్ణ మర్మస్థలం ఇదే. పెద్దలు చెప్పిన దాన్ని బట్టి,

శాస్త్రాల ననుసరించి ఆత్మస్థాననిరూపణ ఇక్కడనే చేయబడింది. ఉర్దూలో సామెత ఉన్నది. “దిల్‌కే ఆయనే మేహై తస్వీర్ యార్‌కీజబ్ జరాగరదన్ ఉఠాయీదేఖ్‌లీ” అని.

హృదయ చక్రం బ్రహ్మగ్రంథి. అక్కడి నుండి భావన, ఆకాంక్ష, అభిరుచుల పరివర్తన జరుగుతుంది. జీవన దిశా ధార మారుతుంది. వాల్మీకి, అంగుళీమాల, ఆమ్రపాలి, బిల్వమంగళుడు, అజామీళుడు మొదలైన వారి ప్రత్యావర్తన, హృదయ పరివర్తన గూడా దీనివల్లనే జరిగింది. జీవనసమగ్ర శాసనసూత్ర సంచాలనం ఇక్కడ నుండే జరుగుతుంది. ఆకాంక్షలు, ఆలోచనల నిర్దేశం జరుగుతుంది. మనస్సు ననుసరించి శరీరం నడుస్తుంది. శరీరం కర్మ చేస్తుంది. కర్మననుసరించి పరిణామాలు, పరిస్థితులు ఎదురవుతాయి. పరిస్థితులను చక్కదిద్దితే కర్మ చక్కబడుతుంది. శరీరంమీద నియంత్రణకూ, మస్తిష్కానికీ అధిపతి హృదయం. ప్రియతముని హృదయేశ్వరుడనీ, హృదయేశ్వరి అనీ పిలుస్తాము. మానవుని ఉనికిమీద ఆధిపత్యం హృదయానిదే.

వేగంగా ప్రవహిస్తున్న నది మధ్యలో గనుక సుడిగుండం ఏర్పడితే దాని శక్తి మామూలు ప్రవాహం కంటే వందలరెట్లు ఎక్కువవుతుంది. సుదృఢమైన నావలు, నౌకలు, ఓడలు సుడిగుండంలో చిక్కుకుంటే మునిగిపోతాయి. గాలి వేడెక్కితే అది సుడిగాలిగా మారుతుంది. అది చూస్తుండగానే తుఫానుగామారి అల్లకల్లోలం చేస్తుంది. చెట్లు కూలతాయి. ఇళ్లపైకప్పులు కొట్టుకుపోతాయి. పెద్దపెద్ద భవనాలే కూలిపోవచ్చు గూడా అటువంటి సుడిగాలి నుత్పత్తి చేసే సుడిగుండాలు మన శరీరంలో గూడా ఉన్నాయి. వాటిని షట్చక్రాల, నవచక్రాల రూపంలో వర్ణించారు. 108 దాకా చిన్న, చిన్న చక్రాలు గూడా ఉన్నాయి. వీటన్నిటిలో మూడు గ్రంథులు ప్రధానమైనవి. రుద్రగ్రంథి, విష్ణుగ్రంథి, బ్రహ్మగ్రంథి మూడూ శరీరంతో పరస్పరం కలిసి ఉండి సూక్ష్మజగత్తుతోపాటు ఆదాన, ప్రదానాలు (లావాదేవీలు) జరుపుతుంటాయి. స్థూలశరీరం నాభిచక్ర నియంత్రణలో ఉంటుంది. సూక్ష్మశరీరం ఆజ్ఞాచక్ర, ఆధిపత్యంలో ఉంటుంది. కారణం శరీరం హృదయచక్రం అధీనంలో ఉంటుంది. తాళంచెవులు పట్టే రంధ్రాల లాంటివివి. యోగ పరిభాషలో వీటి సాధనలను రుద్ర, విష్ణు, బ్రహ్మ సాధనలంటారు. ఈమూడూ త్రిపదాగాయత్రి పరిధిలో ఉంటాయి. గుణాల దృష్టిలో త్రిపద నిష్ఠ, ప్రజ్ఞ, శ్రద్ధ అని అంటారు. నిష్ఠ అంటే అర్థం తత్పరత, దృఢత్వం. ప్రజ్ఞ అంటే వివేకశీలత, దూరదృష్టి. శ్రద్ధ అంటే ఆదర్శవాదం, ఉత్కృష్టత. కర్మరూపంలో నిష్ఠ, గుణాల రూపంలో ప్రజ్ఞ, స్వభావం రూపంలో శ్రద్ధ. శ్రద్ధ గొప్పతనం అన్నిటికన్న ముఖ్యం. స్థూల, సూక్ష్మ కారణ శరీరాల పరిష్కారం, పరిచయం ఈ మూడింటి

ఆధారంగానే లభిస్తుంది. గుణ, కర్మ, స్వభావాలే ఎవరి వ్యక్తిత్వానికైనా ఉత్కృష్టతను పరిచయం చేస్తాయి.

త్రిపద ఒక పక్షం సృజనాత్మకమైతే, మరొకపక్షం విధ్వంసాత్మకం. ఒకటి ఆధ్యాత్మికం, రెండవది భౌతికం. అధ్యాత్మ సృజనపక్షానికి గాయత్రి అనిపేరు. భౌతిక విజ్ఞాన పక్షం పేరు సావిత్రి. అవాంఛనీయతలను దూరంచేసేది గూడా సావిత్రియే. పౌరాణిక గాధ ప్రకారం ఈ రెండింటినీ బ్రహ్మదేవుని భార్యలుగా మన్నించారు. సృజన పక్షం రూపంలో త్రిపద గురించిన చర్చ ఎక్కువ. శ్రుతిలో అసతోమా సద్గమయ, తమసోమా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మాకమృతంగమయ రూపంలో త్రిపద మూడుచరణాలలో ప్రార్థన చేయబడింది. తృప్తి, తుష్టి, శాంతుల వరదానం కోరబడింది.

సావిత్రీ పక్షం చర్చ తక్కువైనా అదీ గొప్పదే. వరి నాట్లకూ, పాలన, పోషణకూ కొన్ని నెలలపాటు శ్రమ చేయాలి. కాని కోతలు ఒక్కరోజులో పూర్తి అయిపోతాయి. శరీరం పరిపోషణలోగూడా ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. రోగాలు వస్తే ఇంజక్షన్లు చేయటం, కొన్నిసార్లు ఆపరేషన్లు చేయటం గూడా జరుగుతుంది. ఇతరులతో మైత్రికి గూడా ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. శత్రుత్వానికి, యుద్ధానికి కొద్ది సమయం సరిపోతుంది. భౌతిక సంపాదన, ఉపయోగాలకోసం దేహం తనంతట తానే పనిచేసుకుపోతుంది. సంతులనం పొందటానికి ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నాలకు ప్రాధాన్యత నివ్వాలి. అటువంటి అనేక కారణాలవల్ల త్రిపదయొక్క గాయత్రీపక్ష వివేచన, విధానాలకు శాస్త్రకారులు చాలా ఎక్కువగా పాటుపడ్డారు. దీన్ని దేవయానమని గూడా స్తుతించారు. ఇది దేవత్వ లక్ష్యాన్ని సంప్రాప్తింప జేస్తుంది.

త్రిపదయొక్క వామమార్గ తంత్రం గూడా ఉన్నది. దాన్ని అవలంబిస్తే భౌతికపక్షం దృఢమవుతుంది. దైత్యశబ్దం వైభవాన్నీ, ఆడంబరాన్నీ, గొప్ప బలాన్నీ తెలుపుతుంది. పుఠాణాలలో దైత్యుల భౌతికశక్తినీ, దేవతల ఆత్మిక శక్తినీ వర్ణించారు. దూర దర్శనులైన ఋషులు గాయత్రీ ఉపాసన చేసేవారు. భౌతిక లాభాలను కోరేవారు. వామ మార్గ సాధన చేసేవారు. దేవతలకు ఆచార్యుడు బృహస్పతి. దైత్యులకు శుక్రాచార్యులు ప్రశిక్షణ నిచ్చేవారు. ఇద్దరూ తపోసాధన చేయవలసిందే. ఋషులు, దేవతల తపోసాధన సాత్వికం. దైత్యుల తపోసాధన తామసికం. కుంభకర్ణుడు, మేఘనాదుడు, మారీచుడు, హిరణ్యకశిపుడు, హిరణ్యాక్షుడు, భస్మాసురుడు, వృత్రాసురుడు, సహస్రబాహువు, మహిషాసురుడు మొదలైన ఎందరో దుర్దాంతదైత్యుల వైభవ, పరాక్రమాల వర్ణన పురాణాలలో ఉన్నది. అది సావిత్రీ ఉపాసనా పరిణామం దుర్మార్గులను ఓడించటానికి అస్త్రాల నుపయోగించటం సావిత్రీ పక్షం. ఈ ప్రయోగం బ్రహ్మాస్త్రం. గాయత్రీ జ్ఞానపక్షం బ్రహ్మవిద్య. విజ్ఞానపక్షం బ్రహ్మతేజస్సు. రెంటి సమన్వయం పేరుబ్రహ్మవర్చస్సు. దీనిలో

ఆత్మజ్ఞానం, ఆత్మబలం సమన్వయమై ఉంటాయి. అన్నిటిలో అంతిమ సోపానం బ్రహ్మవర్చస్సు. దీనిసాధనలో దక్షిణ, వామమార్గాల బ్రహ్మయోగ, తంత్ర యోగాలు రెండూ సమన్వితమై ఉంటాయి. అదే పూర్ణయోగం.

బ్రహ్మవర్చస్సును పొందటానికి జ్యోతి అవతరణ సాధన :

బ్రహ్మవర్చస్సును, బ్రహ్మతేజస్సును పొందటానికి ఎన్నో ఉన్నతస్థాయి సాధనలున్నాయి. వాటి విధి, విధానాలు, వాటి మాహాత్మ్యం వేరు వేరు. కాని సవితా, సావిత్రీ, గాయత్రీ ప్రాణశక్తిని గ్రహించి, తనలో వికసింపజేసుకునే విధంగా జ్యోతి అవతరణ యొక్క తేజోపుంజ సాధన వాటిలో ముఖ్యమైనది. అది పూర్ణ ధ్యాన సాధనగూడా.

ప్రారంభంలో మాత ప్రకాశంతోపాటు పూజ, ఉపకరణాలు గూడా కావాలి. భావనలను వికసింప జేసుకుని శ్రద్ధ, నిష్ఠలను ప్రగాఢం చేసుకునే దృష్టిలో దానికి విశిష్ఠ మహత్వం ఉంటుంది. కాని సాధన సిద్ధించాలంటే మాత్రం అత్యున్నత శ్రేణి ధ్యాన ధారణ మాత్రమే ఉపకరిస్తుంది. ఇష్టదేవత విగ్రహం లేదా చిత్రం ముందు పెట్టుకుని చేసే ఉపాసనతో పూర్వజన్మల జ్ఞానం, భవిష్యజ్ఞానం, మాత దర్శనం, సుస్వప్నాలు, దివ్యభావనల స్ఫురణ ఈ సాధన సఫలమవుతున్న దనటానికి సంకేతాలు. కాని ఆత్మ సాక్షాత్కారభూమికలో సాలోక్య, సారూప్య, సాయుజ్యానుభూతి కలుగుతుంది. ఈ స్థితి గాయత్రీమాత తేజోపుంజంలో తనను తాను విలీనం చేసుకోవటంతో మొదలవుతుంది. ఆ తేజోపుంజంలో సమాధిని పొందే ప్రగాఢావస్థ దానికి పరిణతి. ఆ స్థాయిలోని సాధకుడు తనకు తాను సవితా తేజోపుంజంలో నిలిచినట్లు అనుభవం పొందుతాడు. విరాట్ ఆత్మ అనుభూతి కలుగుతుంది. ఈ దృష్టితో తేజోపుంజజ్యోతి అవతరణ సాధన అభ్యసించటం అవసరం.

ఇందుకు విగ్రహాలు, చిత్రాలతో పనిలేదు. రాత్రి మెలకువ వచ్చినప్పుడు గూడా పక్కమీద పడుకునే ఈ సాధన చేయవచ్చు. కూర్చుని చేయాలనుకుంటే గోడకు ఆనుకుని కూర్చోవచ్చు. పడక కుర్చీలోనైనా ఈ సాధన చేయవచ్చు. శరీరాన్ని శిధిలంచేసి, మనసును ఏకాగ్రం చేయాలి. దీన్ని మీ పరిస్థితిని, ఓపికనూ బట్టి ఎంతసేపైనా చేయవచ్చు. కాని సాధనా సమయాన్ని మూడు సమానభాగాలు చేయాలి. ఒక భాగంలో స్థూలశరీరం, రెండవ భాగంలో సూక్ష్మశరీరం, మూడవ భాగంలో కారణ శరీరంలో జ్యోతి అవతరణ చేయాలి. గడియారాన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు లేదా ఊహించుకోవచ్చు. సూక్ష్మ జగత్తులో ఈశ్వరుని దివ్యప్రకాశంయొక్క ప్రేరణతో నిండిన కిరణాలు నిరంతరం వర్షిస్తుంటాయి. వాటిని శ్రద్ధ, ఏకాగ్రత, భావనతోగూడిన ధ్యానంతో ఈ చెప్పిన పద్ధతిలో ఎవరైనా పట్టుకోవచ్చు. కాని మన పరివార సాధకులకు రెండుసార్లు,

రెండు గంటలపాటు నిర్దేశిస్తున్నాం. అందులో కొన్ని మహాదివ్య శక్తులద్వారా తన శక్తి ప్రవాహాన్ని గూడా జోడించినప్పుడు ధ్యానం చేస్తే కలిగే ఆనందం చెప్పనలవికాదు. విశిష్ఠమైన ప్రభావం గూడా ఉంటుంది. ఈ సమయాలు రాత్రిపూట 8 గంటలకు, ప్రాతఃకాలం 3 నుండి 5 గంటల మధ్యకాలం. ఈ సమయాన్ని మన వీలునుబట్టి నిర్ధారించుకోవచ్చు.

మొదట్లో ఈ సమయం తడవకు అరగంట మించగూడదు. నిదానంగా ఈ కాలాన్ని గంటవరకూ పెంచాలి. రాత్రి పూర్వార్ధం, ఉత్తరార్ధంలో రెండుసార్లు ఈ సాధనచేయాలి. రెండుసార్లు కలిపి మొదట ఒకగంట, మెల్లగా పెంచుతూ రెండు గంటలు చేయవచ్చు. ఎప్పుడు, ఎంతసేపు చేయటమనేది సాధకుని ఇష్టం. ఎవరి పరిస్థితి వారిది. కాని ఒకసారి సమయం, ప్రదేశం, ఆసనాలను నిర్ణయించుకుంటే వాటిని మార్చగూడదు. అంతా పద్ధతి ప్రకారం జరగాలి.

జ్యోతి అవతరణ సాధన ఈ వి ధంగా చేయాలి –

1) శరీరాన్ని పూర్తిగా శిధిలం కానివ్వాలి. నామనస్సు, శరీరం, ఆత్మ పరిపూర్ణంగా ప్రశాంతంగా ఉన్నాయి. నేను నిశ్చింతగా, ప్రసన్నంగా ఉన్నాను. ఈ విధంగా 5 నిమిషాలు భావించాలి. ఇప్పుడు చిత్తంలో ధ్యానానికి తగిన శాంతి ఉత్పన్నమవుతున్నది.

2) ధ్యానం చేయండి – నా నాలుగు వైపులా ప్రకాశపుంజం వ్యాపించి ఉన్నది. ముందు, వెనుక, పైన, క్రింద, అంతటా ప్రకాశం వ్యాపించి ఉన్నది. భగవతి ఆదిశక్తి ప్రకాశం సూర్యమండలం నుండి బయలుదేరి నావద్దకు వస్తున్నది. నేను ఆ ప్రకాశంతో నాలుగువైపులా ఆవరింపబడి ఉన్నాను.

3) ఈ ప్రకాశ కిరణాలు మెల్లమెల్లగా నా శరీరంలో చర్మరంధ్రాల ద్వారా ప్రవేశించి అవయవాలన్నిటినీ కాంతితో నింపుతున్నాయి. హృదయం, ఊపిరితిత్తులు, జీర్ణకోశం, ప్రేగులు, మస్తిష్కం, చేతులు, కాళ్లు ఇతర అంగాలన్నీ ఈ కాంతిని ధరించి పరిపుష్ట మవుతున్నాయి. జిహ్వా, జననేంద్రియాలు, నేత్రములు, చెవులు, ముక్కు మొదలైన అంగాలు ఈ విధంగా కాంతివంతమై పవిత్ర మవుతున్నాయి. వాటిలోని అసంయమ (విశృంఖల) ప్రవృత్తి దగ్ధమై పోతున్నది. పవిత్రతయొక్క ఈ జ్యోతి నా శరీరంలో ప్రతికణాన్నీ పవిత్రం చేస్తున్నది.

స్థూల శరీరంలో రక్తం, మాంసం, ఎముకలు వగైరా ఏర్పడే అవయవాలను ప్రకాశం పుంజంగా చేసి వాటన్నిటినీ పరిపుష్టం, పవిత్రం, స్ఫూర్తివంతం, జ్యోతిర్మయ స్వరూపం చేస్తున్నట్లుగా ధ్యానించిన తరువాత సూక్ష్మ శరీరం మీద ధ్యానాన్ని కేంద్రీకరించాలి. సూక్ష్మశరీర స్థానం మస్తిష్కం.

4) మస్తిష్కం లోపల వెన్నవంటి మెత్తని కణాలతో గూడిన పదార్థం ఉన్నది. అందులో లెక్కలేనన్ని మానసిక శక్తులూ, ఆలోచనల కేంద్రం దాగి ఉంటుంది. అక్కడికి ఆదిశక్తిమాత ప్రకాశ ధారలు ప్రవహిస్తున్నాయి. అక్కడి కణాలన్నీ రత్నకణాల మాదిరిగా జ్యోతిర్మయములై ప్రకాశిస్తున్నాయి.

4) మనస్సులో దాగిఉన్న అజ్ఞానాంధకారం అసంయమం, స్వార్థం, మోహం, భయం, భ్రమ వంటివన్నీ ఈ ప్రకాశ ప్రవేశంతో నశించిపోతాయి, మానసిక సంస్థ యొక్క ప్రతికణం వివేకం, ఉన్నతాలోచనలు, సంతులనం, సురుచి వంటి విభూతులతో మెరిసిపోతున్నది. గాయత్రీమాతయొక్క ఈ జ్యోతివల్ల నామనోభూమి మహాపురుషుల స్థాయిని పొందుతున్నది. నేను ఆ ప్రకాశాన్ని శ్రద్ధతో అధికాధిక పరిమాణంలో మస్తిష్క కణాలలో గ్రహించి నింపుకుంటున్నాను.

6) ఆకాశంలో అనంత ప్రకాశం అవతరించి నా హృదయస్థానంలో ప్రవేశించి ఆత్మయొక్క అంగుష్టమాత్ర ప్రకాశ పుంజంలో ప్రవేశిస్తున్నట్లు ధ్యానించాలి. పరిమితి, సంకీర్ణత, తుచ్ఛతలను అది వెడలగొడుతూ తనవలె తయారు చేస్తున్నదని ధ్యానించాలి. లఘువు మహత్తుల ఈ మిళనం, అణుజ్యోతియొక్క ఆలింగనం పరస్పరం గొప్ప లావా దేవీల రూపంలో పరిణతి చెందుతున్నది.

7) జీవాత్మ లఘుప్రకాశం పరమాత్మ పరమ ప్రకాశంలో ఇమిడిపోతున్నది. దీపంలో పడి మండిపోయే దీపపు పురుగులవలె, యజ్ఞకుండంలో వేసిన ఆహుతులవలె నా అస్తిత్వాన్ని హోమం చేస్తున్నానని భావించాలి. ఆ ప్రకాశపుంజాన్ని చంద్రునిగా భావించి చకోర పక్షివలె ఆహ్లాదం పొంది ఆనందించాలి.

8) ఈ మిళనం ఫలితంగా అంతఃకరణలో సద్భావనల వెల్లువ పోటెత్తుతుంది. ఆకాంక్షం, ఆదర్శాలు, ఉత్కృష్టత పరిపూర్ణ మవుతున్నాయి. ఈశ్వరీయ సందేశాలు, ఆదర్శాల అనుగుణంగా నడిచే నిష్ఠ పరిపక్వమవుతున్నది. విశ్వంయొక్క ప్రతికణంలో పరబ్రహ్మ ఓతప్రోతమైన అనుభూతికలిగి "వసుధైవ కుటుంబకమ్" భావన ప్రబల మవుతున్నది. సేవాధర్మాన్ని అవలంబించి ఈశ్వర భక్తియొక్క మధుర రసాస్వాదన నాలో ఉప్పొంగుతున్నది. ఆత్మ మహిమకు అనుగుణంగా నా ఆలోచనలు, ఆచరణలను రూపొందించుకోవాలనే నిశ్చయం ప్రబలమవుతున్నది.

9) అనంత ప్రకాశంయొక్క ఆనందమయ సముద్రంలో స్నానం చేస్తూ ఆత్మ తనంతట తాను ధన్యం, కృత కృత్యం అవుతున్న అనుభవాన్ని పొందుతున్నాను.

జ్యోతి అవతరణ సాధనతో సర్వవ్యాప్తమైన ఆత్మతత్వ వాస్తవికత అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

నవ సృజనకు సంకల్పించిన యుగశక్తి స్వరూపం

గాయత్రీ పరివార్‌కు గురుస్థానం వహిస్తున్న

'అరుణజ్యోతి'

ప్రకాశం మండలం :
దివ్యచేతన యొక్క
అనుదాన సంరక్షణ

వత్తి : నవనిర్మాణానికి
సామూహిక ప్రయత్నం

జ్యోతి :
నవనిర్మాణానికి
సామూహిక
సంకల్పం

హస్తం :
సమూహం యొక్క
సంఘటిత శక్తి

జన సమూహం :

శుభాకాంక్షలు, సదాలోచనలు గలిగిన సమస్త వర్గాలకు
చెందిన శ్రమశీలురైన స్త్రీ పురుషులు

మనం మారుదాం - యుగం మారుతుంది